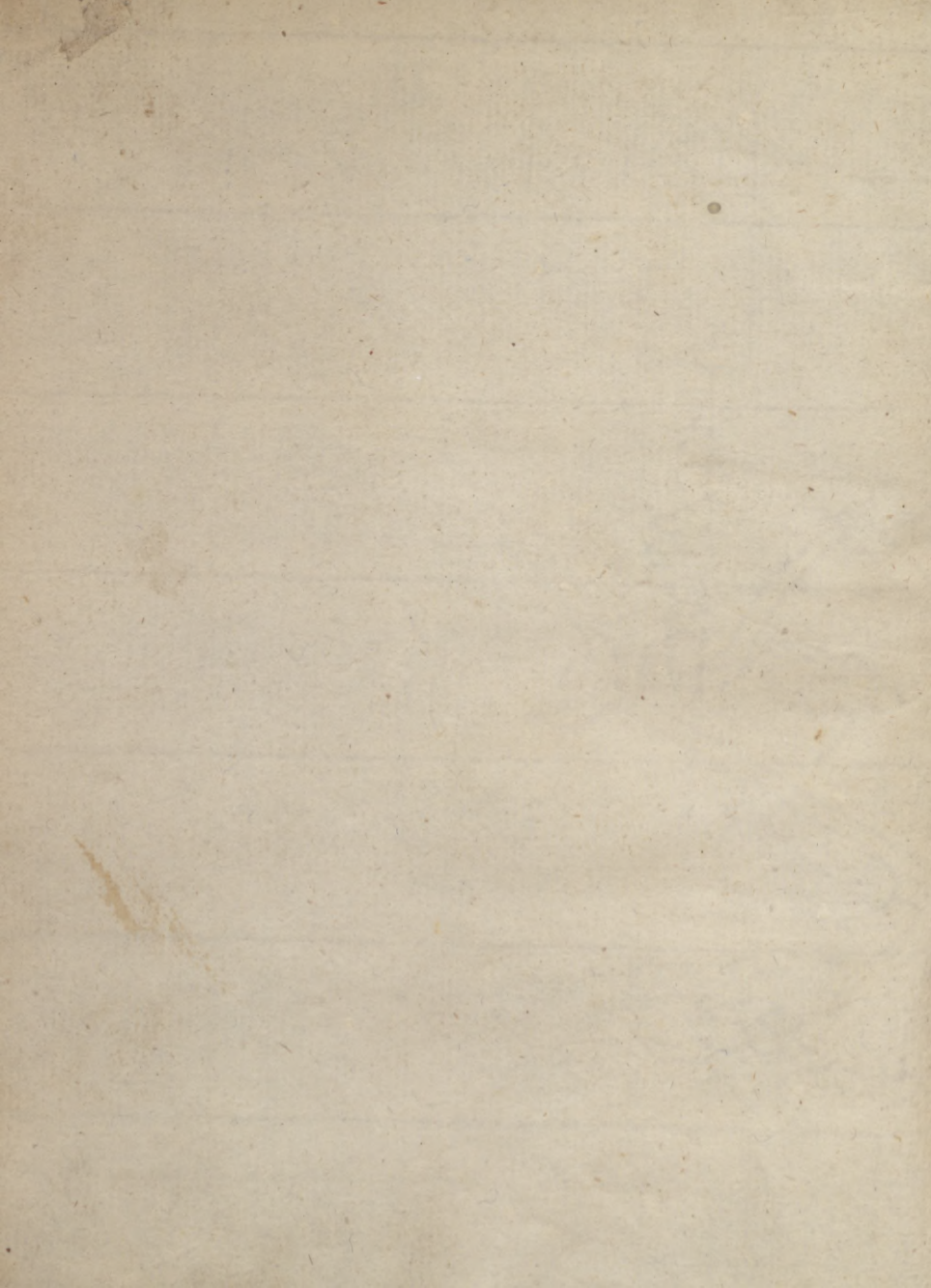
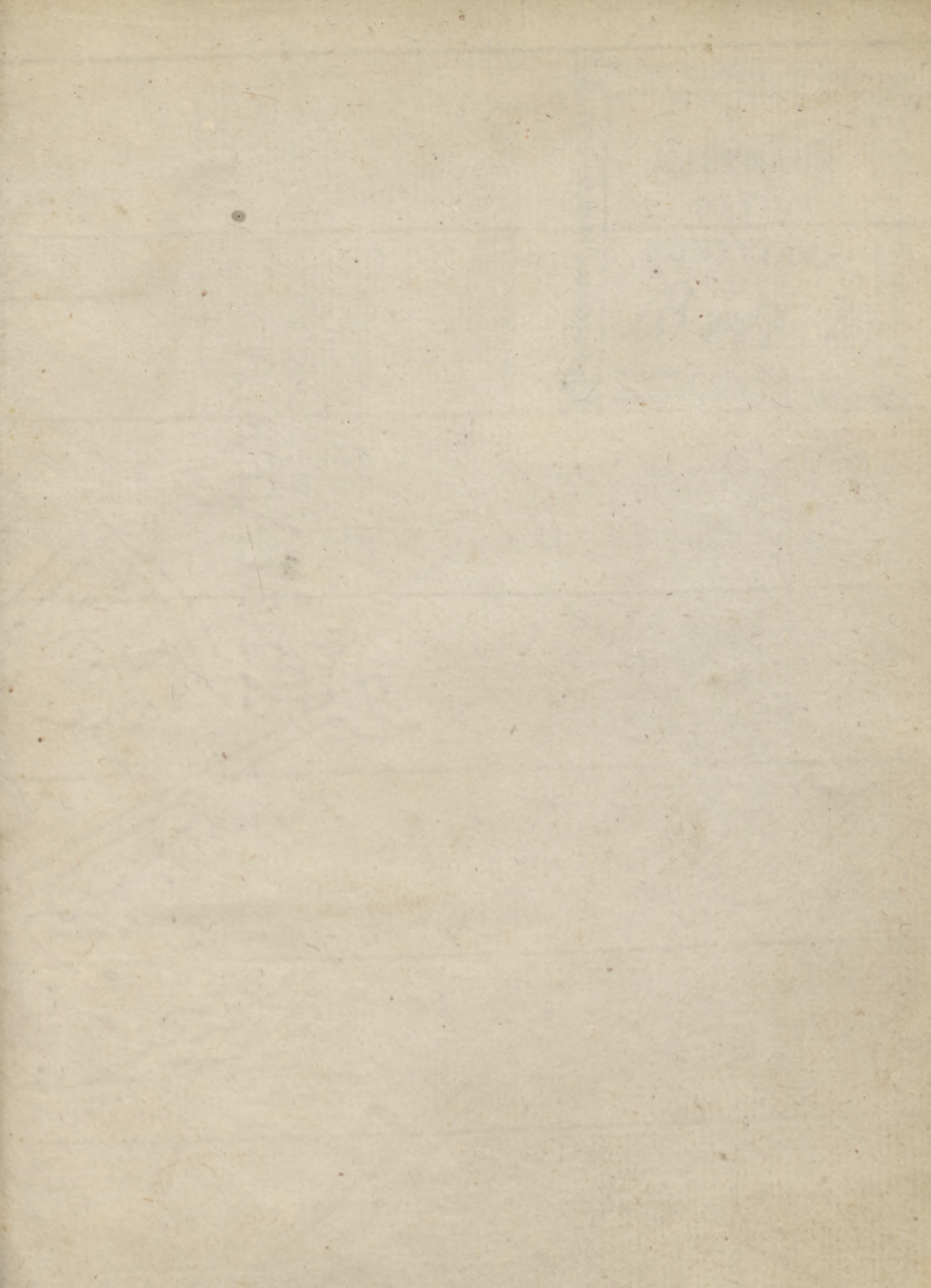

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 617-20.

ספר יחזקאל

קסרת יחזקאל

אשר הוא מלוקט בלוקטי בתר ליקטי מן כפרה
ספרים הנזכרים בהקדמה אסף וליקט חרמו
טביראולי אטו קרא לקרות בספרים ספרי
וראה הלוא הוא הושיש המעולה ברחו
ונתן בן החבר יעקב זל היה מיוחד בחרו
ממנהיגי הקהילה קודש אופן וכא בשבי ונפדה
במדינות מערהרין בקיק ניקלש פורג יעא

נדפס בדפנות סעזונק אשר סוקס ע"י האלוף כעזר'ר טכטי
קסורר יעסראג ינ"ד

הכבמת הרב הגדול המופלג בש כמהורר דוד נרו אב"ד

בסק ניקלש פורגוב מדינת מערהרין

קטת יהונתן ברובה שקבת בעדכר כלטון עמו כהני סבא דאולי אתינרא לקוטי בתר לקוטי מלקט כרסיסנא רסיס ואולי ועיני מעיפי ס'ס היטיס ווקן כפוח פניס כספ'ר יונתן בהקד'יעקב ו'ל אשר סגלה בתוך כבזיס כבזיו ק'ק אובן י'יפלה השס את יהונתן ולא מ'ס מתוך האוסל של תורה ואסף אמריס מכניס ואולי קוורי וכו'י סה' ואולי ייס תקוה יתופלת לסקורא כספרו הקטן מעולא מכל טוב ומכל עניני יראה והכנת האדם ורנונו לביא לדפוס אף על פי כן שלא ראיתי רק פעם מועיר מכל מקום ראיתי שהוא תופלת לכל אשר יקרא בו ונפרטות טון קווי כמה בטלני'איכא בשוקא . לטייל צולת'א דיראה : לכן יגו עמו להדפיס ותוקף נודת שלא ידפיס סוס אדם שנית תוך עשרה פניס בלתי'רשותו מפי המדבר לכבוד התורה ולמדינה יא'סיון תנ'ו לפ'ק : כ'א'דוד הקטן ען המנוח המפורסם מהר"ב אברהם אומב"ה ייס מתוך עס אלו יוסב מדת יעורין : פה ק'ק ניקלש פורגוב וכו' עדימות מעהרין :

דברי המדבר בעד המהברוזהמלקט לקוטי שושנים הודו
 הרב המפולג בש כמהורר הירש שפיץ סגל אשר הירדהר
 בכמהקהילות בק'קדרעזניץ ובק'ק רויסטץ ואגפיה
 ועתה הוא במקום תחנתו ראש בית דין דייונא רבא מקק

ניקלש פורגוב

יהונתן כב' ולי' כחסי אטריין ומן קן לו נאה לברך בכרכת הסגל אשר מניה ידו זה הספר אשר ליקט אמריס
 חבתי'עלדיס מן סכרי'מני למות כדרי'א'דוד וקצר ומספר סו'דיס ומספר שלטת הקבלה ומספר כפתור ומרת
 ומספר עמיק המלך לק עלקטי בתר ליקוטי בא'ס'אמרי'ל'סיות מחבר'א'דוד וקרא'את שמו **קסת יהונתן**
 להיות לו למזכרת ס'ס היטיס והוקן כ'ס בהמ'ר'ונתן בן הק'ר יעקב ו'ל חר ע'אגולה
 העלמס כבזיו אונן והוא מראה אויבן לכל כד אשר ישאל טרף ופירכס למס לפי הטף כאלכסיס הקווי לכס לכל
 סוכי'הס לקרוא לפעמים בתוכו לפנאו כז'דברים טובים ונכונות ישרים את הדרך אשר ילכו כס ונבורה להגדיר
 ידו הטוב : ככן אשר שהוא לו כריכא דמדפיס דפוס'י'ו'מזוקן במקו'למזוקן ולאחזו באמ'ץ ומקו'יאמר לו : דברי
 אלה כמדבר בעדו יוס ו'ערב שנת קודש ד'ה סיון ירושלים תכנה לפ'ק
 האם אברהם נפתלי הירש לוי בן הר"ר משה שפיץ כג'ל : דעכן

אמר דוד

המלך ע' ה' ואתה שלמה בני דע
את אליהו אביך ועבדך והלכך
אלם ובכסם משיגה כי כל לכות הוא דורס את אליהם
וכל יצר מחשבות מנין : אם תדרסו ומלא לך ואם
תעזבו ויניסך לך לעד * גם משום אין דע יורד
ולמשלה אלא כל מה מעביר הק' בה לטוב עביר
למרק עינותיו למטיב לו באפריתו כי אין יסורין בלא
טון ויבסיין בסמ' אר' ש' ב' כל ויתן מלדס סמיו
כלום אין חתכבדן לו עומתיו כלום : ועל ידי
יסורין הוא מתרבה לפני הוקס מלאמד את אשר יאהב
ה' יוכיפי' על * גם יסורין טובה ללמד להתעורר
במשונה כדום ממשטה מחנכה מלך יהודא ביון סלא
ט' ין יסורין עשה תשובה :

לקבל

האמונה כמלדס עומד ומשמו יוכר
בחשפתיו ב' פסקים אלה צבאות
עמו ממשנ לבו אלהי יתקב סלה : ה' צבאות אשרי אדם
ב טוב בך * ה' כומעה סוף ועניני בוס קראינו
ולא יפוק שום עסק בעולם ולא ידבר אפילו דיבור
אמר רק יכפה וירחוק * ומשום בנדור שולם יתבדך
סמו כמשנה לבוקה כי אלה ימיר ומיחו ויטובכו
הוא מלך מלכי המלכים הקב' והסתכל בשמים ובארץ
וישק לבו זה הססוק * וישו מעום עיניכם ויהי מן
ברך לה * וב' הוא יתבדך שמו וכו' :

וכשאלם

עומד משמטו יתגבר כמלך לעשות
רצון אבינו שבשמים ועומד עשה
אמר קודם ומן התפל' כדו ימאמר תהיל' קודם התפל'
וכפי השבט בסוף א' ה' ה' והנה של טעות הוא
אותם שאומרי תהיל' אומר התהילה ספדי עיקר אמירתו
הוא לסכרית המקצועי' כמי שתעלה התהלה בשלום
אמר כך וזה מושל הסכררה אחר שהתפללו אם
כבר ק' ופענו כמה מקצועי' בתפלה אין ההכררה
חופעת כלום ואפילו אם הכונה אלא לומר סירות
ותשקות של דוג טוב לומר אתם קודם שתפלה
סכן אמרו רוצ' לעולם יסדר אדם שבו של הקב'ה
ואמר כך יתפל' תפלתו :

ויפנה

פענו קודם שיתפלל ולא יבא כעטן
מלא נואה לפני הקב'ה ויבא נוס
בבית סכא ולא ירדה בשום דברי תורה אלא
בסוכואות הבית ובשבת ימשנו בניורים * והיה וזיר
אחוד סלא יהיה כמיו נואה של כפרו או על כמותו

ונריך לבנתך ואם דואה ידוך לרקוק חילי יסיה תפלתו
כדמה ח' : כתוב בספרי זימן בשעדים וישל שפתח
ביתו ינסך במונה וזמר סכפת שמע עד וכעשרין
ואח' אליו הסקוקים לה' היא טענה של עמד ברכוך
סלה : ה' נבאות עמנו מסג' לבנו אליו יעקב סלה *
ה' נבאות אשרי אדם כומע בך ה' הנשיע' סוף י' שמינו
סיום קר' וינ' אלא ה' הנשיע' ס' : אלא ה' ה' סל' סלה
כ' ה' ס' ה' עניני בניין קד' אנו : ה' הוא האלדים בר
לבי בוטח הילינו מכל פנים רים סמיתר ספ' ס' ס' ס' ס'
היה * יברכה ה' ישמרך ויאר' ה' פני אלך ויתכך ישא
ה' פניו אליך וישל לך סלום * ה' ושמיר נא לי וכו' א'
לפי ס' ולסלם מעתה ועד עולם אמן סלה :

ויגיד

ט' את ותפל'ן באוהרה של ביש הככס
יתעצבות הללו מיטין ס' ס' ותפל'ן
בביתם ויוליך לבית הנהכת ואינו מן בראי לפי
עינעם סלנו וק' גיד דפתו סהרמ' ס' יהוד' מלא נואה
לכן יותר טוב להטוש תפלין באוהרה ככל
כן כוהנים בחוליות טורקא :

לשם

בנעת עשיית הס' לית יאמר זה
יחוד הקב'ה וסוכות ה' בראי חקיות
ל' מלדס ויהי ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ס' ס' ס' כל ישראל כדתי באתי להתעסק או בשלום
של ביצית על כפי בנידים לצדקות ונתנו על ביצית
סכנך סת' ל תכלת : כי תכלת דואה לים וזכ' דואה
לרקיע והרקע דואה לכסא הכבוד : וכס' שאני
מתעסק נתיב ביצית כך תעטר כמותי רמ' ח' א' א' א'
וס' ס' נ' ד' כ' ב' ח' ע' ו' ג' ו' כס' שאני
מתעסק בשלום בעולם הזה כך אוהה לתלוך לרבוך
ולשלום כאס לעולם הנא בנן עדי : ועל ידי שנות
ביצית תכלת כספי רוחי וכספי ותפלתו מן סוכות
והשליות ישרים כספי עליהם ויזילים כנשר קנו על
יזילוי יתקף : וככן באתי לכוסוף קדושה בעליונים
ולעטר סוכות וכל הפניות מעשי' כבי' בקד' וכו'
ובגופי בעולם הזה :

לשם

ומן שאינו רונה להאריך כל כך יאמר זה
יחוד הקב'ה וסוכות ה' בראי חקיות
כס' כל ישראל כדתי באתי להתעסק
אותו בשלום : של ביצית כדי לקיים חנות בורא בככות
בתורה ומז' ל' ס' ביצית על כפי כד' הס' וכס' שאני
מתעסק בשלום בעולם הזה כך אוהה לתלוך כספי'
בשלום :

בטלת המלוכה כדרכך אכזה להמלכט נשתיי בטלית
כאם לעולם הכא כנן עדן ועל ידי מנות נציות תכל
נפשי דמי ונשמתו ותפלתו מן הקדושים לכן באתי
להספיק קדושה בעליונים ולמטה הענות וכל הספניות
מעשיתי בעיני וידי ונבטי בעולם הזה :

לשם

ולמי שאין לו סבא להאריך יאמר בק גור
יאמר קב"ה וטובותיהם כחס כל ישראל
הרבי באתי להתפסף אותי בטלית
של צינות כדי לקיים ימות בורא כמטוב בתורה ועשו
להם ציית על כנפי בנדיהם :

לשם

תפלה קודם הכנת תפילין
יאמר קב"ה וטובותיהם כחילו ודמי
ליקדם **יהי בך** ביהודא
שליש כס כל ישראל הכני מיני תפילין לקיים מנות
בורא לגרום עלי ידי תפילין דוד ומוחין לנזקיה דועיר
אנפין ומחב הסתך את הכלה שאלה תחת
לראשה וימינה תחבקה ומן השפשו הפוא יתמך עלי
להיות לי קיים ארובים ושפע קדום ומתמנות קדומות
בלי הרפור טמא כלל ועיקר והרדמות יהיו קבלי
ענותת האכזה בין הקפן להכלה ולא ירמו
העונות שיהיו והרעונות קטורים לפחאל ונזקיה
וכל בת דלוקן שלא יפתחו ומלא יתברכה גלו ויכניו
לעבוד את פי ה' כאשר עם לבינו ייהי לרנן מלפניך
ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה שפוכה מנות הכנת
תפילין לפני הקב"ה כאלו קיימתי בכל פרטיה דקדוקיה
וכונתיה ותרני צנות התלויים בה אמן שלם :

הרני

עוד יאמר קודם הכנת תפילין
מיני תפילין מיליד להביא כל האלילים
תחת יד ה' שביניהם תתאה ותפילין של ראש להביא
כל האלילים תחת רשות השכינה עליהם כמטוב כי
אתה ה' עליין על כל הארץ תאמר בעליות על כל אלהים :
אמר הכנת תפילין יאמר וזה התקנה

יהי

רנן שלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתבא
שם פה ומקובלת לפניך ננות עטפת
צינית וננות הכנת תפילין כאלו קיימתי אותם
בהלכותיהן בכל תבליהם ופרטיהם ודקדוקיהם
וכונותיהם ותרני מנות התלויים בהם : ולהיות
מתוקנים איברי וידי מה שמרמזים על מנות אלו כדי
שאוכה לעלות עלי ידיו למקום שמונות אלו מרמזים
עם בעולם העליון להיות כמנוחין

ולדבר בהיכלך אמן פלה :

יוהר

מאוד כשילך לבית הכנסת ילך במרוצה
לבידו מעשרה ראשונים כשיכנס לבית
הכנסת יתן איהו מעות לקופה של צדקה ויאמר
אני בנדק אחזה פניך מתן בסתר יכפה אף ואח"כ
תראה במקום שכתב בכתב מרוצה שוית' לנדי
שמיר' וגם דע שלפני פי שאתה קיים
ואמר בכונת כפה פלה : ואח"כ יאמר

והאש

על המונח תוקד בו לא תכנס
ונער עליה הכהן פ"ס צדוק צדוק
וסרך עליה מלבי השלמים : אש שמיר תוקד על המונח
לא תכנה טעמים טמאית ותורתך אהבתי :

מה

עובד אהליך יעקב משכונתך ישראל :

ואחי ברוב מסדן בזכות **אברהם**

שנקרא חסד : אבא ביתך אשתמה אל היכל קדשיך

בזכות **יצחק** שנקרא בקדושה על הר המוריה :

ביראתך בזכות **יעקב** שאמר מה נורא המקום

הזה אין זה כי אבי בית אלסים וזה שער השמים :

ה' אסתני מעון ביתך מקום משכן כבודך ואני אשתמה

אכרעה ואכרעה לפני ה' עושי ואני תפילתי לך ה' עת

רנן אלהים ברוב חסדך ענני באמת ושעך :

רבונו

של עולם בזכות שלשה אבות אלו באתי

לבית הכנסת להתפלל ונזכרות תעלה

תפילתי חפלת האביון לפניך לראשים ולרנן ותעלה

ותתנחא כתר על ראשך על ידי מעטרו'ן סר

השנים אמן פלה :

אני

קראתיך כי תענא לי הט אוניך לי ושמש

אשרתי :

אשכנה כהקך את תמונתך : ואני עליך בטחתי

ה' אשרתי אלהי אלהי : שפע קול תמונתי בשמי

אלך כשאני יד אל דבור קדמך ה' אלהי שועתי אליך

ותרפאני אלך ה' אקרא ואלהי אשתכן אלהי סניך

של עבדיך הושיעני בחסדך : כי לך ה' סוקותי

ואתה תעבה ה' אלהי שפע תפילתי ה' ושועתי בארובה

ואל דמעת אל תתם שמה ה' ומני ה' סיה עזר לי :

שיר

המפלות לרוד שמתני באומרים לי בית ה'

כלך : שם אכני על אחרת כמנחא שלל רב :

הקטטה לקול שמי מלכי ואלהי כי אלך אתפלל : ה'

בוקר תשמע קולי בוקר אשרוך ואנפה אני קראתיך כי

תעניני אל הט אוניך ושפע ארמי רבלי יתעלה כדמסר

במקל'ס

במוקבלים אדרת את ה' :

הרני

באתי לבית הכנסת של אברהם אבינו אבא
קדישא לישא סביתי' עם הקב"ה בדמיו
ורקינו ברוח ימיאל לישא עם **יהוה** בישודא
שליש בשם כל ישראל . הודו לה' כי טוב כי לעולם
חסדו : השמיעני בבוקר פסדך בך בטמתי' קודשני
דרך זו אלך כי אלך נשאתי נפשי . ראה כי פקודיך
אבהתי ה' כפסדך סיני . מסדך ה' מלאה הארץ פקדך
לחמתי :

והרני

באתי לקיים מצות עשה : ואלהבה לרעיך
כמוך : ומי לי מרי כל מאד מחמיר לי
בין בניגולי זה ובין בגלגול אחר והרני מושל וסולת
דבל מאן דמאן נגדי בין בגוף ובין במחשבו ובין בדברי'
ולא ישמע סגס אדם בעבורי ונגללי : ויהי רצון מלפני
אבינו שבשמים לטהר נפשו רופי וכמתי' ולהיות מן כת
הגבונים וכמתי' כעשר לכל לכל תהיה לעבוד על
מידתי ולהללני מן געס ומריבה תחרות וקטט' קאהה
ושאהה וסכל פגעים רעין וביטין ומיני הרע שלא
ישלום כי להשכירני על לה' אפי' על אהת שבתורה
בין בהרפור בין בהמסכה בין בדבור ובין בשפט' ואוכ'
להנות סדו הסכינה להיות גורלי עם הגדוקים בשלום
הזה והעולם שבא אמן וכן יהי רצון :

אנא

בבא גדלות ימיך תתיר נרובה קבל רנת
שמך מנבנו טהרנו כורא כא בבור דורנו
ישודך נבנת שומרם . ברבם טהרם רמסם נדחקך
חמיד גימלם סבין קדושרוב טובך כהל עדתיך : ימיד
נאה לעמך פני וזכרי קדושתך שועתינו קבל ושמש
נעקתינו יודע תשלומות : בסל' חלו

תפלה

לעבי ניישטן וליפני ה' ישטן שימו
ש'טעשה תפילתי וזמתי אליך תנא אל'
תפתר פניך ממני פיוס נר לי העו אלי' אובך פיוס אקרא
שכרעכני . כי כלו בעמך ימי ושלמותי' תמוקד בהרו
דובה כעצב ויבש לבי כי שבתתי האבוב' למתי שקל
אכתתי דבקה עגמי לגמרי נהייתי לקאת חדרה הייתי
בכום חרבות' שקדתי ואהי כי כשור נודד על נד . כל
פיוס מרפוני אויבי מוהללי בני נשפתי' כי אשר בלמס
אכלתי ושקוי דבכי מוכתי : מפני זעשך וקנעך כי
נשאתני ושלמתי כני : ימי כל נטוי ואני כעשב היבש :
ואעשה ה' לעולם פשט וזיך לדור דור . אהת תקום
תדקסניון כי ישת לקנכה כי בא מועד : כי רצו עבדיך

את אבניו ואת עפרה יסוגנו : ויראו נויס את
טס ה' ובלעמלי הארץ את כבודך : כי בנה' בנין
נראה נכבדו : טנה אל תפילת הפוער ולא בוס
את תפילתם : תכתב זאת לדור אחרו ועם
נכרא להלליה : כי השקף שמדום קדמו ה' משמים
אל ארץ הכיט : לשמוע אנתת אגור לפתח בני תמותה:
וספר בנין טס ה' ותפלתו ברושלים : כהקפץ עמיס
ישדיו וממלכות לעבוד אתה ה' : עשה בדרך בוח קנר
ימי : אומר אלי אל תעלני כמתי' בדור דוריס שכותיך :
לפני ה' ארץ : סדת ומעשה ידך שמיס : ישה יחבדו
ותהת תעמוד וכלס כנבד יכלו כלנוס תחליכס
וישלשו ותהת הוא ושכותיך לא יתמו : כני עבדיך
ישכינו וורעס לסבך יכון : ומתפללי אדון עולם וכו'
יגדל אלהיס מי וכו' וברשיית כסדר עד שרפט השמידי
עד ריש כניסוח לה' :

ושחמ

אותו על ירך המוצא פפונה לפני ה' וורקד
בני אהרן כהנים את דמו על המזבח
סביב : איהו קחוקן נידך לומר בעמידה : ואס'כ
אומרים קדס ל כל בכור : ואס'כ

והו

בזמן תלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתרמס
עלינו ותשאל לנו את כל טטאותינו ותכפר
לנו על כל פונותינו ותסלח לנו על כל פשטנו ושיבנה
פית השקדס במהרה בימינו וקריב לפניך קרבן השמי'
שיכפר בעדנו כהו שפתיב שליני בתורתך עלי' רימשה
עבדך וסמי כבודך כאמור :

יודבר

ה' אל טפה לאחר . פנחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן השיב את סמיטת של בני
ישראל דקלאו את קנאתי נתורס'
ולא בלית את בני ישראל בקנאתי . לכן אהוד הכני
בוחן לו את דרשיי שלום אין קדוש כס' בן אין בלתיך
ואיך צור באלטוכו כי מי אלהי סבלעי ס' ה' סור וולתי'
אלטינו אין באלטוכו אין כאלונו אין כמי' כנו אין
כמושינו : מי באלטינו מי כאלונו מי כאלטוכו ומי
כמושנו : טודה לאלהינו : נודה לאלונו כודס'
למלכינו כודס' למושינו . ברוך אלהינו ברוך אלונו
ברוך מלכנו ברוך מושינו . אהת הוא אלטינו אהת
הוא אלונו אהת הוא מלכנו אהת הוא מושינו . אהת
תושינו אהת תקום תרמסניון כי שח להכנה כי בא
טוער . רבנו של עולם בותן שנית השקדס הוי קייס
היך אדם טוטא וכו' א קרבן ומתכפר לו . ועכס'
בעבותותינו

בענוותיכו הרבים אין לכו מקדש ולא מזבח ולא קרבן
ולא כהן כיצטר בעליו לא זכרון דברים תהא כשרתינו
ונשלמה פיק פשתות יכו תפת קרבנותינו :
(פיטוס קטורת)

אתה

הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
השמים בזמן שנית המקדש קיים כאשר
צוית אותם על ידי נביאך ככתוב בתורתך ויאמר ה'
אל משה קח לך שמים ולבונה וכה בד כגד יהיה יושעית
אתה קטורת רוקח ממלח טבור קודש ושקת ממנה
הדק ונתת ממנה לפני העדות בחבל מועד אשר לוועד
לך ששה קודש קבשים תהיה לכם ונאמר והקטיר
עליו יאמר קטורת שמים בכקר בכוקר בכטיבו
את הכיורת יקטירו וכהעלות אהרן את הכיורת
בין הערכים יקטירו קטורת תמיד לפני ה' לדורותיכם
פטום קטורת כיגד שלם מאות וששים ושמיכה
מינים הירבה שלם מאות וששים ושקפה

כמינין ימות החמשים שהיו מסיף כהן גדול בערב יום
הכיפורים ומקורן ומכשת וכוטל ממנו כדי לקיים מצו'
דקה מן הדקה ואמר עשר ממנים היו בה ולאיון הכרי
והני בורן הפלגבונה והלבינה שהקל שבעים שבעים חנה
מור וקניעה ושיבולת נרד וזכרונם שהקל ששה עשר מנ'
קופס פנים עשר וקלופה שלשה וקמחן תשעה בורית
כרמיהו תשעה קבין יין קפריסין עבדא חמר מורין עתוק
עלה סדומית רובע תקב ועלה עשן כל שהוא ואם כתן
בה דבם פסלה ואם חמר אמת מכל שממיה סייב מית'
ברך ששעון יכן גסילאל אומר הכרי אינו אלא שגף חשני
הקטף בורית כרמיהו ששפין בה את הניפורן כדי שתה'
נאה יין קפריסין עשורין זו את הניפורן כדי שתה'
פוח והלא מירגלים יסין לה אלא שחין ומכטסין עי

תניא

רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הקד
הסב היסב הקד מפני שהקול פה לבשתי
פטמה למחורן פטמה לשנים ולרביע לא שמענו אומר
רבי יהודה זה הכלל אם כחדתה יבשרה למחאין אם
קטרי אמת מכל שממיה סייב מית':

תניא

בר קפרא אומר אמת לששים או לשבעים
שם היתה פאה של עזרים למחאין
ועוד תאב בר קפרא אלו הים בה קורטוב של דבם מפני
הסורה אחרת כי כל שאר וכל דבם לא תקטירו ממנו
אם לה' (ואמר לדבר מנודן שאמר עד אשר בתורת

שמוכה עשרה בחורת הסן
שאר דרך לומר בנינין : וגם סירת
הים בנינין טעמים ובעמידה ובשקפה
גדול והוא אחר משנה דברים המכשרין עון :

ברוך

למי

מים בעירובית הכשת וחזינו הולך יקרא
שכן ועל הקב"ס :

ארזל

שלמה עשר שבתין שנית נפשי ושקפה עד ומלכות וכו'
בכלל דרך לומר נכסיה אמת :
כל העובד אהן יהא שמה רבא מדרך
בכל כמו קורעין לו גזר דנו של שבעים
שנה ופרשי' לא לבבל כמו וכל כוונתו : אלא לא יתן
יקולות גדולי' שיתלכנו עליו יבני ארס ויגרוס להם
טעא סיו' :

וצריך

להודיעו על איבודו כפי אומר אהן יהא
שמה רבא וצריך לרוץ כדי לשמוע קדש
כי הוא עיר ושבת גדול ומרוא לפני הק"ס ואת עורך על
ידי זה ומתקדש על הלכות כביכול ומנוה רבה היא על
יריחה כמחלין עובותיו :

כשאמר

וזה יאנו לשל' מארבע כנסות שארץ
יקח שני צוית הראשונים ביד שמאל
נגד הלכ וזהו וקיו הדברים האלה וכו' על לבב וכשיגיש
לפרשת זו צוית יקחה ביד ימין כשיזכיר צוית יבא
וזהו בידו ער שיגיש לראשונים ובמקד' לעד יום רם ונאמר

כשיאמר

שם ישראל יסיר ימיו כול ימין
וקבל עליו עול מלכות שמים בקרוא'
שם הים באימה וביראה וכמוכה גדולה כשהוא עומד
לתפלה : יכוון את רגליו זה אצל זה כאלו אינם
אלא רגל אחד להדמות למלאכים דכתיב בהם ורגליהם
רגל ישראל כלומר רגליהם נראה ברגל אחד
דרך לכון את רגליו כשאוה קדושה ויש לישא העיניהם
למרום בשעה שאומרים קדושה :

למי

שם מולה בתוך ביתו או שרובה לתפלה על
שום גויל יתפלל בדרכה רפואיו קודם כי א
פלך : תפלה זה

יהו

דרון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתלמך מפרס
רפואה שלימה מן השמים רפואו הכסף ורפואו'
הנוף למולי פלוגי בר פלוגית בתוך שאר מולי ישראל כי
אל מלך וכו' :

כתבו

המקובלים בספריהם ופונדא כשערי ציון
מנחין להתפלל בדרכה תקע בשופר על

עין רגליו ורע לנפלו קודם סיום הנדחה מתחיל
 בתקע בשופר: כמונאר באן נקמה
 בשופר גדול למריתו ושאל עם לקנץ
 גלייתו ימי רמון מלפניו ה' אלי ואלו
 אבותי בכל טיפת ורע ושכבת ורע אשר יאל ממני
 לנפלה מיום היותי על האדמה עד כיום הזה בין בנגב
 בין במדבר בין בארץ בין ברמון בין ער ובין ישן בין
 בעמקין ובין שלא במתכון שתמירנו למקום
 קדוש וספור אשר לא מסוס

הקע

והו פסוק על א' נדרסו'
 טוב וסוד ירדפו: כל ימי שיי שבתו כבית
 ב' לאורך ימים:
 והסגר שנות האנשים תמנח כל אחד ואחד בסיף הספר
 ואח'ב שומר הסוס של המונאר בעל ימור
 רמון מלפניו ה' אלי ואלו אבותי עלי
 אברהם ואלו יפקח ואלו יעקב שלא
 יעלה קנאת אדם על נו ולא תעלה קנאתו על
 אחרים ותזילנו מיצר הרע ואלו הפסוק ואלו הכתובים
 וכן כליו הכתובים ועכוה:

יהו

מלכינו

ואלוינו יחד שוך בעולמך דכה
 ביחך מכלל סיכך וקנץ גליות
 סדה כ'ניך ופסח ערתיך עשה לממן שוך עשה לממן
 ימיך עשה לממן מותרך עשה לממן קדושתך הושיעה
 ימיך ומגני יהיו לרנן כו'

שי שחוזר זה וזכה וזכה פני נסכינה ע' כאן לננוו:
 מתפלל עם הכבוד הוא דבר גדול מאד
 ובה'א כמה פסוקים אמר הן אל כבוד לא
 יעאם: ב' ואני תלתי לך ה' עת רמון: ג' כפת
 רמון פניך אימתי עת רמון כשעה סה' צור מ' פ' ל'
 בוחר ויקל שניך' לבסתר שלא יסמך
 את קולו בתפלתו לאדם אחר אלא להגות
 כי המלכ' ממונים על כל אדם בקבל תפלתו וצריך
 בוחר שי שרונה להתפלל ממויב סימול את ידיו קודם
 תפלתו אפילו שומר חלימודו שיזכור קמים נייך לטול:
 ואומר ארנץ נקיון כפי ואסובנה את מוצנף ה':

ובשחתפילה

וכתמטה וכתמטה או
 היא ממש במקום קרבן ובתיקוני וזהו אמרו כשהתפלים
 מ' פסולה במקרה לכל' ובתקנים כה לכלב תשליכון
 אותו וידוע שהכלב היא מכת גליות רמחאל לילון:
 ואלו פסוקים הפליגין עד אחד סוס עלינו לשבח
 עד נמירה שפצתי ואני ימי איס נכון והוא
 שמש מרבו: שפליגין לשבח מעיד ככ' מרות על כל
 אחד ואחד להק' בה שתפלל עם התפלגין עד ס' פ'
 עלינו לשבח:

עלינו

מתחיל עם אות עיין ומסיים באות
 זל' ת' משקט אין ע' ר'
 היא אותיות ע' ר':
 כן נקוה לך ב' כ' מתחיל עם אות ע' י'
 ומסיים

על

ה' י' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
 ותעקר ותמחה את כנענו בני ארם והמקראו אשר בראתי
 שמוציא מפני קרי והשפת ורע' אשר יאל ממני לנפלה
 והפוש שניך עשה לממן שוך גדול והקדוש וקבני
י' ה' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
 מקנץ נדמי שמו ירא וכו' אל עם זה ר' ה' ה' י' ה'
 כתוב הוזהר שניך כל אדם להתפלל על מונקודם
 שיתקן המלכל בדימו ונריך להפ' על נפלתו של מונו
 בשמית בשמש קוליו קודם כי אתה:
 הוא ה' האלהים הו' ומתירם ומכלכל
 מקרי רמים עד ב' נ' כי יום הכבוד ימי
 לקם מקי והציא לכל' בני ביתי קודם שנגערך להם
 מושפתינו כבדת ולא נבשר בהישר ולא באיסור כדי
 שאוכל לשמות ה' כ' ונעמוד בתורתך ולקיים מצותך
 ולא תצריכו לידי מתנת כשר ורם ולא לידי הלותם
 אלא לירך ממלאה והתפוסה והרמזה והקדושה והרמזה
 כשעם את ידך ומתביע לכל' מי רמון כי אתה
 שומע תפילה:

אתה

קודם יהיו לרנן ויאמר כל אחד פסוק אחד המתחיל
 בתיבה של שמו ומסיים בתיבה של שמו:
 כמונאר בספר קצור שכל לחות הנרות בענין מינוש
 הקצר מהרשפי' איכס יודעים את שם בקבר וכו'ן
 אותם מכות אכזריות: ומי שאמר נמיון כל יום
 כסוק אחד המתחיל בתפילת אלת עסמו ומסיים בסוף
 אות עסמו דהיינו אות ה' עסמו העולה עמו לבספר תורה
 עסמו עם הקודם: רנו לומר ל' מקורא איפק
 וקורין אותו ל' ש' ימחק ונריך להסתול שפסוק ביד
 ונריך ל' ש' י' כ' ו' וכן כולם: ומי שאמר כפיו
 פסוק ככ' הוא מנולה שלא יכת את שמו: והנה
 אמרתי עליי לשעתיקם רוב שנות בני אדם כד' לכותם
 בו הכריס ויאמר אותו קודם יהיו לרנן:

ונמ"ס כ"ד ה' יתולך לעולם ועד : הוא תיבת עד
כעצם שלבניו לשבת מעיד שני עדות שיתפלל עם
התפללין עד סוף עלינו לשבת ויסיר התפללין ביד
שאל שלא בראה עליו התפללין שספור ממלא גדול מיד
ימין עשה בנוריות לבן ויסיר עם יד שאל כשאמרים
כפילת אפי"ם נתיך כל אחר ואמר לבין שמור את כפשו
לקדוש השם ו אחר אותנו בכבי ובעצמות שהיא במקום
הידוי :

דאיתו בק"ק ב"ל גראדו בבית הכנסת שהיו
הולך הרב הגדול שהיה מוסלן כדורו
כעבור ד' עסקה הכסוף ל עם כמה אנשים סוכני מונכרים
אנשי חפפה עם טלית ותפללין ומתפללין חפפה גדולה
בכל יום עם טלית ותפללין ואמר שהטלית גיבור חסיים
השמונה עשרה כמורתו אב"ל שב לומר כפ"ל אפי"ם שבו
דח"ס ומנון וכו' אלא ה"ה מתחיל תלפ"כו ואל"ה אבותינו
תנא לפניך וכו' ואמרים ה"ד וי"ו ואש"כ י"ב. לומר כפ"ל
אפי"ם ונ"ס בתפ"ל עקרת היו אמרים כל יום ויום
הידוי י לבן מאמר שאין מוכניו לומר ה"דני על
כל סניס דתיך לבין בכפ"ל אפי"ם במקום הידוי :

גם שמעתי עפי תלמוד שם אחר שטולק ק"ק בפת
תוב"ב שהרב הגדול איש האלקים כמח"ר
ינאק ליראי אשכנזי היה מתפלל כל השנה עם הנכוד של
ספרדים אך ורק בימים כורא"י ובשאר דג"ש היו מתפלל
עם האשכנזים ומהם להם ושא"ל מנון למלא מתפלל
כל השנה עם הנכוד של אשכנזים השיבו לכם אלו ואלו
דברי אלה קיי"ם אך ורק בתפלות ספרדים יש יותר
עומרים ומהם בקשות ואושרים בכבוד שפרית ומכמה
הידוי לבן כראה לי יותר טוב להסתכל עמהם
וי שמתאר לבוא לבית הכנסת ולא ששם שני קדושים קודם
דרכו בשמירת יאמר זה אחר דמוס ומנון :

ועתה יגדל בא כה האמר דברת לאמר
והתנדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני
הנניס רבים וידעניו אני ה"כרכי כפשי את ה' : ה' אלהי
גדלת מאוד הוד והדר לבשת לביו שמי"ד אלהא עבךך
מן עלמא ועד עלמא די שבתא ונבדרת אדי לי הוא
רבי יהושע בן לוי כל הישנה אמן ויא
ששיר רבא מנכך לעלם ולעלה למי עלמא
בכל כון קודעין לו בור דינו שאלאך בפרוע שרשות
תחום דברבאית ה' : אחר רבי יהושע
כן ג"כ אל מי ששונה אמן בעולם הוה ווכה ושונה אמן
לעולם הכא שאלאך ברוך ה' לעולם אמן ואמן אמן
בעולם הוה ואמן בעולם הכא :

לכמה במקום חני קדושים יאמר זה
ושגה

ונמ"ס כ"ד ה' יתולך לעולם ועד : הוא תיבת עד
כעצם שלבניו לשבת מעיד שני עדות שיתפלל עם
התפללין עד סוף עלינו לשבת ויסיר התפללין ביד
שאל שלא בראה עליו התפללין שספור ממלא גדול מיד
ימין עשה בנוריות לבן ויסיר עם יד שאל כשאמרים
כפילת אפי"ם נתיך כל אחר ואמר לבין שמור את כפשו
לקדוש השם ו אחר אותנו בכבי ובעצמות שהיא במקום
הידוי :

דאיתו בק"ק ב"ל גראדו בבית הכנסת שהיו
הולך הרב הגדול שהיה מוסלן כדורו
כעבור ד' עסקה הכסוף ל עם כמה אנשים סוכני מונכרים
אנשי חפפה עם טלית ותפללין ומתפללין חפפה גדולה
בכל יום עם טלית ותפללין ואמר שהטלית גיבור חסיים
השמונה עשרה כמורתו אב"ל שב לומר כפ"ל אפי"ם שבו
דח"ס ומנון וכו' אלא ה"ה מתחיל תלפ"כו ואל"ה אבותינו
תנא לפניך וכו' ואמרים ה"ד וי"ו ואש"כ י"ב. לומר כפ"ל
אפי"ם ונ"ס בתפ"ל עקרת היו אמרים כל יום ויום
הידוי י לבן מאמר שאין מוכניו לומר ה"דני על
כל סניס דתיך לבין בכפ"ל אפי"ם במקום הידוי :

גם שמעתי עפי תלמוד שם אחר שטולק ק"ק בפת
תוב"ב שהרב הגדול איש האלקים כמח"ר
ינאק ליראי אשכנזי היה מתפלל כל השנה עם הנכוד של
ספרדים אך ורק בימים כורא"י ובשאר דג"ש היו מתפלל
עם האשכנזים ומהם להם ושא"ל מנון למלא מתפלל
כל השנה עם הנכוד של אשכנזים השיבו לכם אלו ואלו
דברי אלה קיי"ם אך ורק בתפלות ספרדים יש יותר
עומרים ומהם בקשות ואושרים בכבוד שפרית ומכמה
הידוי לבן כראה לי יותר טוב להסתכל עמהם
וי שמתאר לבוא לבית הכנסת ולא ששם שני קדושים קודם
דרכו בשמירת יאמר זה אחר דמוס ומנון :

ועתה יגדל בא כה האמר דברת לאמר
והתנדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני
הנניס רבים וידעניו אני ה"כרכי כפשי את ה' : ה' אלהי
גדלת מאוד הוד והדר לבשת לביו שמי"ד אלהא עבךך
מן עלמא ועד עלמא די שבתא ונבדרת אדי לי הוא
רבי יהושע בן לוי כל הישנה אמן ויא
ששיר רבא מנכך לעלם ולעלה למי עלמא
בכל כון קודעין לו בור דינו שאלאך בפרוע שרשות
תחום דברבאית ה' : אחר רבי יהושע
כן ג"כ אל מי ששונה אמן בעולם הוה ווכה ושונה אמן
לעולם הכא שאלאך ברוך ה' לעולם אמן ואמן אמן
בעולם הוה ואמן בעולם הכא :

ועתה

יגדל כל כח אלני כאשר דברת לאמר
 והסתגלתי והסתקדתי ונודעתי לעיני
 גוים רבים וידעו כי אני ה' בדרכי כפי את ה' אלסי
 גדלת מאוד הוד והדר לבשת להניי פמיה דוא אלסא
 מברך מן עלמא ופד עלמא די חקמתא ונבורתא דיא
 ליהיהא : אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך
 בדרך והניי זמן תפלת המנחה ונכנסתי למדוכה אחת
 עמודת ירוסלים להשתכל ובח אליהו הבדיא ובור לסוב
 ושמר לי על הפתח ואמר לי בני מה שמעת בקודכה
 זו אמרתי שמעתי קול שאנסת כיננה ואומר אוני לי
 שהסדנתי את ביתי וסרפתי את היכלי והנציתי את
 בני לניי האומות העולם : אמר לי בכל יום ויום
 או מרת כך וכשיראל כנסין לבתי כנסות ולבתי
 מדרסות ועובין אמר יסא רבא סברך לעלם ולעלמי
 עלמיה הקב"ה מכעב בראשו ואמר אשרי המלך
 שמקלסין אותו בביתו כך : ומה לו לאב שהגלה
 את בניו ואוי להם לבגים שגלו מעל שנתן אביהם :

אמר

רבי שמעון בן לקיש כל שבויה אין בכל
 כסו סתמין לו עשרין גו עין שחאמר פתמו
 עשרים ובא גוי בריק שומר חמוס אל תקרא שומר
 חמוס אלא שחאמר' אישים :

ולא

למנחה במקום קדושה יאמר
 תכלו את עם קדשי ונתקדשתי בתוך
 בני ישראל אבי ה' מקדשכם שרבים
 עושים מחשל ליום כפי שגו כנפים במתים יכסה
 פניו וכמתים יכסה רגליו וכמתים יעוסף וקרא והאל
 זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' נכאות עלא כל הארץ
 כבודו : ויתאכיל דוח ואשמע אשרי קול רעש גדול
 ברוך כבוד ה' שמקיימו יתלך ה' לעולם אלסדך יתן לומר
 ודור ה' ליום :

אמר

על הירושלן שהוא נבון יותר מחכמו
 מה'ך ת'ק שנה ושחר אקורי מרכבה
 וקוטר כתרים לקובו ומסביב את הכתר וצולה ומטב
 כראש אדניו וכשמה טיובת כל יליי סותת כרתתין
 ומורפועין וקיות דוממות ומכאמות ככארות
 טעה עובין ואחרין קדוש קדוש קדוש ה' נכאות עלא
 כל הארץ כבודו : וכשעה שמיני לבסא חתנלו יום
 גרלו אנסא ומתדעסין אדני מרפרף וכל דקעין
 תומוסין חלמס ובשעה שהוא זוכר על כסאו כל יליי
 מרוס וכתר הכבוד שלו בותחן סיסס ואומרים ברוך

כבוד ה' מקומו : בא וראה כמה גדולתו וטובות
 הקב"ה ששעה הפניו הכתר לראשו עתויק עמנו לקבל
 הכתר מעבריו וכל פיות ושרפים ונלגלי וירכבה וסא
 הכבוד וקייגלי השלם ותסס מתגדלי ומתגברין ומתגאון
 ונותנים הוד והדר ומחליבים כלס כפה אסד ואומרים
 ה' יתלך לעולם ועד :

לעריבים במקום כפרו יאמר זה סד אשר והוא הקום :

חיה

אחת בריקיע כשהוא יום או אחת בהמס :
 ויוצעים המלאכים שהוא יום : ולערב
 אמונה כשעתה ויודגים שהוא לילה ובכל פעם אומרת
 כי בא ה' הסבוך וכל גדודי העלם עובין ברוך ה'
 הסבוך לעולם ועד :

יהי

ה' אלסינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
 אל יעונינו ואל יטחנו להטות לבבנו אליו
 ללבת דברכו ולשמור סקיו ומנותיו ומשפטיו כאשר נזה
 ה' את אבותינו ויהיו בא דברי אלה אשר התמנתי
 לבני ה' קרובים אל ה' אלסינו יומם ולילה לעשות
 משפט עבדו ומשפט עמו דבר יום ביומו למען דעת
 כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהי אין עוד :

וי

באתי בדרקתיך לעשן שוררי ה' שר לפני דרכיך
 ואני בתמי אלך פדני ומנני כי יסיד ועבי אני
 רגלי עשרה במוסור כשקלסם אברך את ה'
 ה' שומרי ה' בלי יד ימיני עירוי מעם ה' עושה
 שמים וארץ : ה' ישמור נפתי וכנף לסיים ולסלום
 מעתה ועד עולם השקיפה ממעון קדשך מן השמים
 וברך את עמך ישראל ואת הארץ אשר נשבעת לאבותינו
 ארץ זבת חלב ודבש :

אל

הכבוד אמן לך שיר והלל ואעבוד לך
 יומם וליל ברוך יסיד ומיוחד היה כום
 ויהיה ה' אלפים אלפי ישראל מלך מלכי המלכים הקב"ה
 הוא אלסים סיים ומלך עולם מוקים לעד ולעולמי
 עולמים ברוך סם כבוד מלכותו לעלם ועד : לישעיתך
 קויתי ה' כי כל העמים לבו איס כסם אלסיו ואני אלך
 בסם ה' אלסים סיים ומלך עולם ה' יתלך לעלם ועד
 עורי מעם ה' שופה שמים וארץ : סתך על ה'
 יסבר והוא יכלךך שער תס וראה ישר כי אקריית לאים
 סלום כשפ בה' ועשה טוב כסון ארץ ורעה אמונה הנה
 אל ישועתי אכשק ולא אפטר כי עמי וזרת ים ויסי לי
 לישועה בר גדודי יגדורו והוא יגד עמך : ויהי הוד
 ככל דרכיו סתכל וס' עמי : וכת מלא מן כשביה'
 וואת'כ

קסת יהונתן

ואת כ' אומרים למכנת מתוך הסבורה ומבונן ארון פולס
זכו כשיוצאים מדינת הכנפת אומרים אך בניקיס יורו
לשמך שבו ישרים את פניך :

למכנת ישמר גם כן כמו מנזאר בשפירית שויתיה עה טובו
אלה קראתין ופרשת הפה ויפסוס הקפורת עד הרני
ואמר כך תפסיל

הרני

הולך לבית הכנפת של יצחק סכא
קדישא לימדא סכ' כ' פ' עס סכ' כ'
בדיליו ורמימו בודיע שחאלה לימד טס **יה כיה**
בימודא פליס לשם כל ישראל אודה פ' סאוד כמי ובתוך
רביס אהלנו לך זרוע עס גבורה תפנו ידך ותרוס
ימיך . אבא בגבורות ה' אלהים אביך נקמתך
לברך . מי יתלל בגבורות פ' ישפיע כל תהלעו .
ומי שהולך להשתלל מעריב בוחנו יאמר זה

הרני

הולך לבית הכנפת של יעקב סכא
קדישא לימדא סכ' כ' פ' עס סכ' כ'
בדיליו ורמימו בודיע ימינו ובודיע שחאלה לימד טס
יה כיה בימודא פליס לשם כל ישראל . תתן
אתה ליעקב וספר ללברכה בטעמה ועס טוכסכו
ארץ זרעה איונה ה' בהשמים ספדיך אמונתך עד
סקקיס טוכ טעס ודעת למדכי כי כחמותיך האמתית :
תפלה זו של עונות וכו' וסוי' יאמר בטעם קולינו או
אמר כרפת הטן

אנא

ארון פולס אתה האל הון מקרבי
לאמיס ועד ביני כייס ואין ביד טוס
שלאך וער יכולת לון ולפרנס ולכלל כללותיך ככתוב
על ירי דוד עבדיך . שינו כל אלך ישכרו ואספנותן
לפס את אכלם בעיתוי . ס' ותא' א' י' ד' י' וס' כ' כ'
לכל מי רנין (ר' פ' סא') הוא טס אמר חספ של
פ' ג' ה' ה' א' ר' י' וס' פ' ס' א' י' וסאך של פרגסה
ג' כ' טביס ג' א' י' וס' וכתוב כותן לפס לכל כשר כי
לעולם חסדו . כותן לפס לכל כשר ג' י' וס' וספתס
זה בידך לנירף וללבוך כמי ארס כס' טבטוון כך יודעו כי
שושיס אין בלתיך . ונכח יהי רנין טלפניך פ' אלהי
ואלהי אבותי שתכלכלני ותפרנסני ותתן לי פרנסתי
טליה בדרך כבוד ולא כניווי . שתתן ידך ולא שתתן
בסר ודס כמי סאובל לעבדך בכלכ פלס ואל יעכב טוס
קטא ושון לפרנסתו ותן לי פרנסתי בריוק ולא בדומק
זלא כנשר ויקוים . בוי שקרא טכטוב הטלך על ה' יהבך
והוא יכלכלך ומכני בכני' פסיכי ועומי דוישי וס' אריכי

עסה למשן זכות אכותינו ושמש פלגני כי הלל סומג
פסלה ופסנון אתה ב' ה' שושע תסלה :

אמר

ר' יהושע בן לוי כל סעוכה אמן יהא
טעיה רבא בכל כמו קורעין לו גור דיבו סכאמר כפרוש
פרעות בישראל בהתנדב עס דברכו את ה' . ומה טעס
בפרוש פרעות בישראל עמוס דברכו את ה' . אמר רבי
ששמן בן לקיש כל סעוכה אמן בכל כמו פותמין לו
סערי נן פדן סכאמר פתקו סעריס ויבא גוי דיק אסוני'
אל תקרא סומר אמונים אלא סאונוריס אפניס :

ענין

אמן גדול סעוכה אמן יותר מן הסברך
ענין הספלה יתפלל דרך פתקוני' כעני'
סעכקס כפתק וספרט כסא אומריס הכרכות סאחצעות
סכ' י' : זכויס סני ודסמישי סאונוריס וסווא דקוס
יאמר דרך פתקוני' או כסאונוריס סאר כקסות יאמר
כקל כמדך ודביבור כפת כאילו עוסד לפני מ' ונכקס :

ארזל

כל סעריס ככטלו קוז טעפרי דמעיה
פל כן יעורר ארס פכטו ויראה
סטפלתו יהיב דרמטס ומכל פכן כסאומר היודי ויכקס
סליש ומסילה פסיס וס' ט' פ' סיהיה ככני וכטכטוס
ואס לפעמי' איונו יוכל לזכות עמוס סכל מקוים יהיה קול
דברים סדברכ כפסלתו דקול כחון ועסובר כאילו הוא
כוכה ופל זה רמו דוד הטלך ע' ה' כי טעס ה' קול כמי
לא אמר כמי אלא קול ככיה טעטס קול כאילו ככיה
יאמר סכל כפסכטוני כקול עני ואכיון סכקס :

וכן

כפוב בווהר כפרשת בלך על פסוק
תפלה לעני כי יעשוף תפלות עני הוא
תקובלת ומרוב יותר מסערי תפלות כיון סתפלת
כסרנון לכי כיון דראה דוד הטלך פ' ה' גדול עטלת
תפלת לעני דכל סערי שמיס וסערי דמיס מוואמיס
לסטוטו לו וליכא בכל תפלות טכטעולס דק' ס' סקלגה
כתפלת עני עסה עכטו כשני ואכיון . פסל ל' וסא
דמלכו רשנ בקרק' כעטי ואמר . פסל' לדוד טטה אויך
עכני ה' כי עני ואכיון אמי וראמי לכל ארס לעשות כן :
ראוי להוהר טלא יפנה קודס ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
לא יעכס א' ס' יתוסס דהיינו פסוכה אמן
דק סאינו חכיון על איוה כרכה עוכה זהו קרא אמן
יתוסה כמי סהיתוס אינו סכיר א' וסא כך האמן
אינו סכיר סהדכה . ארזל' כל סענה אמן
יתוסה כעטו כמי יתומיס ס' וס' כ' :

ראוי

לכל ארס ספריד' על דבר ס' כ' ס' ענינו
אמן

ואמן כהילכתן יעמון סידור לפניהם פתוח בשפת קודת
 סוף התפילה ויפיו עיניהם ולבם עם ולא יראו קוץ •
 ועונים קדושה ואמן ועודים בעצמם ותהלה היא העולה
 ומעלה עד רום מעלה :

בעלינו
 ואנחנו כדעיים ומשתחיים בשמותי
 שורעים נרדף מעט לכדוע בנדרים שלו כשמותים
 ומתקיים נרדף להשתחיות בראשונותם שאינו עושה
 הרי הוא ככופר סוף שחוט בפניו ולאטנו כדע' ומשתחוי'
 לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה ואינו עושה : וכן
 הוא הדין בכל השפלות ושירות כשארם באו בשמותם
 או בשמותם אל היכל קדשך נרדף להשתחיות

ואמן כהילכתן יעמון סידור לפניהם פתוח בשפת קודת
 סוף התפילה ויפיו עיניהם ולבם עם ולא יראו קוץ •
 ועונים קדושה ואמן ועודים בעצמם ותהלה היא העולה
 ומעלה עד רום מעלה :

בעלינו
 ואנחנו כדעיים ומשתחיים בשמותי
 שורעים נרדף מעט לכדוע בנדרים שלו כשמותים
 ומתקיים נרדף להשתחיות בראשונותם שאינו עושה
 הרי הוא ככופר סוף שחוט בפניו ולאטנו כדע' ומשתחוי'
 לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה ואינו עושה : וכן
 הוא הדין בכל השפלות ושירות כשארם באו בשמותם
 או בשמותם אל היכל קדשך נרדף להשתחיות

ולמוד
 אדם את בני ביתו שיאמר בל הברכות
 בכל יום בקול רם הן ברכות המנוסות הן
 ברכות הנסכין מרא שהקול עניא לירי בוונה • ועוד
 שהמחשבים כי שמעו הסם יענו נרדף הוא וברען שמו
 וגם יענו אמן כמנא ויכיס ופגוש נודרת מזה :

ולמוד
 אדם את בני ביתו שיאמר בל הברכות
 בכל יום בקול רם הן ברכות המנוסות הן
 ברכות הנסכין מרא שהקול עניא לירי בוונה • ועוד
 שהמחשבים כי שמעו הסם יענו נרדף הוא וברען שמו
 וגם יענו אמן כמנא ויכיס ופגוש נודרת מזה :

אתה
 הוא ה'הסלים סוף ומפרגם ומכלכל בספרך
 לכל הברואים שחקרי ראייתך בני כיבים
 ככתוב טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו שיני בל
 אלך יזכרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פופס
 את ידך יבין ר'פ' בראשית יאסדונב' י"ב את אותיות
 שת"ף שר המנוס על הפרגם ומשניע לכל מי רצון
 בנותן להם לדעב' לכל אשר מי לעולם מסדו • וככן ישי
 רצון מלסניך ס'אלהי ואלהי אבותי היה הוה ויהיה שגם
 אנחנו בני אברהם ויזקוק ישראל עזרך עמך המצטי

אתה
 הוא ה'הסלים סוף ומפרגם ומכלכל בספרך
 לכל הברואים שחקרי ראייתך בני כיבים
 ככתוב טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו שיני בל
 אלך יזכרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פופס
 את ידך יבין ר'פ' בראשית יאסדונב' י"ב את אותיות
 שת"ף שר המנוס על הפרגם ומשניע לכל מי רצון
 בנותן להם לדעב' לכל אשר מי לעולם מסדו • וככן ישי
 רצון מלסניך ס'אלהי ואלהי אבותי היה הוה ויהיה שגם
 אנחנו בני אברהם ויזקוק ישראל עזרך עמך המצטי

תמיד ליטועתך ויחמלים למסדך כעניי מכדים אל יד
 אדוניהם • וכעניי במקום אל יד צבירתה כן עניינו
 א' ס'אליעודע שתתנו מי'אליעודע וצניי בתיי וכל עמך בייש
 ישראל בכלל הדתים וכללן הן השפד שתתן לנו
 פוונותינו צניי צניי וצניי נסם לאכול ונדל ללבוש וקווי'
 גנו וקרא מכרוב בין שערבים תאכלנו אשר ונכקד
 תשבענו נסם למוטע ונכרפה ולמיים משפע ברכ' והנלסס
 שעלינו משפת ידך ולא מתפת צניי ונרנו עקסס נסם :
 שוקרא שתכונ לל ראיית ידך נסם ונרנו עקסס נסם :
 מותא את ידך ותשניע לכל מי רצון בותן לכהה למטה
 לבני עורכ אשר יקראו נותן נסם לכל אשר כי לעולם
 מסדו ואם לא אומרן קודם הנטייל יכול לומר אשר
 אכילת המוציא :

שאלה
 ראשונה שואלים עתל בני אדם כדינו
 בעולם הבא קבעת עת' לתורה דוק'
 עת' שהוא לשון רבים לכל הפחות שמוייב כל אש' ואשר
 לקבוע עת' לתורה בכל יום שני פעמים • מי שהוא
 פלמוד חסס אינו נרדף לפוהירו אכל מי שאינו תלמוד
 קבס מחוייב על כל פנים שני פעמים ביום לקבוע לו
 עת' לתורה אשר המרבה ואשר המעטוי בכלל סיכוין
 את לבו לשמים • ואין סוס תירוש להשיב כדינו
 בעולם הבא באומרו שהיה לו שפסקי' תרבה או עבור
 עת'תו או שהיה עני מדוכה • רובע משפלות כלכ איש
 ועצט ע'ה' א תקוס היא ראשי תיבות סילל יוסף אליעז'
 בן מרסום • באס טרונס לומר תירוש שהיה עני מדוכ'
 גם סילל שהיה עני מדוכס אף על פי כן היה נצטע כל
 סיום וכל הליה • באס תמנא לומר שהיית עושר ויפה
 עוא' ויך כעניוה' ל'עלבוט' נאי' ויתקונשערו ויה' יפה
 מאד מנמן יוסף היה יפה מארשלא היה כמותו אספי'
 כן שהיה לומר יומס ולינה באס תשנא לומר שהיה לך
 עמון הרבה ואין היה לך עמון ללמוד מרוב עשא ונתן

מצאתי
 כתוב כסס גדול אשר טכונין כן
 בארץ איטליא סי שאין לו סכאיי
 ללמוד

מצאתי
 כתוב כסס גדול אשר טכונין כן
 בארץ איטליא סי שאין לו סכאיי
 ללמוד

קמת יהונתן

ללמוד על שלחמו או שאינו יכול ללמוד יאמר לכל
הפסוקים מהתורה ונ' פסוקים שפסוקים
ונ' פסוקים מן כתובים כרי מובא ירי מונתו שואלין
לכל אדם נב' ב' קצת עתים לזרה לכן מי שאינו
למד יאמר זה על שלחנו (תורה)

ויאמר

ה' אל וזה הכני מוטטר לכם לסת מן
השמים ויבא העם ולקחו דבר יום ביומו
למען אכסנו הי'ך בתורת אס לא : (בפסוק מפסוק)
ועברתם את ס' אלביכם וברך את לקחך ואת

ויענך

מימך והסירתי עמלה מקדנך : פ' עקב
וירעבך ויאכיבך את המן אשר לא ידעם
ולא ידעון אבותיכם למען סוניתך כ לא
על פתחם לנדו וישם האדם * כי על כל מונא אש פי
ס' יקיה האדם נביאים

הוא

מרומים יסכוך מנודות פלעים משכנו לקחו
בן ישיור באמנים : (ישעיה לנ')
למה תסקלו כסף בלא למס וניעב' בלא לשבעה
מקום שעה לי ואלכו שיב והתענג בראשן
כפטיכם : (ישעיה כד')

הלא

פרום לרשב למשך ועניו מורדים תפוא
צית כיתראה תרים וכיסיתו ומשךך כל
תעלם : (ישעיה כג') כתובים
ישת' לנב אנוש הכילי סאם סמון ולקט
לנב אנוש יעמד : (תהילים קיא')

ויון

שרף

בן ליראיו וזכור לעולם כריתו : עושה
משפט לפסוקים נותן לקם לרעבים ס' מת'
אסורים (תהילים קמו)

ואותו

בעלי בתי' שממקו' בערי' ונאורים אז
לומדי' על סלקם או טוב להם שיקיי'
שכל תור' ועניו' אצרי להם כפה וזסוכ להם לפע' ב' :
בדיך נוסהין להזכר מחורבן של השלטן לומר מעור על
כשרות בכל * אבל כשנת יום טוב אומרים מותר
במבואר אחר על כשרות בכל :

על

כשרות בכל פס יעשו גם בכינו בזכרנו אש
ציון * על ערבים תביאם תלינו כנודותינו
כי שם שאלונו טובנו דברי מיר ותללונו ששם שירו
לנו עשיר ציון * איך כשיר את מיר ס' על אדמת כנר *
אם אשכחך ירושלים תשכח יוני * ידבק לשגי לקחי
אם לא אזכריא לא אשלים את יושלים על ראש
שעתי * וזכור ס' לנבי אדום את יוסיתלם ס' אוערים

ערו ערו עג היסוד כה * בת כנל הסודות אשרי שיט'
לך את בעולך מלפנת לנו * אשרי שיאמו ונפך את
פוללך על הסלם
בשבת ויום' אומרי' וס'

שר

הפעלות כסוב ס' אית שיכת ציון היינו
כמ' א' ס' או יעלא שמוק סיכו זלשנונו ריכה *
או אמרוננו הנדיל' ל' עש' פ' ס' הנדיל' ל' עש' פ' ס' כנב *
הינו שמים * מובה ס' אית שכותינו כאפיקים כנב *
הורעים בדמשה ברכה יקטרו * סוף ייך וכה נוסף
מפך הורש בל יבא ברכה נוסף אל מוטיו

וצריך

לסיוסר מאוד בעים אחרים ספוא טוב
בעשיית העוילא : זרך
לאסוה הלסם בעמר אנבעות כנר י' עמות סנכטו ישראל
בתבואה וכנר עשרת הדבר * ועשרה תבות
בברכת המז' ארסן המז' יאמיר עטט מיהא העטט על
המז' כפיו וישא יר אר' יר ב' כה מה שפעוב לעל' ככל
איש כמר יאמר בירדו קידם אכל' * ובעת ובי' ש'
אומרים במקום הוינו

ומל

ס' אלסוך את לנך ואת לנך ז' עיך לאהבה
את ס' אלסוך ככל לנך וכלל בעשך
למען עיך * ול' להרהר בתבואה
שעתי ס' הרב גדול אב' ק' ק' בלונראדו כהה' ר'
שעה כן ל' ששים אומר קודם ברכת הסוין למכנ

יש

בנהין כשנושלן כום לנך כ' אומר כום
ישועות לפס ונכס ס' אקרא ועשר' כתב את'
ב' ס' סוף לברכה מברכין על הכום יאמרו פסוק זה :
ואני ראי' את' אכשי עשה כשיו מוטיטין להם כום לנריך
פיו אומרים פסוק זה ושכחור ובמר * ואני וכתך הייתי
בשנת עש' כ' ק' בלונראד נדטי' בדינו הרב הנדול
כמהר' שעה כן וראיתו ושעתי' שהיה אומרים
הפסוק סוף לברכה והיה מבניה את הכ' ויאת הססל
סכ' כו' ולקטר מים אחרוני' כמיד' לנך כ' ב' יאמ' ס' רכי
מוכן ומוטין לקיים מנות עשה סל ברכת הסוין שכאמר
ואכלת ושבעת וברכת את ס' אלהך על הארץ אשר כת *
לך * לשם יסוד סק' כה וס' כתיב ע' יהיה טמיר ובעלם
וראו לבוין כ' ב' בדקדוק עילית' * סלח ובליעם ובקול
רס' כי הקול העורר סוכה ואפי' אם מצרך כתינו כשיד
בדיך לנך בקול רס' כד' לעורר כ' ב' ינו וילמדו ס' סוכו
וכתב כ' על כל ס' המסוכו' ס' יבי' לוסר בלשם עס
המכרך

פסדך כל חלה נעלה ואפי' תמים' הכרעה ויקר ל'אפי'
קפת קודם המברך כדי שיפנה אמן - ואחר כ"ה טוב
לומר אחר סודולה' כי טוב וכי' אשתי הנבר אשר נבטת
בה ויהי' שפ'טסו :

ובספר

תפידים כבוד חפסה בלדס' אחר
שמת לפני וזכו כחם פנים ולאחר
מני' כתולה בפלום לאחד תפידיו' מאל' לו איך נהג
בעולם שמתם מס' אל' בכל יום דמין אותי על שלא
הייתי מדקדק בזכרת המזבח וזכרת הפירות וזכרת
העוון כזכות הל' - ואמרתי להלאהך כתכונת'
שאלו לו והלא אין משפט רשעים בני'הם שלא י'כ'
מודע וכבר עליך כעס פנים ועדיין דמין אותך
אמר לו אין דמין איתו פורעניות קוקות כמו ב"כ
קודם עכ"ל :

לכן

דרך לכווין לבו בתפילות פתיחתו עלמה
שהיא עבדך : אם על הפס או על
הפירות או על פיון או על הסבר :

וראוי

יפלי' פאותו כי אכילה קשה לנפש : וכן אמרו קו'
פעוה שהלאהך ממנה : משוך דך היסנה : ופני'
תקנו' גדולות בשני'הם הא שלא תדקו אכילתו כח'
כניעות פי'ר ופברת התאהה כי אכילת לפללת העוון
הוא אכילת רשעים שכל כוונתם לעול' הוה :

צריך

האדם למוות כפלקו ויבטק בקינו
ש זמון לו טרנסתו ולא ימנע

לעולם

בדקדוקי פניות ויהי' עמו בשעונתו וכהה נפש :
לא יאכל אדם אלא כשהוא רעב :
ולא שעה אלא כשהוא צמא :

כל

ולעולם ישתרל אדם שהיו מעיו רפין בלי' מי' פיו ויהי'
קרוי למלל מעט' והכלל ברמזה שכל זמן שרשי
יוא בק' ש' מלאים רעים כאים :
אדם איש יחד עמיד ואזין הכנכס לעמוד'
מלאה ימחה פלקו אם קעם ואם קרבה
יאכל כשאמה ואפילו אין לו אלא מעט לאכול יסדר
שוקנו כשהם כאלו היה לו לאכול כמה מטעמים
וכשה מעודים :

צריך

(ענין משא ומתן)
האדם לכתמולה לקנוש עת' לעמוד
ואפי'כ

ואת' כי לך לעשה ומתן ולעסקיו וסימךך אמת ואמונה'
רשינו שורת אמת' ומשא ומתן באמונה' וככלל משא
ומתן באמונה' מהא' הן שלו דקק ולאן פלג דת' ואם
הענין של קמא ומתן באמונה' כל כך ואפילו
בהכנסה בעלמא ק'ו בני פל' ק'ו יא' בשר' שלא יא'
ס' ל'די' נול' אפי' בפקות שמה פרוסה' בי' אין פון
שוארו כמו נול' ושכנס דור המבול' לא נקתם אלא על
פגול מלאמר כי עלמא האבך חמם :

שמעתי

מפי הרכ הגדול כמה דר' שמשא כן
אכ"ר בק"ק בילגוראל בשנת תש"ו
לפ"ק וניוס אותי' להיות כוזר בד' איתיות ראשונים
צהלוק בית מאוד' ואהיה אני עושר כפוש"א ופירשי'
אותי בכך אכ' גד' הם ראשי' עיבות' אמונה' דרכה'
גולה דלות

כשהולך

לעשה ולעמן' ויאמר לעם יסוד
הקב"ה ושי'כתיב' אני הולך
בעמק זה ואחי' פחות מהס'ית יסלע לי' פרכסה וריוס
מא' העמק וימסק הזה הוא סיבה שעל ידו יסלע' ה'
דרכה' בכל משע' ידו :

וכשיתן

לו העו'ת' שבי'ע לו איוה ריוס או
יכיר להס'ית' ומתן לו הנדוים
ענין כמו שפ'טנו שכתוב וזכרת את' ה' אהיך כי פול'
המתן לך כה' לפשות סיל' וכש'טפיש לו העו'
דרכה' מרובה או' לא ירוס לכבו ארר' י' י'ה ככנע'
ויאמר מה אכ' כי כבי'אתי' ער הלוס' וימקוד מאוד'
אולי' הקב"ה מנכס לו מוכותיו' בשע"ו' או אולי'
שנכס אותי' העו' לראות כי'ר יתכנע עם המעו'ת' על
כן שח' עיניו כראשו ויבון לאסרית' ויתכנע עם המעו'ת'
הרבה דדקות והרבה ג' כפי הברכה אשר ברכו ה' :
ולגיות עניו ביותר וכבר הסידרו בתורה' של זה ככתב'
מקוונות כי' ה' אלהיך שני'ך אל' ארץ טובה וגו' ואכל'ה'
ושבעת וגו' וגם יתענ' יפדים מעפר' דכתיב' שפר
תעשר וגו' מכל מקום פייב אדם לעשר' עוכל הבא'
לידי ויהי' לאדם לים מייקד לעשות עשר פלג ומעטו
יתן לפניים קרובים ורחוקים :

וכשיוצא

לדרך טוב הוא ל'תן דקקס' מקדם
שלאמר דקק לפניו יהלך ויסע'
לדרך פסמיו עוד ארול' אבוד' לאדם לנשא לדרך קודם
שיתעלל שחא' דקק לפניו יהלך עו' ר'ת' גלי' לומר'
שיתעלל קודם :

בוד אר"ל כפרק היה קודם כל התעלה ויחל לדרך
הקב"ה עשה לו מסע ומלאך דבק לפניו בלך * על
כן ירגיל כל אדם את עמלו לשר פשוט דרמתי קודם
יציאתו וטוב הוא שלמד קודם יציאתו לדרך ונרמז ג"כ
בעלת דבק לפניו בלך דרמתי דבק בדרך וכו' :

ובצאתו

איש כעס אלסו * ואני אלך בשם ה' אלהימי לעולם ועד
את עבדיו ואמר אחריו דברת בהנים

המלוה

בכוונה ואס"כ יאמר יהי דרון שלפני
אזניו שמשמים ש"קיים נך * או צבם * ברכת כהנים
בכל הכונות והפירוש 'שדרוש מו"ל * ואתה הוא אתם :
שלוכו לקיים ולברכה ולהשלים ולהשלים בלי פגם
רע אל מקים סמוך שפ"ך * או סמיים : ועובד למו"ל
לבתים לקיים ולשמה ולשלוט א"ס וכו' :
שיא שמי' נא ידי מניסם יתפלל עם הנכוד
ק"ט עם ברכות' ואס"כ בנחת הכוכב יקרא
ק"ט עם ברכותיה ומתחילתה ועד קופה בדקדוק
ובלי ברכה :

ומי

כשהחזן

תתפלל לקרות בתור' ייכיו אומי כל
העם אל הס"ת והאזנה מן העובד
שיהיה ביד כל א"א שופע ויבין בו מלה בשלה לכל דבר
שהמון קורא וכו' לא יענה שתפנתו למן דבר בעלש כי
הוא עון פלילי לדבר בעוד שהמון קורא בתורת האל
יתברך אפי' בד"ש :

וכל

העם יזהרו מאוד שיפנו אתם על ברכת
המכריזין וענו ג"כ בדרך ה' שבבורך ועולה
להם כאלו הם ברכו הברכה עומה וגם כזי להפלים
המטבון של מלה ברכות דמקורין בשבת בכל תפילות
* מ' ברכות י"ב ברכות :

ומי

שתקפה נפשו לדרך להס"כ שבחיו או ידבק
עמנו כס' תהיל' וככ' אר"ל שתתפלל דהמע"ה
שיאחרו ומירושיו בכה ובכתי מדרשות כי אין לנו
דבר גדול יותר מה' תהיל' שכולו מן הכל * ומרכי' מנאי'
להפ"ת ורכי' מומרי' הם של התפודות השנוה ורכי'
מומרים הם על בקשת מחילה וסליחה והכל מיד ה'
השכיב דמע"ה כדום הקודש והאומר תהיל' הוא כשתפלל
נפוא ג"כ כעוסק בתורה כי כבר ביקש והמע"ה שיהיו
קטל'ן שזכר הקוד' בתהיל' כעוסק' נעומקי' התורה
בנפשים ואהבת :

וקודם

שיאמר תהילים ואמר תקודם התפלה
הנכנסת במערי' גיון * ואמר שאמר
התפלה קודם שיתפלל תהילים יאמר אל המסוקים לנו
כדכ"ל כ' כרוב' לכו * נעמנו בקדמך פניו בתורה ובמיר'
בר שג' לוי אל גדול' * ועלך גדול על כל אלסו *
וקודם כל תפילה ותהלה או מיד ושם יאמר כמה מלא
הכני מוזן אתי שני קלי הודות ונהלל ולשם את בוראי
לפני שזך בקב"ה ושבחי' ע"י פשוט טמיר ובעלם
בשם בל ישראל :

בספר

פסק המלך בעשר תיקוני' השמונה דף
ס"ו ו"ל מתנתי כמוב בשם פה"ר
אבידוד קרא שפניא עשה גדול רב כח תהילים
האוקרים בכל יום :

וזל

שמעתי תפי אחא מורי הקדוש ס"ד כי
בשעת ק"כ אחר הנורות באר בסר ארז
השון לקרמום עלה שלמו בני העבדים והיה מושב
בו אים פשן ומסיד לא כל כך יודע לבד פשוט התקרא
והיה זקן וגמם בציבה טובה ותך שלוש יום לפסחת
כא כשלום למכס א' מופגן ומסיד פהיה בערפוט וכדמ'
לו פהיה עומד לפניו בתדריכו וספרי' קטן בורעו או
אמר לו המסיד ובי איך האים אשר קברנו ביום פלוני
תפ' אל' כן דברת אני הוא אל' ומה הכפר כזה אשר לך
בידך אל' בסר תהילים ובאתי להודיך שמוסיד את בני
הישוב שהנא פהיית' דר בו פיבר שונעם מן העיר
וימלטו את כפסם כי בלפת עליהם הרעה וימלטו אל
הקטילות כי כל עוד שהיית' מי השלמתי ונמרתי ספר
תהילים בכל יום כמה שנים בזכות זה שאריכו שנות
ומיגולו פה בהם : נעשתה אין מי שגין עליהם ויהי
בבוקר ותפנתו רמום המסיד ושלם שלישי' יום לשם
בכתבו והזכירם והקטנתם פיראים דברי' המס'ה
כתלטו וביצלו ותקנת' מבטי' אשו מן הפודעניות וכפארו
סם ולא השנימו בדברי' הקסיד פד שפגע בהם ידיהם
ומד' ר'ס ומקום ההוא ששם א"ס הקדוש ו' הדבר
הזה לא היה כמגע פלומר ספר תהילים כל שבע ע"פ ו'
פלקי' על כל אל' תרפה ידן טיטו כי מי שהוא רגיל וקם
בו בש' תהילים הוא דומק כל מיני פודעניות וכמה
פגמים רעים מעליו וספלל בני ביתו ומעל משפחתו
ומעל כל בני דורו ומגלל עליו ועליהם כל מיני מפע
ברכות ועובות והנלקות אשרי פוכה ומוכה הדבי' ע"כ
אמר

אמר

רצ לעולם ישיב אדם להנחמות שבת
טוב לאדם שכל ירכי שבת יקנה ביום
השמי וכל מה שיקנה יאמר בפה שלא זה אני קונה
לכבוד שבת ולכבוד :

מצוח

גדולה שיכנס לשבת כשהוא תאב
לאכול ולא יכנס לשבת שבע בלא
תאוה :

ויטול

בפרכיו דווקא בערב שבת יתפיל לישול
הפרכי' ביד שישול שהקמיצה ויסיים
ואת' כ' בימים ויתפיל באגודל וזמרים

באגודל

בקמיצה ולא ישנה וזה הפחד ושימין על זה דכ' הג'
בשאל' ובימים ארבע ב'ד' ולא יטול שני אנחות
זו אחר זו כי הוא סכנה ואלו כשילת הפרכים
יטול ידיו כי הוא אחד מן הדברים שצריך לטול ידיו :

ואחר

כשילת הפרכים יקרא הפרשה שנים
תקרא ואח' תרגום כי ארו' כל העפלים

דפרכיות' עם הכבוד מאריכו' לו יסיו ומכותיו
ועתה ען השוכר שלא יקרא שעות אלא דווקא בערב
שבת אחר שעות ואחר שישלמו שעות יקרא כ'
הפסוקה שה' לאותו שבת :

וירחץ

בעים תמין לכל הפאות פניו יד
ורגליו בכל ער' :

וילבש

בבדי שבת וקורא שיר השירים עד
גמירה ואח' כ' הרבן כאשר נדפס
בתיקוני שבת וילך לז' ב' ששקה רבא ויקבל שבת ויאמר
' מומוריו לנו כרכנה ונז' וגם תפל' דר' כנוש' בן הקנה
אנא בנא ונז' ואח' כ' לכה דרזי וכו' :

ואחר שיבא מביט הכנסת ילך תכף לשלוש בלי עיכוב
לבייתו ואל ישיב שום דברים בטלים ויחדר לעשות קידוש
בזהגין לעשות קידוש במלכושי' כיון שהולכין לביט
שכנסת :

וגם

על פי הסוד כוזה דוקא דברים וגם רוב שדיקי'
מגולגלי' דברים ועי' אכילת רבים בשב' וכל
לתקן שמעם ונאם שיבא ליידי כך שהוא ג' יגולגל
דגנים וכודשן הקב' ש' אכל הדג עי' ישראל אשר נדק
מדה כנגד מדה :

מי שפוגע

בשבתו כשבת לא יאמר כפרא
טוב אלא שבת טובה ר' ל' גוט

גם

שבת שלא יהא דיבורך של שבת דיבורך של שול :
יהא נוסף בשלם סעודות בתוכו שמקובלים

ואחר

שצריך ג' כ' לטעם ששנה :
ש' לטעם סעודות אס' וס' ל' פנאי' יאמר
תשניא אפי' כאשר עבדך עם איוה
עומורים כאשר נדפס בתיקוני שבת :

במוצאי

שבת יסדר מ'מנו לסעודת שלוש
ולבנה יורכה בכירות ואע"פ
שאינו צריך אלא לכיות מ' פ' יסדר שלמנו כמאכניס
שונים :

ויאמר

דא היא סעודת' דרוד מלכא וכתבו
המקובלים דמי שיפכו יראת שמים
אסור להתעסק במלאכה ואפי' בדברי תורה עד אשר
הסעודה דמוצי' שבת כי הכפס יסדר אינה הולכת
לגמרי' עד סעודה מ'ס' ותשאר עי' כן ברכה בכל סעוד'
השול' ובבחינת אכילה יאמר בכל אכילת השכונע מן
קדושת שבת נס סוד סעודה זה יגאל מחיבוט
הקדר וע"פ כספר עשרה מאמרות ועי' שעתפכה
במ"ס שאינו יכול לקיים סעודת שלוש מלכה
יקיימו בתורה :

כתב

בע"פ מ' ס' כפס אדם גדול א' על מה
דארו' אכר' א' ככרא בלדס וכסכו' שמו
ואינו נהנה בשום אכילה שילכל האדם רק כשיאכל
בש' ללנות המלכה והשעם כל השנמות האדם באכלים
בקרר מן שעשם והומתנו ימיה בתימיות המשים וה"ינו
משום דכל עצמות קבלו כהאם מאכילת עץ הדעת אבל
עשם זה כיון שאינו נהנה משום אכילה רק במוצי' שבת
לא קבל שום הכאה מאכילת עץ הדעת שהיה בערב
שבת וע"כ לא נקמה עליו הנוירה כי עפר אתה ואל
עפר תשוב ומתקיים ואינו שם לפרט לעולם :

כתב

כש' רס' ג'ד' דיש להביט קדם עש
הכשמי' וגם הלבוש כתב שמינה לברך
על הדגם של מטה של לוב וגם כתבו בשם המקובלים
ש'ם שור גדול בהדס לברך עליו במ' ע"כ ראוי לכל
ירא שמים שיניח הדם אצל הכשמים :

ואניונתן

ראת בק"ק בליברארו בכיות
של הרב הגדול בעה"ר שזמה
הכתן ול' פשוטיא מתוך שקאטיל אתרוו ויברך עליו
סכותו ריח טוב בסירות :

ערב

ראש יודע שהוא יום כיסוד קטן שהוא
כולל כל הקודש ראוי להשפכות ולעשות
באעשה תשובה גמורה ומוצה להרבות בהפירה בר'ס
כעט

כתב

בזוהר ה' יהודא הספיד האבוד להסתפר
בר"ק ואם קל ר"ת בע"ט אין להסתפר
בר"ק ואם קל ר"ת בע"ט אין להסתפר מפני הסכ"ו
יש להסתפר ביום ה' דלפניו
וגם סככה מי שנופל ויפרכזו דיו ירגלו ביום אחד
ונכון לטוהר :

נוהגין

לומר זע רות ופירת המיוסד' להוביר
בין אליהו הכניא לפי סטוא נא לבשר
הנאולה וכן איתא בתוספתא דרעזאוי שבת יושב אליהו
ז"ל תחת עץ השמים וכתב זכיות של שמרי שבת :
וגם צריכון כל א' ואחד גוהג הדלה לומר בפרשת
וישלח יעקב עד מאה קס"ט וכל הדוגה לזום
פניו בדרך תתקיל נסוף סדר ויאח מן ויעקב הלך
לדרכו ויפגעו בו שלמה אלפים : ויאמר יעקב כאשר
ראם מקנה אלפים זה ויקראם הם העוקים ההוא מחיים :
וישלח זכו

ואח"כ

ואחד מאה ושלשים פעמים אליהו הכניא
ופטום הקטורת הכל כאשר מביאר
בתקוני שבת

מצוה

גדולה אם מנדין על הרס בע"ט ששהוא
מנוסם ובגדיו נאם כשרונה לקדם הלכ"ו
יאמר רגלו ויראה ראיה אמת קודם שיתקיל לברך
וכשתתקיל לברך טוב לא יראה בה כלל ויברך הכרבה
מלה במלה ולא במהירות אלא בכוונה והנה בעתתי
ההפידור שלי היאך כוהגים בטרקיא והאשכנזי ברארץ
א"טלי ויברך עד מעדם חדשים

סימן טוב תהא לכוונת ישראל : סימן טוב תהא לנו
ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל
ברוך ונדין : ברוך עומן : ברוך קובץ ברוך כוראין
ג פעמים ומכוון ר"ת יעקב"כ כשם שאנו מרדנים
כנגדן ואין אנו יכולין לנגע ביה : כך אם ירקרו
אקרים כנגדנו ויסוקנו לא ויכלו לנגע בנו ג פעמים
תכול עליהם איתמה ופחד בגדול ורועך ידעו כאבן
כאבן ידעו ורועך בגדול ופחד איתמה עליהם תכול ג'
פעמי פני ואמר

דוד

תלך ישראל סיוקים : דוד תלך ישראל מי
וקים דוד תלך ישראל מי וקים : אמן אמן
אמן סלה סלה סלה לב טכור גדל לי אלפי רועה כבון
קדם בקרני : מיד למשלוח אש עמי וכי מללה הללו
אל בקדשו וכי תכא דבי וישאל אלמלא לא וכו' בטי

ישראל להקביל פני אביהם מדעמים אלא פעם אחד
בשורה דיים : אמר אבי יולכך מתומד :

כתוב

בכתבי האר"י ז"ל מי שינוק במנות עד
שמפתחם כל הנוף עד שזוע כנון
בעשיית המנות בפסח בל שנת או בכשיית הטטה של
הפת או בעשיית הארזן והקבר או הולך לדבר מצוה או
בשם עונה מכפר על המצוות ועל לבטלה כי הודע בא
על ידי שמעון כל הנוף :

בערב

פסח יקיים שמיטה לגבדי תמיד : בכל
היום כולו בעבודת השם יתברך באהבה
וזיראה שיהא זרו לבער הקמץ בשעות מקודם מנות
ולבטלו במהירות ויהרהר בתשובה ויפסעם בשפיו
וישטוב ככה בערב היצר הרע כי קמץ דומה לגר הרע
ולא ימא עוד אגלו אפי' במשהו כי אותיות קמץ ואותיות
מח אף במילוק ביניהם רק משהו של הס' :

ואח"כ

יתפטר לכבוד י"ט קודם מנות דוק' וכן
ליטול גיפיו קודם מנות כי משנות
היום ואילך דוא י"ט והטעם דהספירו בע"ט יותר משא'
ערבי שבתות וי"ט השום דוען : הקרנות שפת היה
ממנות ואילך ובי"ט שישוד מביא קרבן אסור בעשיית
מלאכה ואש"ג בטל הטעם לא בטל האיסור ויבטלה
מלאכה בערבי פסחים מקנות ואילך משעתין אותו
לגם מ' וכו' כקיים והסוכרים כדי
לקבל שמחת הרגל בשמחה ובששון :

ואח"כ

בשמחצית י"ט ומתפלל שרביית
יפסלל בכוונה שלימה ובשמחה לזה
עשה ה' כניסם ובשמחה כו' : וימור לרבינו ויתקנה
הוא ואשתו בעלך ומלכה וכו' ביתו בדני מליכ' ומגוש
מן העובד שיהא אפיקומן שני וזוהי כמו בינה
תרגומה ופ"ט לא יקמות מכויס :

ואחר

כל הסדר באים שאפשר ליקרא שיר
הסירים כולה :
(לגן השביעות)

סייב אדם לשקר את עמנו ברנל וליך ולטנול ויב"ט
ברנל הוה סכר בגלגל אית עמנו כל ישראל אכנים ונשים
בכיווה ה' :

וכתב

הלימוד של זה הלילה ככל המסדרים
ובודע לרבים פי' הקונטרסים
שכתפתסן וכדפסו והפנהג הוה כמפסו בכל ארץ ישראל
ונכל

וככל המלכות אין בקי כולם כאחד פגדול ס' אשד קטני'
וכן קייפו וקבלו שליטים ועל ורעם :

הגיה

בתמו המקובלים בל מי שלא יסן כלל
ועיקר בזה הלילה מוכסס לו ספוא
ישלים שנתו ד' א יארע טיס היק' וז'ל בשערי יוני
מכנה פשוט בזה נ' סדל לסוית עוסקים בתורה ביליס
זו של פנועות ומי שאינו יסן אפילו רשע כל ה' לילה כיכול
סכרת אותו השנה סכן אותיות כ' סר הוא ברית ומובסס
לו ש' שליט שנתו ולא יהיה לו טיס היקן ומלאכי הסרת
מכתירין לשמחו בכרת תורה אסרי בעולם הזה ושוכ
לו לעולם הבא :

הה

האר'ל מעלת הקובע עיטים לתורה היא
המעלה הראשונה ששלים האדם כשאל
בתמי' ידיו בלא ידוע מעלת גודל הסכר העגול
וכו' למלמד תורה דסיכו טי סיס לו בני' טיס להס לב
להבין ולהסכל והוא עגולן לת' כי אמר דר'ל דרא
טובי אבא ד'ל זכות אבות אינו אלא בעולם הזה לזכות
בעושר וכבוד וכוני ובקן אכל לא בעולם הבא
אכל הבן ויכל לזכות לאביו לא די שמי'לו מנייחס
משעוקים סמור' אלא סכילון עגן להסוכי עס
הכד קס כנע' : סנ' ס בומר מדס

במדרש

הנעלם מביא פעם גדול וגורל
תכלמוד סכס אחד סיה ס הולך
ככרי אדרס זשעס קול כוסה קול חד שונט וזי ווי עד
שראס ארס אחד וסאלו עאלן את וז' ליהודי סייב
ר'ל רשע אבא ודניו אתי וס כמס אסיס על ענייות
גדולות שעיטי בעודני בקיס מיותי וסאלו סס
שמו וססיב שמו לא כודע לו כי דרשעי' מוכסי' פסס ע'ר
סס רשעים ידקכ' אכל מ' מ' הודיע לו סקן' שושכו ססי'
כנילו עליון כשיר פלכיו זשס אססו והלך אתי ספסס
לשירו וסאל אסרו וססינו איך ססיס דשע גסור שלא
הניס פצירה שלא עבר' ובן קטן הניס אסרו והוא
ג' כ' דשע ככרו' ולקס אותו ספסס כנו ששו לנישו
ורכס ללמוד עמו א' כ' ז' סיה דונס לקבל והתעבה אותו
ספסס נ' פעמו' ארבע' יוהספלל עד ססיס הכשר הסיסל
לקבל והלך כשער ממדרגס למדרגס עד ספלך וגדל
כתורה עד סכססו וז' ב' בא אותו אכיו סל הכער
כמלום לאותו חכס ומניו כהיק מאור כממש כנהרס
כתקופת שמו מו' וססיכס פורס פליו וסרד כקסס
דשו סלוד ואשר עי אסס' וז'ל אסרין עס סוכ

מלקיך גורלך שוי כפני לכל הככו' הזה פ' בני כי ורעסי'
שפעעניס ק'ך יסיס אונות שפונותי הי כל כך גדוליס
סכאו שדי' וסלאכי סכלס וסיו סכסן ספוס סל בני סלא
לקבל שלא יהיה לי זכות כי לשעסי' פונות
סכבות גורמים סאלן להס כן כתורה וסכאו שדי' ומניס
ידקן סל ספוס סלא יקבל סלא באשר בהרנסי על ידי
פגדולס לא הסיפני מיר סלא כסן סכנו וסייטי ס' פודנט
שני ימיס' ומכס סוריס גדול' סרהרסי' בש' כס בי
דיס לי זכות כי באשר הייטי מאומר סלפסי אויס יסוריס
מהרביה וספסה בכל פעס ופעס מעלס בני למעלה סס
מקילין כדני וכאשר יהיס בני בר מנוס וסלה לתורה
זקידס ספוס סל ססיס כרבי' ואסרד ברכו אס ס' ספסודך
סעלוגי מנייחס לספסו ס' נן עגן וכאשר בני דיש
הכניסוני נן עגן וכאשר זכס לסמיכת סכניסני עור
יותר ועסכ אכי וישיב ככס שליסיס כנ' סל וסל ססוסי אס
אכיו מנייחס ס ס כקרא סכן ספסול' ד'ל סנייחס נק'ר'
פלילה ור'ס ספסול' ספסוד' סככו' לפני ר'ל כיכס
סי' מספספסו פ' כ' מספסס סוס יוס ללמוד מה זס ססיס
דשע נסוד ס' ס' סכן ע' יתורשו סכלו מנייחס וסככו' סו
לג' ע' פאל' ומי ס' סוכן ס' וסגל אס כניו לפ' סס
יהיס זכותו סאלן לו ס' עור וסרך :

וידוע

כסי גודל ססכר אותן סספוקין ירי לו מדס
תורה סספולנו ר'ל עגול סככו' כסס'
זכסס' כ' ספסי טסס קרס וכלנו לסיסכר וסרי יסכר סי'
גדול סוכולן כסני' וכמעלת התורה לא ספסיסי יססכר
עופס כתורה וכוכלון עסס כפריססיס וסכילו לפיך
קרמו ככתוב וססי' כ' עיזוסים ספסיקיס ירי ספסוקי'
כתורה כמעלות סעלוגיה ועליוס ככמר ען סיס סיא
לספוקיס כס' : (מססכס פסניס)

מו

ספסעכס נרין לסוית כדאכס וכנער סלא
יכנס קלות דלס כפרס מי ספסעני' תסכית
פלום או כפל ססכוס ספסי' אסי' כככס מותר להספסות
פסניס פלום אף ססוא סכסל עונג סכס וגו' ספסודוס
מכ' סלא יכסונ קלות דלס :

מו

סקבל סס פניס יאסר כקכס ספסעניס סר כי
מקכל פסניס יסד למער בלי כדר ולא סכוסס
עד אסר פסילס סכסס אס אין דספסו לסלסוס :
לסס יסוד ק'ס' וסכגיטי זוכו' וסכוב' דס' ס' ס' וסכונ
לכסונ כקכסס כשוסס פסלס בלכ לקבל עו' כאלסי כנוד
כסס לנלסי ירי כל דרסות :

ביום התענית

ישמור עצמו מכלם ולא יטל וסא ומתן יעשה באסונה ונכחת ביותר ולא יאכל בזילה קודם התענית יבשר מהרגל שלו דלוי לא יעיל לו להתענית שברי אוננו סותרות שאוכל ישמור לו ביום התענית :

תענית

הוא אומות פ"ט ע"ג וזהו מה שאמרו חז"ל אנרא דתענית דקדק' כי כשאדם מתענה אז הוא חסר למט שאינו אוכל ומאכז לדאו חרניש וער העני שתימד הוא בצער וספר למס' יש נהנין לשער מה שהיה אוכל ביום התענית ליתן לשניו פערב כדי שלא יראה שלא התעב' שלא למס שמים רק כדי להריות בתענית שיטוש כפ"ז :

המנהג

הוא להתענות יום שמת בו אביו או אמו מידי טעה כשהם כי אותו היום שורפ' חזלו ומנהג יפה להתענו ב"כ שמת בו רבו השוכה' כי מייכים אדם בכבוד רב ויחתינויחד עמל אביו :

כו

הנה מעשה ברב שעדיה בן יוסף המכס באמר טפלך למדינה' פ"ס עם עבדו והילך עמו ממון גדול ואשתו היתה מעזבת למים עם האדון והניח כל השמון והלך העבד והסויקו נכסיו ואמר העבד אני כבוד' כשגדול הנין סהול דה שעת אביו הלך לתבוע נכסיו שהסויק בהם העבד ונתתן בגדולי הדור והיה ירא הנין לבתום פיו סן יתרוהו וכתאכנס בבית רב סעדיה והניח לפניו אוכל ולא אכל עד שהם לפניו אלו סדברים נתן לו טעה לדב' אל סתך וכן טעה שלח סתך אחר רב סעדיה לדון דין זה ביום רב בעדיה להקיו דם זה כסבל אחר ודם זה כסבל אחר ולקח טעם לעומת טעם של אביו סנו והכניחו כסבל העבד ולא ככלל הרב' ולקח טעם ושם אותו כסבל הנין וככלל הדם כעטם כי הניף אחר ולת"ר ספד' השמון וכתנו לבנו טעה היינו ראוי לכן סתעבד ביום חמת ריבוי' וכן אחר איז כי לא כבוד לפני בטני ולא אחר נטן אחר סהכל בגוף אחר וכתנו וקבל את יומנו וירמינו כן טעה שלגולם טעה הכאה באותו יום שלא היה סתמה' לכן ים להתענות ביום שמת אביו ואמו :

כתבו

הסך כלים כל מי סתעבד צריך לקרוא ביום התענית פרשת התשובה בפרשת כנבי' מן והיה כי יבא שילך עד סוף פרשת כנכים וצריך לבנות אחר קריאה עם אל"כ' במגילה כזה אל"ף דל"ט כז' י"ד ג' יתפ"א סהוא שער לדוכי תשובה :

ידו

ואת"כ יאחר תפלה זו הובא בטערי ציון רצון שלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי סתמתו מתירה מתפת כסא כבודך ותפשוט את ישיך לקבל סכים בתשובה כל שטעני עמך ישראל וקבל תשובתם שפ"ל לפניך ומקול עונותם ולא אין תשובתם כגומותיהם כי אלהי טוב ושלם וימשך כלו טעה תשובה טסקת ואותם קסה עורף טש' בהם הסודס אותם כהרהור תשובה שלימה כי אלה רונה בתשובה הרפע והסינו בתשובה שלימה כי אלה רונה בתשובה א"ס :

ידו

ואת"כ יאחר פרס' היראה בפרס' עקב סן ועתה אה"פ' סח"ל למעוך עד סלכ' דבש ואת"כ יאמר יראתיך לבב כל ישראל עמך ליראה את שטך הגדול הגבור והנורא ככל לבנם וככל כפסם יראה פרומותם של אין יוסף ברוך ויתעלה סתך וידעו כי אלה גדול ונורא סתך חמן בלה :

(מסכת' רהט' סהכה)

הקדמונים

כפנו סמון אריה סלכ' מי לא ירא ארי' ראשי תיבות אלו ר"ה י"ב הוטענה דבא' יש נהנין לסמות תשובה בכל חודם ללול וסכמו של זה ארי' כ'דודי ד'דודי לוי ר"ת אלול' ויסו תיבות ד' יודין ככד' ס' יוסזון' וסל"ה אלול' ח"ת ל' צב"ך ויאת' ל' ל' ויעד' ר"ת אלול' בהודם סוכן לתשובה ומסכתירא מאמר הוא הסודס האשרון מהסכה לסמות כן תשובה מה טעם בכל הסכה ולא יכנס בר"ס סהוא יום הדן מתועב סתעטס הרומים אלא יתקן כדדש סזה מה כפבר' וכן בעטרת ימי תשובה סתמה מוכיח עליכם סנתקנו לתקן סהנה והם ימי הדן סלמו אמורים סתך סמטס והקב"ה מודטן לקבל אותם כשל' תשובה כמו סדרשו ר"ל דרשו' בהנלא וכו' וכן ימים שאינכנלא אלא כאן לימיה וכו' שדמים אלו אף לימיה כמא' וראוי להתענות ולספטס כמעטיו' ויקיים עיקר התשובה דכל לב ובגוס וכני וספד' שפרס' ובזילה ויכדו את עצמו מתענונים ומתוטר' רק אחר יאכל לקיים כפשו בעי הסברה :

וערב

ראש הסכה סהיה סר"ת יום אחרון כפכס וסהוא למעד יעמוד ברוך ברוך לקיות ירא וחל ככבוד ראש ורבהנעמן סיום סהיום ובור' ילקה עלקות ארבעים ככני ג' סיסרל' בחוקס בית דין ואחר כך יטול

בפרכיו וינלם וילבם לכנים ויתבטק בכ"י להראות על
 הבטמן שאלו בוסקים במקר כלל יתבדק בנזק בדיעבד
 מ"ט יסא מורה ש"י עליו ולא יב"ה לכו פניו מחידושות
 תשובה כל היום ה"ה ה"ה כל"ם בערב ר"ה באשור
 וזה ר"ו חאר שיהיה עדיין לילה בנהנין לילך על בית
 הקברות בערב ר"ה וב"י כותקמין אותו ומרבים שם
 בתקנת ומוצי' שם דקה לעני' מהר"ל היה כונה
 והיה נותן דקה טרם שהתחיל להקיץ ואמר שכן הוא
 גבון שהרי מרבים שם בתשיבה ו"ה ה"ה ה"ה פדועה
 לעני והדר על"י : העטם מהולבין לבית הקברות
 ולהשתטח על קברי דזיקים לומר אם אין אתה מרמס
 עלינו הרינו משנו' נתי' ועוד טעם אחר כדי שיבטקו
 הסתי' רפשי' עליו וכן בית הקברות הוא חוקים מכות
 כדזיק' ומתוך שהוא מקום קדוש ומבור ה"ה ה"ה מקובלת
 ביותר של אומת קודש ונשמתו של קברי הנריק' אל
 ושם עומת נבד' הסתי' רק יבטק חמת' ה' שיתן אליו
 דמ' נזכות כדזיק' שוכני עמד

ברב

מסר' לנריא כוהנן נזכות בר"ה ב"ב
 ואחר כך מ' ש"זינו בוכה ב"מ' אלן ח"ן
 כשפתו טופה שלישי * ונס אחר כל מ' מכות אל
 מעצמו ומתעורר בכ"ה גדול תאליו אותו טעם דיבון
 ל"ה בנ"ד של פסלה ופסחו מרנס כל"ה תמ"ה ה"י
 ככ"ה ב"ה תאליו : כשאוהבים שלימות ראו להתמות
 כשאוסרין אותם הפסוקים של הפתומה * כשאומר
 ה"ן ויבנו יאמרו הקהל שמש ישראל ה"ה לכונו ה' אחר
 ואס' כ' יאמר ה' ה' מלם כמלם כמנוס ולא בערונה כ"ה
 פטוהנן : שולסו כ"ן כ"ה הסדר :

ז	אוסף עין	ה' ה' אל	א	דפוס
ח	נפש		ב	וסבון
ט	נקטחה		ג	ארך אפים
י	ונקה		ד	ורב חסד
יא	ופלסת למוכיבו יא		ה	ואמת
יב	זקטתתו כ"ו		ו	כ"ו חסד אלפי' :
יג	ונשפסו			

סלף לנו תלכיבו חתנו חתל לנו תלכיבו כי פשענו
 כי א"ה ה' טוב פלח ורב חסד לכל קוראיך

ונכפעת סודיו יעמוד בכפיפת ראו' כדרך שהוא מוסר
 כאומרנו סודים ויכ"ה בלנהפון על לכונו כי הוא סוד גדול
 ועיקר סודיו בכל איתודס : כלמס אש"ו בלשון אשכ"ו
 פכירות שפסס כל פשנה ויתקשר פליסם כלכ טלס :
כשאומר ואתה בדיק אחר סודיו יאמר
 כבוונת הלכ' ואלו אושר סקכ"ה
 לתלכי הפרס כאו ראו כמס חכיבין ישראל מעבדי ק"ן
 פליסם אפ הדין :

לענין

אמרתת אבינו תלכיבו

בפרכיו וינלם וילבם לכנים ויתבטק בכ"י להראות על
 הבטמן שאלו בוסקים במקר כלל יתבדק בנזק בדיעבד
 מ"ט יסא מורה ש"י עליו ולא יב"ה לכו פניו מחידושות
 תשובה כל היום ה"ה ה"ה כל"ם בערב ר"ה באשור
 וזה ר"ו חאר שיהיה עדיין לילה בנהנין לילך על בית
 הקברות בערב ר"ה וב"י כותקמין אותו ומרבים שם
 בתקנת ומוצי' שם דקה לעני' מהר"ל היה כונה
 והיה נותן דקה טרם שהתחיל להקיץ ואמר שכן הוא
 גבון שהרי מרבים שם בתשיבה ו"ה ה"ה ה"ה פדועה
 לעני והדר על"י : העטם מהולבין לבית הקברות
 ולהשתטח על קברי דזיקים לומר אם אין אתה מרמס
 עלינו הרינו משנו' נתי' ועוד טעם אחר כדי שיבטקו
 הסתי' רפשי' עליו וכן בית הקברות הוא חוקים מכות
 כדזיק' ומתוך שהוא מקום קדוש ומבור ה"ה ה"ה מקובלת
 ביותר של אומת קודש ונשמתו של קברי הנריק' אל
 ושם עומת נבד' הסתי' רק יבטק חמת' ה' שיתן אליו
 דמ' נזכות כדזיק' שוכני עמד

ונורהגין

לאכול באשכנו בתקולת הפעודה
 כלילס הדאשונה של ר"ה תפומ' חסוק
 כדכ"ה ונוהגין העולם ואוהרים שם שדעם עליונו שנה
 טובס ושתוקה' על כ"ה ראו' להודי העולם שירך אורם
 אכולת התפומס שם הדכ"ה ח"ה בורא פרי העץ
 ואס' יאמר ב"ה כלמ"ן יהי כ"ן תלפניך י' אלכינו
 ואלסי אבותינו שתפקדע עלינו שנה טובה ושתוקה
 וכן כלמה שאוכל לסימן טוב :

יש

נוהגין לאכול ראש חיל או בכ"ה לזכור לנו זכות
 יבטק ועיקרתו * ונס טוב לאכול דניס בר"ה
 דמו שירכו וכיוותיסם כנ"ה ספרים ורכים :

שמעתי

שהכר הדול אב"ד כהנר' מדרכי
 כ"ן ו"ל בק"ן חוקן סיה אושר ככ"ה
 דרמקן הוא יקדע עליונו שנה טובה מפני שאין
 מוכירין ר"ה בר"ה בלל :

ונורהגין

נ"כ בר"ה ילך אל כהנר שישנו דניס
 לעורר עיניו סקיפאל לעילא ונס זכות
 עקידה' ועוד טעם אחר כי אנו כמלס לנ"ה חיים
 סללו שאלוים בסנודה פתאום וע"ה יהדער כפסובה
 ויאמרו אלן הפסקי' תשוב תדעשנו ותכבוש את
 שונותינו ותשלין תמנולות יס בל' שטאותינו כפקל' אשר
 לא יזכרו ולא ישקדו ולא יעלה על לב לעולם :
בקק אובן הייתי בלכמו כמס פש"ס

קסת יהונתן

חלכו למי שיתפלל בימיו ולא בציבור שאלתי את שכי
המאורות גדולי ה' הרבני מהר"ר שמשל אב"ד בק"ק
פיראד ומהר"ר בערמן סג"ל אב"ד פאנשאף ואחרוני
שלא נמנעו בשום ענין שהיה לימוד אסור לומר אבינו
מלכינו אלא הישר ויכל לומר אבינו מלכינו :

כתבו

העקרולים וכלל הפסוקים יתבוננו יום
א' מהם ויפנה עמנו מכל עסקו
שעולם ויפשטו כמעטו ולא יעסקו במלאכה באותו יום
כי ב' ימי תשובה נפתחו כל שערי תשובה ושערי
רחמים והוא עת רצון אפי' לימוד ויעבוד בהסתר
בפנימי היראה כגון מונע הלכות וס' ראשית ספר :

וידוע

מה שאמרו רז"ל עבירות שנין אדם
למקום י"ב מכפר כדפי' לכה' ה'
פסוקו ומה שעשה לה' ומתקדש ועשה תשובה בלב
שלי י"ב מכפר אכל עבירות שנין אדם למידו אין
י"ב מכפר עד שירנו ויפייסו ואפי' הקנינו בדברים :

ונתנו

לנפש מלה בערב י"ב וכתוב הלכות על
זה הטעם הוא כפי שיהיה לב כל ישראל
מלום זה פסוק זה ולא יהיה מקום לשטן לקטר עליהם
בדארתין בפרק ר"א ראה סטאל שלא נמנע אפי' ב"ב
בישראל אמר לפניו רבש"י יסוף עם אדם בארץ
בשלא כי ספרת מה שלא כי ספרת ישנו רנ"ל י'
ישראל ימנו רנ"ל מה שלא כי ספרת מקום אף
ישראל נקי' מכל סטאל מה שלא כי ספרת מלום בניהם
אף ישראל מלום בניהם והקב"ה שמש עדותן מן
המקטרת ומכפר להן ע"כ :

ואם

נולד מקטרת י"ב ויפייסנו וישנו לו הנדל
ואם אין לו יספר עמו לזמני כפי אשר
יוכל להפטר ופי' שגול או נכח או עסק או ספק
כירו מניו שטיף לו אפי' הניח כל אולי נכיות ויט
בתפנית עמה שנים אין לו כפרה עד שיטב מה שטיף
לקטרתו או עד שיפייסנו שיסוף לראו שיתפטר שמו
כ"ל ע"כ ה"ה :

ועוד

כתבו המקובלים פלטי שהוא אכזר ואינו
רונה לקול - ואינו עובר על פסע בתלמי
אין נמסות משנת ישראל רק מן העבר רב וראוי להפטר
ממנו כי זה הוא טימן מנהק סכל חפסס אינם טובים
רק סוקולקים על כן ראוי לכל אדם ואדם להפטר על
עדותיו - שאמרו רז"ל כל התפטר על עדותו מעבירין
לו על כל פשעיו :

כתב

מהר"י ז"ל שנידן לכל א' כפרה בפני
עמנו ואין שנים יונאים באחד וכן

אשה משוברת זריכה ג' וכן הוא כשכ"ך בסע תשובת
הנאונים ואם אפשר יסתדל שיהא לו כפרה לכן ותקף
אמר הכליפות קולם שאירד היום וימסו כפרתו - והוא
ע"פ סוד גדולי - ויאמר הפוקוס ויאמר זה מלפתי
זה ת' מרתמי - זה כ' פרטי ולא יאמר זה תפתי כי כ"ל
הר"ט מת"ך והוא השם המתוך שייס לכל מי וינא מפסוק
שופ"ט את יד'ך ומשביע וכו' ש"פ מת"ך וגם קת"
בנימסר' זה ישיה לך כפרה רמו הפאלך זה תפונה על
זה הענין : ויש להסיף שישתה הכפרת מיד לאמר
סהסירו עליו ושמך רדו עליו וישמחו בלבו שהוא שייב
מיפה כמו זה וורקו לארץ כמין שקילה שמשו יסיבו כרב
תפסו כידו בנאמר הייבונקן שרפנו היינו שריפה :

ונתנה

ליך בעי' ג' כ' לכת הקבירות ויתנו
דקה לפיכס סדיון הכפרות
ואסור להתפנות פניית קולם בעי' וימ"ד לו מלומי
ומי פחד שלא לאכול בשר ולשתות יין אלא כשבתות וי"ט
עותר לאכול בשר ולשתות יין בעי' כ' זה היום הני
כמו י"ט ומנוה לעבד בו :

הנהגה

ישראלים מאכלים טובים מה שזמן לו הסי' ולעבד לא
יאכל רק מאכלים מאובים וק"ס כלי שלא יהא שבעה
ועתנאה ולא יהא עבדו בתפלתו ולא יוכל לכוין פראוי
והקסס עיניו בראשו לאכול דברים טובים ושעמש
טובים מעט סכמות ורב האינו' סיבול לסמוך עליהם
כל היום ולא ייזקו לו וזהו דרך החכמים ונפלי הסכל -
וגם כדי שלא יבטרו לנאת מניח סכום לפס' נרכס
אדם יזהר שלא יאכל בעי' כ' כשעונה הפוסק'
דברים שמתחשש' בגון מיני נשמים וכן פורק'
שקורין ושרין ויין סוכ' ובינות פן' אוס' יראה קבי ב"ב
אין חתידין לו לטבול ואמר מהר"י סג"ל מכן ראוי
מרבנותי שמשו מים ואלכו פיר שקורין ערד עשיל כדי
להתקדש להשמר נבקות וכן אסור לאכול בעי' מאכלי
סלב דהוא מרבה קרי ולא יאכל אכילה גסה רק באוכל
לפני שלחן המ'ך - והשלחן יהא מלא תורה וירא נשום
ביתר שאת מכל ימות הפנה ויאלל למס פמים ככהן
שאוכל בקדשים : ולפי מה שכתוב בש"ס ד' דאמר
יין הדברי' דתמ' ב שנידן בעיל' ידים הוא הקולץ מנעליו
אם הוא רוב בעול' כוסין' לשלחן מבעול' בית הכסס'
ואינו רומני' וידיין וטעית הוא בידס מן הראוי דוקא
גסילה או שילף ס כסספיל' שלא נבדל לבנוש בו בידס :

כשתעודה יסות עד שיתקקו כל חוליות סכסדרה ולא
בזס

ביום כינו' נכבד לא כל ימות השנה כשחוד' ימשה כן
 וכשחוד' וכל לקרט מטאיו נלחם אותו הסטא' ה'דושי'
 לו ששעה שא נה אסורכמי' לרבי' וגם יוכל להסודו' על
 מטא אפי' שלא שניה כנס והוא כנר התורה שלי' ביום
 הכי פורי' שעביר: מפני כהרבה גלילות ישראל
 לומר כל ספר תהילים כליל יום כימורים ופוזא מנהג
 ותיקן אחכם מי שיטף יונע ואי אפשר לו על כל פנים
 יאמר ד' מומרים הראשונים קודם שימוכו כי הם מסוגלי'
 שלא יבא ליד קרי כי יש בהם ש"ו תיבות ול' מומרים
 יעלו למנין קרי ובלילה כזאת סאנו דומין לפלאכי'
 דרבין אנו לומר מכל עומאה ובקרט מו: מתת קרי:

המעלה

הששית בימי וקנותו בסאינו וגל
 עוד ללכת כדרכי העבדות מפני
 מולשתו' ואם תקראם מזה פעה נבחרתו ושכ בתשו'
 שלימה בכל לבו הקב"ה מקבלו' ועו' נאמר תשכ אנוש
 עד דכח ל'ג' עד זמן דכרונם של אדם ונאמס' ועל דא
 נרפינן בקודשין ואפי' רשע נמור כל ימיו ועשה תשובה
 באחרונה אין מוציין לנרשעו שא' רשעת הרשע לא
 יכשל בה ביום טובו מרשעו'

המעלה

בשבעים היא הפסוקה סכוין מי שלא
 פתרט כל ימיו ועמד בסעשו עד יום
 מותו כדאיתו כי קרוב עתו לעשות מתארתול מתודה בכל
 לבו הקב"ה ברוב רמיו וחסדיו הגדולי' שלא יבא נפש
 ס"ו מקבלו ואף על פי שהתשובות האלו שליך' מקובלות
 לכל אדם ואמר כפי מעלתו בקדישה ואימור:

אבל

העמד ברשעו אפי' ביום הדינה ונפטר
 ען העולם הזה בלא תשובה זה איך קורם
 נמור ואינו מאמין ביום הדין ומשפית נפשו וכסאו וכלון
 נביאים לרובו דורות:

ולהחזיק

לכ הסביר שלא יתיישבו מהתשוב' בהם'
 ריבוי העונות אל יחסוב בלבו ונדעמו

הנה מטאפי' ועויתי ונספתי כואת וכואת עשיתי
 ועברתי ושניתי ונלשתי עד אין ספורות לעבור עבירות
 ואיך אנא לפני קוני כנוסת נכב כי ימא' כן בוסתי
 חספסי לפזר לפני וללכת ולדבקה בו איך ארמוס את
 סניתי ואיך יספור סקיו' לא יאסוב בלנו כי הוא
 יתברך רבסלימות ורב סקר וכפל פרמיו ולא יספון
 בהשקת העולם כמו שנינו ע"י יוקאל הכניא כי לא
 אספון בנות העת' כי אם כשבוש סדרכו הרעה ולסון
 בנות חספ יורה על סכבר מת ור' לא אספון בעינת
 הכספ שמת ככר והוא נפש הרשע ואפי' בסיון בקראת
 אכל כשיוסו סרובי הרעה וסיתו נספו בגלל התשובה
 ויונה לקיי עולם הבא' וכן הרפס כניאים נבאו סה אסד
 כי לא יאסוף הס' בעינת הרשע' כי אם בשונס
 מדרכיהם ושיו הקוי' הכספי' הנכמים:

גם

צריך לידע שאין לך דבר שומד בפני התשובה
 אפי' עזה עבירות שבעולם יש לה תשובת
 סהרי אפי' מכסה מהפחיד גלס כהיכל ועשה כל
 העבירות שבעולם והכל להנעים הקב"ה ואפי' כפי
 כספיהם איתו מלך אשהותסס איתו כספ סתיס לשרוף
 אותו וככל לבו קרא לאפי' אביו והיו סללכין וקטרובס
 עליו שלא לקבלו' אפי' הכי פתר לו הקב"ה תתפ
 כפא

נרות

יום כיפור סכבו כשי' וכשי' שלא
 יאמר לעכ"ס ש'דליקס ולא כמו מעוסיס
 דניס מעמי הארץ ואפי' לרשו לכותי לסרלן וסנה
 עושה כסיכס כן ומונלי' י'כ'דליקס:

כתב

האר' ו' המוריד געשות ביום הכיפורים
 על מיתת בני אהרן כניו' כס עתים כפי:

נוהגין

לקדש הלבנה במולאי יום הכיפורים
 כל זמן שאדם מתקרט מחטאיו ועושה
 עו' ונה על תשובתו נרבת לפני הקב"ה אבל פיא על
 ו' מעלות זו גדולה מזו:

המעלה

הראשונה הטובה שכולם התשובה
 כנעשית תכף אחר הטא' ולפי שלא
 הוטבע הטא' דומה למי שסוסך ספן על כדיו' אם
 דואנין סמכו תכף וימר כטרה לא כיכרסס רוסס
 כתס כלל:

המעלה

השנייה זו שהוטבע בפי' ימי' רבים
 או שכי' אבל סכ כימי נקרותו בעודכ'
 בתוקמתו ובנבורתו בעוד סכרו מתנבר והוא מתקרט
 וסכ מדרכו הרעה וכובס את יכרו ויש ברשותו לעשות
 העבירה כדא' סונה כמא' וסקרס:

המעלה

הג' שעדיין בימי כחיותו' אבל
 העבירה אינה עוונתת לרפיו
 ככראשו' או שהוא גוש מנכי אדם לרדיף אחי' יכרו וסר
 מן הדקך הרע מעט מעט עליו וכאמר אשירי האיס מיה'
 איה' ששעה תס כס שהוא איס נבכורתו:

המעלה

הד' שבז תאומת זרה או תאומת
 מוכרין אותו או סה' גירה:

המעלה

החמישית המתקרט מחטאיו אחר
 סכיו עליו נרות נרות או על
 כניו וסכ בתשובה הקב"ה ברוב ספדו' על כראיו סקבלו

קמת ירונת

תתעלם ותתחכמי שאין ארץ עו פכש
וקמי עורף לומר לספיד ס' אליהו ואלהי אבותינו דיקי
אנחנו ולא סטאבו אבל אנחנו סטאבו :

אשמנו כנדנו נולמו דברנו דופי סעי יזוהרשטענ
ודנו חסנו סטלנו סקר ועכנו רע כיוונלנו מרדנו
כי אננו נאסנו כשבענו. למול ולסק סרדנו סוינו סטענו
דרדנו קסיו עורף דעטנו שיטנו תשכנו סעינו
סעתענו סרנו סחנותין ומחשפטין ספוי ולא סוה לנו
ואתה דיקי על כל הכא עלינו כי אחת עשית ואנחנו
הרסענו יתה נאמר לפניך יושב מרומה נספר לפניך
שובן סתק' סל' כל הנספרות וסגולות אתה יודע :

אתה יודע רוי עולם ותעלמות סתרי כל פי
אתה הופס כל חדרי בטן ונחן פלוית ולב
אין דבר נעלם סתק ואין כסתר מנוד סויך :

אנא ה' אלהי יואלי אבותי הירא כראתי גלגלתי
אנכי פרנסתי וכלב' אפי' עד היום הוה
ואנכי באו! גשמי הרע בעיך עשיתי וכספתוך
כעשיתי כרעי' מידי יום ויום סנה סכלתי זאננה הרבה
מאוד ומטאתי לפניך בהרבה עבירות שעשולס וכפרתי
עבירה פלוית ופלוית עשיתי כקוס פלוית פריני מוד'
ועוונ ומחשט ומחמתי כמו שמונינו מודה ועוונ ירוס'
כחמתי אשר עשיתו הירני מקבל עלי שלא אעשה עוד
וארסיק את פגמי ככל סדקות סוה :

אנא אב רחמי' סנה קודע את ללני באנפתי
לפניך ובחמתי' סבכה נפסי יונקס אני
רחמיך וחסדיך כפני כספת לסודי כמסכה שלי' לפניך
אנינו מלכינו עשה למענך אס לא לחמכני : ית עש
למען סתך סנדול סנדור וסנדור סנקר אטלנינו : הרני
מסכמי כיתס את ירי יי' רנון מלכניך אתה ס' רמוס
וסנון הרונה כעסונה שיתעסנו ידונותי לזכות ומלך
דע יס' סונ ונאמר סוב יודע ס' על כן יודע סטאס
כדך : דרכיך סוד עני וארמותיך למדני קדמתי ככל
לב כעני ס' חקך אלוהי' יסוי לרנון אמדמי וסנון לני
לפניך ס' נורי ונאלי :

כתב ס' סכל כו כסלבות סמוכ' כל כחמפני' ד' עשית'
סנה ס' אס' יס' רנוס וסלס' ל' לות ומול
סקכ' ס כל' עונותי וזאלי הוקודס עטרה כסבת : קודס
י' כחמון קודס ד' ובעזרת ימי סטנה י' עכ' :
קודס עטרה כסבת היא דפינו ס' טבת ונ' סכס' וי' סכס'
כי ככולן אירעו מאורעו' סרל' כסוכר כעני' ד' דיקי'
אכל ח' קודס י' וסמון גל' ס' ס' ל' יום הר' סון כ' :

אלהי יתענה

כסא כנדנו וקבלו וסעילומן האס וסלס' לי מלך
וסניאו לירוס'ס למחנתו וסקר כך עשה סטובה
ידולה : וסעה הוה ראס ומלך כנון סדן על כל
כפלי סטובות :

עוד יס' ל' ע' סעיך סטטובה היא סרטי' סוידוי
ואן סרטיס ניכרת אל' אס כוכה על
סונותיו ומסאון ומסאכ' ככל לבו כסכרון לב' :
כתב סרוקס סלכו' י' כ' כס' ר' וז' ו' ועד עת
ססיתוס כי' כ' כספיל יכול הימד לטוב אס
יסנוד לנו כעסובה סלי' לפני הקב' סתקסלת
כתיב קמוס ס' ל' כסרי לב סנדור לב כניכיס לפני
הקב' סוידר ממלכתי סרתי סכלי סרתי מרוקקין ון
יסכיסכ' ל' אלפיס סרסאות סנאמר סרטי' עומודיס
סעטל ל' אכל סכורי לב הקב' ס' אכלן כתיך אמה וסל
ס' סוונס יכרו ככל' וס ומתודה מעלס' אפי' עליו
כאלו ככדני כב' עולמות כתיב ונח' עודה יכדכני
כעולס הוה וכעולס הכא :

יורה סדר הידוי יפפס כחפסי וסיהי לו לזכרון
את אשר הצוה יזעער ויכוסו ויככה ויאמר
או לי עה עשיתי איך מדדתי במלך מלכי סכלי' סקכ' ס'
וכתרתו סקדוסה איך פנמיני כססית' וסכלמתי שולס'
עוטד כעולס עובר ומה אעשה ליום סקודה כרדתי
ספת אלי ולבי דוי עלי כיותד כמה סערדתי כמלך מלכי
סמלכיס סקכ' ס' הוה סוסור ומסרפיו ססודיס עופיס
רנונו ואכי ככזה כלב סרוס קוטא סכול איך סמאתי
את ענמי כנני מתקדס כפרטיס גמורה ולא אעשה עוד
כ' כל ימי י' וחק אונסיך גדדי וס' יום סדקות
סל' לירי כך ואמרי סונ כחמתי וסכני מודה ועוונ :
וה נוסס סוידוי ככסיפת דלס וכניכיס
יזלזות וכקלינת חנעלס

דנני סתאל על ססתי' וססונות וסספסיס
סספתי וסעויתי וססעפתי כנו ארון
עולס כורלי יוכרי וענסי אסר ססוכ עמדי ככל מכלכל
ואני רעעתי וסכני ענני וסכסי' את ענמי או לי
לאותס כוסס או לי ללאות' כוליס סרני כככס ככס' ככס'
(אוי יושב על סרף כסרירות יתפסל
כעסר וכככה ואמ' יסוד יסודה)

דנני עומד ומסודה ככסי כתי' ראון וכסכרון לב
וכיריס רמות וכרניס עפות וכספתקקי'
כל ספוליות כסכדרה וכריסוך אכיריס :
אלהי ספלי' סל'

ותענה י' י' י' כי כל מה שהוא בין המזכירי מזנש
 טפי ועוד יותר טוב שלא יתחיל קודם הכושר דאולי
 יתלום וס' יהיה מוגרם לאכול בנהג של י' : יודע
 שהתענית הוא בקרבן כמו שקדיב מלבו ודמו להקפ' ה'
 ע"כ נריך להיות חמס דוגמת הקרבן דביבור ובמסכה
 ובמעשה ר"ל כמו בקרבן נריך להתודות שהנה הריכר
 דאל"כ וכס דשעיתוענה ומסכה שדרך לשמו כי כל
 הזכירי מכוונתו שלא לשמן פסולין המסכה מפגלת בקרבן
 כך נריך בשל התשובה לחשוב על מה שתענה ועל מה
 שהוא עושה תשובה והמסכה הוא התענית שקריב
 מלבו ודמו :

השנית

אמר רז"ל כל סוכר וריוו כמזנש
 שמירת שבת ככל תכלאו וככל דקדוקי
 אפי' עובר פ"ו בדור אכזב מוסל'ין לו על כן נריך להדש
 להיות נקי בכל דניי שבת לחיות כוהר כס :

שלישית
 יכוין מאוד בשירת הים שהיא או יפיר
 שאומר' בכל יום לאומר' בקול ובמסמ'
 רכס כללו אותו עשה יבאו שמזר' סהרי אמרו במדרש
 וישע עשה את ישראל מים סוף פסקים מעבודת הים
 שמתקלו להם פ' המירס סכל מי שבעשה לו כס ואומר'
 טירה מ' מ' לן לו כל עובדות :

רביעית

אמר רז"ל כל העפיר של מדותיו
 מעבידין מחכו כל פשעיו שפאת כושא
 עון ועובר על שש למי נושא עון למי עובר על שש
 ויביא נפשו ויאר לו תכנול יבורין כשה' על פנוותיך
 הוא שוכן לך לטובל קרפת אנוש ונידושו ולא תענה
 ותשמש כיבורין אלו כי תועלת רפואה הם לנפשך וורס
 כחונך אורך ובאמר רז"ל הנעלבים ואינם עולבים
 שמיים קרפתם ויביא עושי' מאהבה ושמתם
 ד'סורין עליהם ככתוב אומר ואזכרו כגארת
 השמש כגבורתו :

חמישית

יתגודדו לעשות לרנן יפדוש
 עצמו מכבי האדם לקוס אל מלך
 יחיד עילת כל העילת וסוכת כל הסיבת כמים פנים אל
 פנים כן לך האדם לאדם כי כאשר הוא יבא לשום
 פניו אל אלוהי' כן הוא יתברך אליו ויחדיו ידבקו :

הששית
 ישמע בנשק דברי חכם כשדורש
 מדברי האגדה שישוכין לבו כל אדם
 כמים ונכרו שהקב"ה מותל עובדיו

הגיה

כפרדם כשער הסיבלות כפר' הפזא שסם
 של הולכים ששים ממוטם על דבר נונו
 בכלל ובפרט להפנים על כני אדם על הא' מן המתפלגין
 בכונה ועל אותן הסודי' דעיות בתפלגין ושער אחד
 נקרא שער דעיות שפעולם לא נכעלו ומלאך אחד
 פלוגי סמו' : הוא עומד על ששה עאות חיות גדולות
 ולוקח תפלות הדומות ומכ מכיס לח' לה' ועל
 אותן הרגים לדבר מזנש וכותם יהיה הרבה מאוד
 שתשוררם לתפלה פלאכים סנקראים הארנים
 שרגים להשניק על ישראל בזכותם לפיכך
 חפוזאיהם ומכ'ם את ענפו הם נא

נריך אדם ליהרהר וברטמי שהוא בשל תשובה מ'ו
 דמיות פמנו קול' :

- שבויות פקר אלד' דוקה מאה זכיות :
- פילול השם א' דוקה מאה תפילות :
- דיוויתורה א' דוקה מאה שמות :
- כבלות הכה א' דוקה מאה הבטחות :
- גזילה א' דוקה מאה דרכים :
- פחוקת א' דוקה מאה פרנסות :
- לשון הרע א' דוקה מאה תשובות :

נריך כל אדם לזכור בחיות הע' דברי התקדש' לאדם
 שגא' בלאו ככתבי האר' ו'ל ושו הן הדברי' התקדש'

- א**חד : סיהיה מעטרה דראסונים דבית הכנסת :
- ב** : לילך בתפלגין ויגית כל היום :
- ג** : לקים עונה שנת ושנת :
- ד** : ליהרהר בנשק כמשהו :
- ה** : ליהרהר כמים ראשוני' ואקרוניס :
- ו** : ליהרהר מתאכלי' ומתפקי' אסורין' :
- ז** : ליהרהר מלשון הרע :
- ח** : שיכוין בחסן :
- ט** : שלא יוכיא שקר מפיו :

עוד

נריך כל אדם ליהרהר בחיות ששה סגולות
 שמועלות לכפר עון ומכל שכן הפגל תשוב'
 וחלו מן הכנולס :

האחת

מלאנו רז"ל שאמרנו כל העונה מן יבא
 טמיה רבא בכל כמו אפי' היה בו ששן
 מכות מוקלין לו עבודותיו והקטירו דוקה שריך שידעושו
 כל איכר' לענות בקוירס ותקוף ומי שדיל' לעשות כן
 הוא חנושר שיפאלו פיותיו הם לא ישיב לכסלה וכך
 בכלל הם לענות מן אחר כל דרכה וכרכה :

ע"י גרה וזוקה באם פרכים הקדושים להנילו ע"כ
אשרו ל' הוי רץ לטובים קלה כפחמה :

כל

מכזה ומכזה נרץ להיות בדיבור ובמשנה
ובמשנה הדיבור הוא מדבר המכונה בפיו קוד'
שישנה וינאל כפשתיו בלשון אשר הוא כתוב : ואת'כ
יאמר ריבי מוכותמומן לקיים מצוה פלוני לשם ימוד
קב"ס ושכונתה ע"י ההוא שמיר ובעלם :

הגה

כתבו במקובל' שררץ לומר בכל מצוה
גם כן בשם כל ישראל והטעם כי כלל בשם'
של ישראל המה כלולים זה בזה כנ"ף אשר על דבר
ויתן ישראל בלשון ימיד כדי לזכורם בעתה זו כאלו
כל ישראל קיימו מצוה זו :

המעשה

היא עשיית המצוה בשמחה ובזריזות
ובעבודת שלימה לה' אלקינו אשר
הוא אלו המצוים מביט עבדים להיות לו לעבד' ויתמיד
יפה כונתו מעופה זו הפעולה כדי לעשרתם דוק ליונינו
כי כשתרום היא לפניו ובעשה רצונו :

כללו

של דבר שיש צדקה שיהא תורתו ותפלתו
ומעשה מצותיו מקובלת וישא בכת רוח
ליוצרו ויזכה על ידיה למועם בנותם ולזכות טוב
הנפשו לזדק' מיסוד ומכוב כל מדות מנוגות שיש בו
וישנה לעצמו דר' ובימים עד שיהיה שמו כי האל'
שמו מלא תורה וטעמים טובים וש בודק מדה טוב'
כמו גאון והתפאר או שום מדה מגונה ל' דוה למי
שיש לו מצותיו מן המצוה בעתות בשול' יקב
קטן או מאחד הכל לנדע כי היין משובט בטק'
עמנו אחת אחת וכי תאמר יאמר העבד למלכו
אדוני העלך הרכה גויתי הכי מקיים הכל אבל בדבר
זה וזה אני מודך כך על כן הקב"ס עיניו בראשו
ויתקן כלל השכחולים שבו
ומשכת טובה

ארבע

ימים שבין יום הדיבורים למנוחת בהם
עוסק' לבי ישראל במדות כזבו וארבע
שינים ועל פי הדרכ כגשת ישראל אין עושין עבירות
באותן ד' ימים ע"כ כתב מהר"ם ב"ן יום ביעור לטובות
אין נוספים על פניהם שנותן ד' ימים כשתן הקב"ה
ומתנה ל' ישראל שמואל עונותיהם ד' אותן ד' ימים ואינו
עשה ל' לטובות טובותיהם אלא מיו' ראשון של מנוחת
הכל' ש' משהו אלו הימים הסקר לעשו בו עבירו כמיו'ד
מקב"ס יעשה אותם ולא יהיו כימיים עד יום ראשון

של סוכות אלא של הדות בני ישראל כאחד במשאל אין
עושין עבירות באותן שימים אלא מסולין במנוחת
סוכה וד' ימים :

ורכר

זה צריך גם כן לטודיעם להמנעים כיון
דכתב ולקחתם לכם ביום הראשון אם הים
לוקח האפרונ כפשתו למעלה ופיקרו למטה תכף פוי
יבא * ונרץ לעולם שיהא עבדכה עובר לעשיית *
ע"כ צריך להסוף לטוב האפרונ בספתו למטה ועיקרו
למעלה עד שיהיה כל הכרכה * וכיום ראשון שמדרכים
שהיינו צריך שיהא כך מהפך עד שיהיה נ"כ ברכות
שהיינו ואמ"כ מתל לבעש ולא כמו שנוכחין רוב
העולם שמפכין בספתו למעלה בתוך הכרכה קורם
שעם יתין הכרכה *

וצריך

לכסיר התפילין קודם כשלת ד' ימים
שכלוב וטעם עבאר לודעין כל מה
שמרוח ד' ימים שכלוב וד' ולכל הפחות הש"ך העומ'
לפני התיבה שאנו יוכל להשיך התפילין : דלוי כהן
תפילין לפני דב' מ' מאויב להסיר הדנועות מן היד
בשעת הכניסה משום קנינה * ויש לעזור לתת עם
שלא יענו בשאלומים השם בהודו או באכ"י * וסמך
או ירכונו ע"י הישר מלפני ה' ועשין לו כיענושין כגד
ל' ודקיים שכל דוד ודוד * וכגד ל' ולי' יוסר
ובשמענו ל' מערב אל היסך פניו לשערך דקיסו
בכל הכיענושין פניו למורם וירום הלובל על כתיבו
ומערב מאמוריו : ולפני הכיענושין נוכחין מורם
דרום : מערב פסון מעלה ומטה ובתוב בש"ס תרכ"א
ו' וחסין ראש הלובל לכל גר שמענע כגד וכו' שמענע
למטה הופכו למטה לטקרי דרך גדילתן הואיל ומחויק
אותן כי דרך גדילתן יש מדקדקין שלא להסוך הלובל
כשמענע למטה וכן אמר מהר"ר שכ"א טראה כן
מהר"ר יעקב פולאק וכוהנ כסברא ראשונה *

תיקון

ליל סושענא רחא כגד שפורסם שנהגין
לקרות ספר משנה תורה כולה מן הל'ם
הדברים עד סוף לואת הכרכה ואמ"כ מכל ס' כתיבין ג'
ססוקי' ראשונים ואחרונים וגם קהלת כולה ואמ"כ כל
משנה ספר תבילים בנחת ובכוונה * ואמ"כ משניות
מסכת ראשונה ואחרונה מכל משנה כמבאר בתיקוני'
מכבר כדפשי' ומכנה טוב שאינו יסן עד בוקר וכיבולו מן
כרת כמבאר למעלה בלימוד מן שבעות :

וכן

אזוה לשטח שמיים במועדים כי ארז' לא אחר
הקפ"ה ארבע כני' יש לך כנך ונתך עבדך
ואמתך אם אהיה משתתף את עלי שהמה גם כן חרבע
סלתי והכר וכו' יתום ואלמנה אני משתתף את שלך :

אמרו

רו' למים אפרונים טובה אשר רשבי'
בוהר"ה י"ט קל' פות הכקראים
מוכה הם ומינו את האדם לכף מוכה ולפי שמים אפרוני'
סלקם בשפודים טוב עלינו לתת להם סלק זה שהוא
והשפת הידים ואין מחרבין על מים אפרונים ונרין
להספיל דיו לרות לנדרים ההם שהם למטה מהכל ושלח
ליטול על בני קרקע אלא לתוך כהלי' :

אכילה

נהס לנזק של אדם במוסר המות
והוא עיקר לכל הפלאים שבאים על האדם :
שהאדם אוכל לא יפה אלא מעט ודוקא
בחדר אכיל' - אכל אשר האכיל' ישתה שתי'
מרוכה בבת אחת כדי שיתטטף המאכל שבאנומא *
וכן ארז' המנסה אכילתו במים אינו בא לידי מלה
מעייבו ופרטו רז' שופה מים הדכה אחר אכילה עד
שאכילתו נפס במים :

גדול

ולענין עמים מרודים תביא בית
הקבלת אורשים מהקבלת בני השכינה
שנאמר ויאמר אברהם אל ה' אל נא
תעבוד מעל עבדך * אמר אברהם להקב"ה המתין
לי עד שאכניס אורשים לביתי * ואין האדם שייב
להאכילם בשר ולהסקותם יין אלא לפי שהכולת בידו
את לקחו ומיטו יתן להם במתנה כי טוב ארומות ירק
ושמחת פנים עשור אכנס וסכים ונעמית ולעת האוכל
ידבר עמו אוכל בשמחה ושתה כלכ טוב ייךך או מייןך
כי הנזר יודע כי נדבין ונכנסת פנינה פיית כותן לך
בשר בשי נכפשי שאין לי מה שאתן לך ועל זה נאמר תפק
לרעה כפטיך * ונבוקר בעת לבתו יתן לו מעט לחם
כי לפי שלא בתן יבוסתן פת לדוד בלכתו מאכזו כפגלגל
הדבר ונהרג בו עיר הבהנים וכענשו שאלו ויבוסתן *
ועל זה נאמר על פת לחם ישמע נכר * וכסס ש"ה
להכניס אורחים כן מזה ללונות * שנאמר ואברהם
שולך עמם לשלם גא וראש בזה גדול פת לשוכרי
דרכים שהרי מיכה שמשם הפסל והעמירה אכל הקספן
עד שהיו מעפריכים עמן הפסל ועשן שמערכה ואמר
הקב"ה הניחו לו לפי שסיתת סיתו עמוה
לעובדי דרכים :

והא לך מסירות מודעה שיאמר האדם ככל לילה
מסר' יצב

הרני

רבונו

מוסר בפני ורומי וכעשתי על קדושת
השם יתברך בריך הוא וברוך שמו *
אל עלים - סכני באתי להספיל תפילתי
ולבקש רחמים ולפני כסא כבודך
אימת מיבא עת פקודתי ליטול את בשמתי שלא יבא
בה לשטן ולבת דליל' להספין אותי מן היום הזה עד יום
מותי לפרור על חסת סבל מנותיך כן מנות עשה הן
מנות לא תעשה או מנות שמיים עליהם כרותי
ופיתת בית דין או נדרים או פייגים כדי שיבא בשמתי
בקדושה ובעתה וילך א בשמות בדיקוססדרי ישראל א
בשמות אברהם יצחק ויעקב אל מקום מפני * וכאם
סליל יבא השטן להספין אותי לפרור באלהי השמים
והכרע בעת פקודתי עמתי אימה ופסד ורעד וסריק
וכלבול פדעת בשעת פיתה אין אני מודה לו תלילה הן
בידיבור או במשפחה או בכל מה שזפה יוכל לדרר ולב
למשכן * בכן אני מאמר מודעה דבקו מכל המודעות
דמודעי עד עלום שיבא אותי דיבור או משפחה בטל
ומנוטל בארש הפשבר ויהא במוסר כאל לא פלה על דעתי
כי אני מאמין בשמן הגדול שאתה אמת ומשה עבדך
אמת ומודתו אמת ואתה ימיד ומיחד ואין יסודות כחך
בשום פנים שיהוה ויהיה ה' מלך ה' מלך ה' מלך
לעולם ועד כיום שהוא יהיה ה' אהד ושמו אהד' כי
אין כחך באלהים ואין בלתיך בשמים שמעל ועל הכרן
שפתת אין עוד כרך הוא וברוך שמו לעד ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד :

שמעו

אפירות מודעה קודם ראש השנה וקודם יום כיפור
ודוקא בעשרה
בא מורי ורבותי את אמרי פי את אשר
עם לבכי שלא ידעתם אשר הקליפה קדמה
לפרי זרק עץ פייסי ועל בן מינה ברוח אלהים את
אדם הראשון כל בוגר עבדו ונברא תכף כז היצר הרע
הוא הסטן הוא המלאך השות כפלקוקות לטוב מדבר
גדולות פילין לגר פלאים ימלא להסית אותו לאכול מעץ
הדעת טוב ורע לאמרות פה כבוד אלהי ישראל ערך
מצלי המלכים הקב"ה וארוך שמו אשר ימיד וישועד
בפי כל בשמים וכאשר ואתה כן עלה ברוח סערה ואם
מתלקחת לשמים ולקטרן עליו עד אשר נגזר עליו ועל
כל הדורות הנאים עד ימות אמת' מיתה ומאו ועד
עתה

עדה זה דרכו כל הימים לרבות הלכות על משכ
 סלוקו רעיונו והרמיו רעים לשיים ויפסק לים ישי
 לבלות לאורו ועוד רקם לאכזרי וכל ששניה ללפ לאת
 האדם מאן גרא רמא לזירה עמית' ואלה הקב"ה פור
 לכוין ביריבו להפחוק עליו וכל ימי אדם כעדר גדול
 וכוונתו אכזר והנה בכל מקום אשר המלאך מלא מקום
 וכן לפרעון חובות ימי נס אדם מקרוב כפי ששמו
 הוא או שמו או בירי ריבוי והנה ידוע את אשר אמרו
 כשי' ז"ל אשר בשפת סבבה גדולה הלא היא בשפת אשר
 הוא סמך לזכות בשפת אדם ואלו הוון היצרנות
 להשיב הפקדון אשר הפקר אדם כל ימי ימי סליו היובא
 אפיו ישי' ששנה וימודע על שבו ער דכרובה של כסף
 מקבל עליו עול מלכות שמים באשכ"ה ג' אש"ר רבא
 ימסור כספו רמו ונשמתו לאשר נתנו צד רע לא כן ידע
 סמך עליו בלכות חלק משקן חס והמה פחותות לבלות
 שאורו ואכזרן כפשו לאמר לך עבוד אלילים אחרים וזה
 יערוך ויבוסם לך ויקל מעניך היסורין הקשים והמרוס
 זבל נמנתו הסיל שפת והוא יסול בו ברומם לעור עליו
 דיני דמים קשים אחרים לבעתה ויראם ולשמשו בסכין
 פנים ולשמשו ערופה חלדך אחר עונשים אשר יאכזרו
 כמה ידועות מהכל' והנה מה גם אשר אומר' אכזריו
 ז"ל אין אדם נתפס על צערו ואונסו רחמנא פערם חל
 מקום אם אינו עושה בזה עושה חסידה בני לזין אינו
 שששמי' של כן הכני חובן וחוזין מהיום ועד אשר
 מיתה למוסר כפי רועי וכשתי לאל רקס ונחמו עליות
 כל פעילות ויכיות כל הכיות כדרך הוא וברוך שמו
 וכפטיבם אני עובר מודע והכני עובר כל הפקדים אשר
 הם הנה בני מנפס רוח וכמה להקב"ה וברוך שמו אשר
 בעמדו הגדול נתן אלי' וכל מה שאעשה מהיום ועד
 עולם נגד ספרה הוית הלא הנה כשלי' ומובטלים זל
 יהיה מאם כדוכדור וברעותי ותכל שכן כששפה מ'ו
 והכני עקש מאת מעלתכם שתגרמו עמכם הסכידה
 הקדושה והספור' לבעל כל מה שאעשה מהיום עד עולם
 נגד יסירות העודעה הוית ולא יהא מעט כדוכדור
 או ברעותי או כששפת' לבעל אפילו רגע אחד
 כן מרא מענות הקב"ה ותכל שכן כדבר היווא מן
 הכלל כולו כי אני הכני עובר מהיום באהבה נחמה
 בופי כפי רועי וכשתי לאל ימיר ומיוחד אשר האי' ז"ל
 ובר' איני' רועי' כל העולמות וכל הכרואים
 ובאם אשר יעלה של עשנת' עם ועולם נגד השפירה

הוית כחלתי הוא באונס ב'ר' והכריח גדול
 ובאם המלאך השששית יבא לקסרני עלי מחמת
 אותו שששש יבו דכדיו כאפס וכאין ולא כששש
 כלום ולא יעשה שום רופס כלל גם אבקש מעלתכם
 מאשר שאין דיקי בארץ בותן פיה אשר לא קרה
 לו מקרה בלתי ששור בהונות ועד לבעלה יהיה
 באזה אופן שיהיה וזאת הטיפות השם חושבים
 אותו להם לאך ורובים להנות מהו ומששתי אחר
 מיעתי באחרים כי אהיה אינו כן אבקש מעלתכם
 תפלה שתעוררוני לבקש את פני מלך מלכי המלכי'
 הקדוש ברוך הוא להכניס לקדושה כל אותן
 הטיפות שיעלו ממני לבעלה הן באונס הן ברעון
 הן בשונג הן כבוד הן עד הן ימן על ידי השם
 הקדוש הווא מששש חילי ב'לע ר' קאנו
 בשלוב גם הויה בניקוד מורק וחרהב' ו
 וגם אני מקבל עלי לפטיבם אם נזור'
 הקדוש ברוך הוא עלי בעיום ויהא בני כה
 לפנות כפשי כפי מספר הנמצא בכתבי האר'
 ז"ל ובשארית כתבים הקדושים אשר בארץ השם או
 אעשה בלתי כזר אותן הטיקות כפי כפי
 ועל ידי זה שרב פיות כדי להמיתם ולהסל כם
 במנולות ים
 יודע מה יולך יום המות או שאר אונסי דמכתי
 שלא יהא בני כה לפנות כפשי ולנמור הטיקות
 לכיון הזה מעני זה עתה באתי והכני מערים
 ונכרה אותם הטיפים וכנעי בני אדם הנולדים
 מאותן הטיפות ככלל שלא יעשו בני או כשתי
 או כנבדי ושלא ולוה אותי לקברי' ואלה
 גם אהם תגרמו עמכם השכידה ותקדומו אותם
 באופן שלא יהיה להם כה לזך אחר מייתי ועכל
 סכן ליגע כנבדי או כנופי :

בצירוף

קדושה ברוך הוא ועכביתיה
 קבלנו העשירות מודעה אשר
 אשר סלובי בר פלובית גומו כפשו רוח וכששש
 לפילות כל העילות ויכיות כל הטיפות וכל
 מה שיעשה מהיום ועד העולם נגד
 יסירות העודעה הוית הן כששפה הן כדוכדור

הן כמחשבה אכזו: מטבילים אותי יעשה בנדרוך קודשא
 בריך הוא ושכינתו ולא יעשה בפלוני בר פלוני שום
 דומם כלל. גם וישיבין אכזבו ב' בנדרוך קודשא
 בריך הוא ושכינתיה כל טיפת ירע שיכזו מפלוני בר
 פלוני: וכלמה מעולם עד היום הזה גם אשר יבאומי
 בגלגולים הקדומים גם אשר עמני לבטלה משיום עד
 אשר ייטת שלא יעשו בפלוני בר פלוני: בן צבנמי
 או כנפון סן כנדרין הן במשעו ולא ילכו אותי מניתי
 לקברו ונדקו יסלך לפניו וכבוד ס' יאפטיהו ויבוס על
 משכבותיו בצלום:

ולענין

הוצא ירע לבטלה הכה בעו' הרבה
 מעמי הארצים שאינם יודעים כלל
 מהאיסור הזה ונריך להודיעם האיסור והעונש הנדול
 מה שהאריכו מזה חכמי התלמוד שהוא ס"ב טיפה ובאלו
 שסך דמים ואין שכינתן אותו במחשבתו של הקב"ה ואינו
 זוכה לראות פני השכינה וגם הוזהר המירד בזה ובעל
 ראשית תמכה הארץ בזה בפרק י"ז משער הקדושה עד
 מאוד ופס תמא' תיקום על עול זה:

הגיה

ומאמר שם הרבה והרנ' בני אדם שנגמלן
 בעון הזה הונאות ורע לבטלה ואינם
 יודעים להזהר כי אינם יודע' השונות שהביאין האדם
 לידי חטא זה: וגם אינם יודעים שהושגן בגלגולים
 הכאים על האדם אשר מותו וגם אינם יודע' התקוני'
 שלא יבא האדם לען הזה על כל חמרתו כלבני לא אכמד
 להעתיק כקנין כמרן מעשר יסוד יוסף פאיני הדרשן
 בגדול מק"ק טווחא מוהר' יוסף נרו' איר
 באור כהיר:

הסיבה

ראשונה אשר עביא האדם לידי
 הונאות ורע לבטלה מי שפונם פיו
 מלמוכו כנין כיבול פס ולשון הרע ומדבר שקרים טמאין
 אותו בטומאת קרי:

שנית

הטבלה שודות התורה למי שאינו ראוי
 לבנות לו הסוד:
 מי שדרך כרכה לבטלה ורבים תעמי הארץ
 שנגמלם בזה כשהם נביט הכלפת בשעה
 שהלית זיכור חומר התפלה אין עובין אמן ועל הירוב
 וכמעט אין עשרה עובין אמן או שמנגבים עם הס"ץ
 ואחריו המות הקדושים מה ששיך לפין אומיני הוי
 כאלו עברין ברכה לבטלה:
 מי שנוהר ואינו מקיים נדרו:

מי שפונם בראיה ר"ל המסתכל בנשים
 ובתולות כבונות ראיות כדי להכניס
 פוארם ויפה דלבו ועל ידי זה בא לידי הרהור ופ'
 ההרהור מטמאן אותו כלל בטומאת קרי:
 סיבת חטא זה ע' ריבוי אכילה ושת' שאדם
 אוכל בפרט בשמדות לילה ואשר סמוך לו
 סולך וישן:

מי שיטון של מטעו ביס דות בחדר או מתדבק
 בו לילות ומכסילו בהונאות ורע לבטלה:
 מי שמסתכל בשפה שבהה מיה וטוף נוקפין
 זה לזה בא כליה לירי הונאות ורע לבטלה:
 מי שמסתכל בשמדות לילות או בנדרות ע"י
 בא כליה לידי הונאות ורע לבטלה:
 מי שמרבה בדינה ויגון:

מי שפונם באינו לשמוע דבור שהוא לבטלה
 ומכ"ם מי שמועש גיבול הסה:

הדסיבות שהביאין לידי פטאיה * ומכאן
 ואילך שהפונשן הכלין לאדם על חטא זה:
 נזרם לאריות הגלות כמו שזכרנו בכתבי האר"י
 ו'ל אהר' הוציא ורע לבטלה בק'ל טה ע"י זה

אבותינו למזרים על דרך כך גריסיה ודקן.
 שלא זוכה לראות פני השכינה מי שמוציא חמוד
 ורע לבטלה ואינו שב בתשובה בחייו:
 שלא זוכה לעמוד בתמיית המעשים מי שמוציא ורע
 לבטלה ואינו שב בתשובה בחייו:
 ששמתו בא בגלגול וזכו הוא עונש דש ומר
 עד מאוד:

שביא מ' תות ומניפות בעולם ועיין בסדר היום
 לומדי תורה שאינן נהרין מלמור את עמקן
 ונגמלים בטמא זה עונשן שמועשן סמן מלהדין
 סודות התורה:

הפונם בכרית קודש שכוניו יסין רשע' ו'מעם באין
 האפי'קורסי' והמינין והכופרים ראמא לנגלן:
 עונש זה הוא מביא לידי מניות: כמו בני שאינו
 כזהר בפרווי הסת וכן לילות בניסר' יא פת וכן
 בענין עון זה רעב בא לגולם
 עד כאן מיירי מעונשי חטא זה * ומכאן ואילך מיירי
 עתקונו הטמא:

מסדר לסיות כנדיק לסמוק ילד הכימול * על
 כרכו וסוקי

יקדר לה ונת עליה לתורה וראתי אנשי טעסה
 מקו לעצמן מזנה למות להם על כל פנים מדי
 אדם כדעו פשם אחר :
 לסיות כהרד לומר בשם הוצאו השם כריך סמיה
 להרבות נבטית נדקם לענים :
 שיח האדם כהרד לשומרי שבת כהלכתו ולעכנו
 בכל מיני תענוגים במתנת ידו אשר בזכו פ' :
 להקבות כהלקט כרות כל שבת :
 ללמוד תורה קודם שכיבה
 להסתכל בשתי לתיובכי ובעקס :
 שיאמר קודם שיכריז ומיורם הראשונים
 שבת הלילם מהמה סמיות ועש' למיורם המה
 שי' בנמיטריא קרי' :
 שלמוד תמינות עם טוב נסה כעיס אס' יסלו פכאי
 שלמוד ככל יוס סמוכה עשר פרקים :
 מי סהוא בעל תורה פיני' לית ענינו ללמוד
 סדוות סעורה :
 לקרות בכל ליל' ק"ט של הארי' ול' סדעס כסערי
 יון ויארז כל ליל' ידולי' וכפרס הידוי הכרפס
 דעסק המין המיורד של ע' הא' כ' כסוד אור יפר ועל
 פי' סר' ק' כסוד אור תור :
 מימור הארס בגדת סענה ולא יתבאה :
 מימור אס' לא יוכל לימן פסיקו' אור ורוע
 לנדק ולשירי לב שסח' יוכין אור ורוע
 לנדי' ק' ס' קרי' לקרוע הקליפות עי' הסס קרי' ע'
 לפילות והקליפות אותן שיפות שיאר למנא יוכין
 לישרי' ל' שסמ' פ' ס' ני' י' סין ט' פ' סהוא ני' מ' ק'
 של' סס גוי' :
 לומר בתפילת ימי' כדרכת תעק בשופר גדול
 כדק' ר' ארוז פסלה הכרפס כסערי יון :
 ס' שפסס הארס כעסיית המצות הכואות ל'ו
 וכסס בשעות המנות לפסס שיתעסק הארס
 כסס כל' שסין ובעש' ית' וכאסייתן אוסס עד שינוע :
 סיכה קודם מותי בתקיעת סוסרות סכל ככני
 הכולדים לו אפי' אעשתו לא ילוכו אחר אטתו
 ואז גם הכולדים אמית קרי' לא לווה :
 יק' לאכול משריו המונזי :
 יע' לנדל ותומס כחוך כיתו :
 כ' לסיות מפסרה הראשוןי' ככל לבית הכנס' להספסל
 ב'א' לטיות והיר כמסות תפ' לין ולהיות כהר כחכות

ציית לה ספסל כסס תמיד
 כ'כ' סלא להודוונ לאשתו רק כליל סבתו יו' ו' סר"ח
 כ'כ' לסוזר גאללה לתפלה ולא יפסיק אפי' כעניית
 אחן או אחין יסא שפי' רכא או קדושא' :
 על כן אשירלו מי שסיסא בניו לנשי' במזרות קוד' מיבואו
 לדי' ההודר ואפי' ילמדו תורה כסערה :

רוש גם כן להסיהר מאוד סקודס סחוסה לא ישכ
 סקסן אלל סכל' ככסנו כדלס' ולא וו כלל' אעסיכי
 סקסן אלל הבלה אלל אף סמכס ומנסך אוחה או לשיכס
 סכך רחיות ומסס אחי ער סכמי סדור ססוכלין אף
 סעון סדור' סהו וכירס למסות וזיין סקוק' ועכ"ס אס
 סנת וא' ב'א' לבלל כידות סנס סוכר אדלוריתס' :
 ואפילו עדיין קטל' מ' הסי' בתוקף סככתו ויכרו וסתגב'
 וכא לדי' קרי' ובאי' לס' נינא' זרע לנסלה' ואס' אינו
 בא לדי' קרי' מ' בא לדי' קיסי' אכר ורכותינו אחר
 סקקסה ענמו לרעס יסא ככירי' :

הגיה ע'כסן פראוי להוהר על עון פלילי
 סכסעס כעו' כדור סהו באלו סהו
 סיטר גמור' מיאיס סדנול ססשפת סוקן וסיסיות
 מהסמורס כתורה כהדיא לא תקיפי ספא רסכסס ולא
 ססחית את פסא וקדך וקלא כסוכ כס' ד' ס' קפא
 ספא סוקן סס ספסס בעל סני כדדיו' ב' על סיבולת
 סוקן סקרין קין ב'א' ק' וא' כאכס' כמלא כאלו עוכר
 של' ס' לאוי' זסיכ ספסס פסעיס מלקוט' וכסס מי'
 סאכל סור' אינו סיכ' אלל ב' לזיון של סור' וככילה' :
 רס סקלין ואומרין סירך אויב שסוס ס מוסס שלס
 מלכו' וס' אינו כי לא מנינו סיתר טס' שלס מלכות ל'
 ב' אכור ספסס מוקס סניוס ככוכאכר כסי' ד' ס' קע' מ'
 ספיך ב' וו' לי' סהוא קרוב למלכות ונדך ללבוש
 בעלכוש סס ולרמות לסס מותר וכתב סט' על זס
 ההיכו סדך' ככס' בעלי מלקסות כהרס מדיוית
 לנדל סער שלסס סאור וזיכס מנלמי' ענמס' כלל לא
 יעסה כן יסרל' זאך זס ככלל מנדל כלריות סאמרו
 סכמיס או להיכס מלבוסיס טריס זסו' דוקא' מותר
 לנדול' סכסוכי' למלכות מוסס שלס מלכות' אכל
 א' סו' סספרס כתורה אין סיתר כלל וכלל אפי' לנד' ל'
 וססוכי' למלכות ואכ"ס וק' סכסון סהו כספסס סכסס
 סרע סהו אפילו ספסל' עכדי' סאין לסס סייכות כלל
 לעלכות

להלכות וכו' גדול עונם משאוי והלא נדעם מה מעשה גדול וכו' נספר שגן ובספר יין הסמוך מהמעשה שאירע ביום ר' יהודא הסם ד :

בספר

יין הסמוך דף ז' ע"א של פסוק ולא תשפית פאת וזקן וז' כתב הרב הר"ר ולסן בן הרב רבי יהודא חסיד ז"ל בשלמתי בשפתי אר לפני הרב רבי יודיה ז"ל מאתו בביית המדרש שלו תיבת ידו של הרב ר' זלמן וז"ל אמר לי אבא מורי המסיר מלימיו היה עשה בעשיר בשפיתא שהיה מנלך וקצו בשער והיה אבא מורי בא ומוקף בו ולא הפגית על דבריו כי אמר העשיר איסטנא' אמי ואינו יוכל לסבול הוקן אמר לו אבא מורי ידוע תדע כי מרה תהיה אמריתך כי לאחר מותך יבואו הסדים שדומין לברות ויהיה דורס' על פאת וקניך כי זה עונם של המעשי'ים פאת וקנס' ותדע שכן הוא רמזו בתורה בפסוק לא תקיפו פאת ראשי' ולא תשפיתו ר'ת שרות' ובספס' אותו העשיר היו יושבין אצלו כל הגדולים שבשפיתא ואבא מורי היה ע"ס ויהיה כותבם אחד ורוק על אותו עשיר המת ותקף קם על רגלו וכל היושבים שם בראמו מפניו מאפת הפסל והתפיל אותו המת לגרום את ראשו ותנוה בשערותיו אמר לו אבא מורי פה לך אמר לו אמי לי שלא שמעתי לך אמר לו הנידה בא מה בשפה לך לכסוףך א"ל בשפיתא כשעתי בא עד אמר ודומה לפרה גדולה ודביאה בלי א' תלא ופת ופטרית ושלף וקבל בשמתי והניחה לתוכה ולא היתה יכולה לבלת משפ' ונא מלך א' אחד מבית דין של מעלה ונטל מאיתו הסד אותו הכלי עם כשעתי בתוכה והשלה אותו לפני כ"ד גדולה של יצר כש' יאו יבאה בת קול שמי הכ"ד ואמר לי קרית וענית אמרתי לוקרית ונשיתי שיר ציוה להביא מותם ואמר לו קרא בו מיד :

והיר בשפיתא : הספר מאתו כתוב ולא תשפית את פאת וזקן ולא ידעתי מה להשיב מיד שמעתי קול אחד שהיה שבריו תכו נשמתו של זה במדרגה התחתונה שבניה' וכעוד שהיה כושאים בשמתי להביאה במדרג' התחתונה יבאת בת קול ואמר המתניו לו יהודא בני צריך מתכו שאלה אמת לשאלו ואתה הוא בקם דמים על נשמתו שידבר עמו לכן לא מרד נפשו שאלוה : ד"ל הבת קול אומר כל זה איך שרבי יהודא החסיד מבקש דמיו' על נשמתו : הריטובא אמי ורע' כשהעונם גדול הסגלם שערובתער הסם ינילנו מעונשך דא עכ"ל

ענין

מונה נרף לומר כה עמיד כמו שארנו דו"ל כל מי שיש לו תפילין בראשו וכו' כנגדו ומונה כפתחו מוסק הוא שלא יטא :

מי

שם לו בית ויש לו מדרגה היכה הראוי לשמוה יבא וזהו ורזו לזקנס במוחו כי מוונת היא אותי' זו מות בי ע"י מוונה זו מות מביתו :

דע

כי האנשי כנסת הגדולה תקמו העפיל' הקבוע לכל ישראל כסוד אחכם כל יסיד ויסיד שמייב להתפלל לשם' איזה נורף הנרף לו ואל יבטח על ארופתו ושכלו כי כמה נקסב וענת ה' היא תקום ועל כל ענין וענין יתפיל להם' מכל מה ספסא יכול לדבר ואמר התפילה ישים בטמונו כהם' שהוא ישור לו וישיע לו :

כתב

בש' מלא יעשה באדם הפוסה דבר כמנהג ומוציא דבריו מפיו כלא הגיון הלכ ועל דבר זה מרה אף ה' בעמדו ושלם עבדו יש גיה הנביא ואמר יען כי נגם העם הוא כפיו ובשפתיו כי דוני ולכם רסוק ממני ותהי' זראתם אחתי מנות אנשים מלוודי (ד"ל כמנהגם וכרבי'תם) אמר הקב"ה ליעשה ראה היך מעשי בני שאינם אלא לפני ומשיקין בו באדם הנכונה מהגה אבותיו ולא נלה שלם מנקין דיה' ובברין עבי' ונושעין ומברכין ברכת המוציא שתי' ומברכין כמו שהדבר שגור כפיה' אך נשת' מברכין איך מכוונן לברכני עכ"ל :

כתב

בספר אור חדש מעשה שם פר-לורבי מאיר מיוזום שפגע ביהודי אחד עכום ורצו להרנו וביקש ממנו שיכנינו לעשות מזה אחד קודם מותו ואז היתה הלככה בדושה וקידשה בכונה גדולה ובעשה לו נס כשזאמר כסם שאני רוקי כנגדך כך לא יוכלו כל אויבי ליגע ב' לרעה' בא הרום ונשא אותו מן הארץ ורסוק מן העכום שפגע בו להרנו וניזול בעו' ה' נס שמעתי מי שקדש הלככה מיום שקדשם לא יראו ש'מות באותו שורם מאותו יום ואילך עכ"ל :

הרב

מהר"ם מרונטבורג כתב בזה גדולים שצריך לעמוד כל הקהל כשעת שמלין את התוכן דכתיב ויעמוד העם כבדית :

אמרה

התורה השמר לך ושמוך כשפין כן נס כן ראוי שמירה ותירה לזרד היוזר בפני לילית המכונכות להיות הילדים ב' משיקר השמירה להיות נישור כלילות עד השילה

קפת יהונתן

המילה וללמוד תורה ובפרט הלילה שקודם יום המילה
 סאו מקבלים הקלפות בבתר :
 בן סגולה להיות הבית מלא אורה ודרשו
 דל' ו' תורה ושניהם טובים כמנפי בספר

גם

אחד סגולה כפולה ליקח מילת כתר קטן שאינו יודע
 שבין משום יצר וישם מילתו כפולה לר' סולר' זה
 כתר קודם המוסס כפי הילך מעולה ומנוס להרר אחד
 כל זה לנשות שמירה יעירה ומשמך ואתה את

ירוע
 במסר הכונות בשבין מיבנש הקבר
 הרשעים אינם יודעים שמש בקבר ומכין אותם נכות
 אכזריות למי שאומר בשיו כל יום פסוק אחד המתחיל
 בתקלת אות שממו ומשים בסוף אות שממו דסיינו
 אותו שמס העולה שמו ל' ש' שהוא שם הקוד' רנו לומר
 למי שקורא אינך וקורין אותו ל' ש' ימך כריך להתחיל
 הססוק כיווד וסיים בקוף וכן בולס ועכ"ש למי שממו
 כמלא בססוק עצמו בנן שלום או דן או ראונו שאין
 כריך לסיים בסוף שמו ופי שאמר פסוק ככל' הוא סגולה
 שלא לשכות שמו ובספר כן כיון' כלפשו שנות הנלקטים
 ע"מ רוב שמות בן אדם ע"כ אמרתי בלתי להשתיקם
 הנה לכות בו הרבים ויאמר אותו בשמוכה עמרם
 קודם יהיו לרצון בסוף התפילה *

בריות תשמוד
שמעתי
 תתקם אחד מדרינו' פולין מה שראה
 פעם אחד גרה גדולה ב"מ על העיר ואמר הפסס
 שלום שואמ' כל אחד ואחד אותן פסוקי' תפלי' באותו'
 שלום אותה העיר רנו לומר על דבר אם העיר
 בקדרא וטעברג' ואמרו כל הפסוקי' שבתפלי' המתחילי'
 בלות ר"ג ואמ' פ"בל הפסוקים שמתחילין בלות וי'
 ואמ' כ כל הפסוקים המתחילין בלות וכן בולס עד
 במורה והיא סגולה אמתית בעזרתה סאל יתברך ואמר
 אותו הפסס סכן הוא קבלה כידו ומקובל אחד גדול
 אך טוב ומסר ירדמוני כל ימי חיי שבתי בבית ה' לאורך ימים :
 תפלים כ"ג
 אלהים מפשים הפסיק על בני אדם היום משכיל דרוס את אלהים :
 תפלים כ"ג
 אני ה' אלהיכם אשר הונאפי אתכם מארץ מצרים לפיכך לכם לאלפים אני ה' אלהיכם :
 סלך לך תורה
 אכני עומד בין ה' ובני' כשתפסי' להני' לכם את דברי ה' כיו דלת' תפלו האם ולא שלי' בהר לאמר
 אהבו את ה' כל חסידיו אמונים כוגר :
 תפלים ל"א
 אמות שחורות עיני כעצמתי ולא אדבר :
 תפלים ע"ו
 או יבדיל טפה שלם עדים בעבר הירדן מורסא שמש :
 תורה
 אלה פיהו אלא ומרמות ותך תסת לסונו עמל ואון :
 תפלים י'
 אלה אשר גוה ה' לכל את בני ישראל בארץ כנען :
 תורה סדר חסעי
 אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן :
 תפלים ל"ב
 אל תמשכני עם רשעי' ועם מופלי און דונדי שלום עם רשיהם ודעה בלכנס :
 תפלים כ"ט
 אבא ה' הגלויסה כא :
 תפלים ק"ח
 אלהים לבלילנו ה' לעזרתי מופה :
 תפלים ס"ט
 אמות שחורות עיני כעצמתי ולא אדבר :
 תפלים ע"ו
 אל יכומי בן קיך ה' אלהי נבכות אל יכלעו בני מעקריך אלפיי ישראל :
 תפלים ס"ט
 אמרי העם יודעי ידעוהם ה' באר פניך יהלכין :
 תפלים פ"ט
 אתהלך לפני ה' בארבות המים :
 תפלים קס"ו
 אלי אמה ואודך אלהי ארוותך :
 תפלים קי"ט
 אל נקמות ה' אל נקמות שופעי :
 תפלים קל"ה
 ברוך אתה ה' למדני מקך :
 תפלים קי"ט
 כבבוד דוד עבדך אל תשב עמי תשיך :
 תפלים קל"ב

אזכרם
 אזכרם
 אפרים
 אשר
 אליעזר
 אכינד
 אלוס
 אהרן
 אלמנן
 אלמנן
 אליקוט
 אורשרא
 אוריה
 אכנר
 איסרל
 אהרן
 אנדסה
 אלימן
 אלישע
 בנין
 בידך

כניחן : כיום השלישי נשיא לבני וכולין אליה בן שלון : תורה סדר נשא
כשר : כיום השני הקריב כמנאל בן גופר נשיא יששכר : תורה סדר נשא
כונס : כיום השבת בני השבת יערכנו לפני ה' תמיד מאת בני ישראל ברית עולם : פ' אשור
כרניה : כיום למעט אלה ה' הושיע כל עמנו ארץ סלה : תהילים ע"ג
כמה : כיום בה' יעשה טוב טבון ארץ ורעה אמונה : תהילים ל"ו
כרכיה : ברוך ה' מניין טבון רועלים הללויה : תהילים קל"ה
כנלא : כינה זאת שבתה אליהם מן אטרופ ואן מגיל : תהילים קל"ה
כניחין : בני עבדך ישכמו ורעם למניך יכון : תהילים ק"ב
כניחן : בני רמל יוסף וכניחין : תורה
כניחן : כיום קראשי ותשכני תרמי בני כנפשי עון :
כניחן : גאלת כורוע עמך בני יעקב יוסף סלה תהילים ט'
כניחן : גם בני כף ותקנפם ירעוך קרקע : ירמיה ס"ב
כניחן : גערת בני אבות רשע שם מחיתי לעולם ועד כמיתי כאלן עמך ביד עשה ואהרן תהילים ט'
כניחן : גדולי מעשי ה' דרושם הם לכל חכמים : תהילים קי"א
כניחן : גדול שפת כל יפבורן כל יפבורן לנסות הארץ : תהילים
כניחן : גם אני אורך בכל ככל אמתך אלהי אומרה לך כבטור קדוש ישראל : תהילים ע"א
כניחן : גם אתעול גם שלשם בריות שאל מך עלינו אתה הייתה מוציא ומביא את ישראל : שושל ס"ד
כניחן : גם בני אדם גם בני איש ימד עשיר ואניין : תהילים פ"ט
כניחן : דרוש ה' ועוון נקשו פניו תמיד : תהילים קל"ה
כניחן : דן ידון עמו כחמד סכעו ישראל : תורה ויקי
כניחן : דברי תבואה כדרכות וכעמדות כטועים בעלי אספות כתבו מרעה אחד : קהלת
כניחן : דברי ירמיהו בן סלקיהו מן הכהנים אשר בשבתות בארץ בנימן : ירמיה ס"א
כניחן : שקטיבה לקול שפי מלכי ואלהי בני אליך אתכלל : תהילים ל"ה
כניחן : הלא תנעלו זאת עם ככל ולא חכם הלא הוא אביר קניך הוא עמך ויכונניך : תורה
כניחן : השקיעה מעשון קדשך מן השמים : וכו' אד וכת שלב ודבש : תורה כי תבא
כניחן : השמשילי לראות כשם ו בארץ : תהילים קי"ג
כניחן : הכה הלה רשעים ופלוני עולם השינו חיל : תהילים ע"ג
כניחן : הרימה סעמיד למשו אות כח כל הרע אויב כדום : תהילים ע"ד
כניחן : הסלא מסךך מושיע קושים ספת קומעים כיערך : תהילים י"ג
כניחן : השם גבולך שלום שלב קעים ישכיעך : תהילים קמ"ו
כניחן : ואת תבורת משפוט בני ארדי לכל עבודתם כאהל מועד ביד אייתר בן אהרן הכהן : נשא
כניחן : לטוף ימים ישכון והוא לטוף אלויות וירכתו על גידון : תורה ויקי
כניחן : זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד כה : תהילים קל"ח
כניחן : סכני ה' בני אליך אקרא כל הזמן : תהילים פ"ו
כניחן : סדלו סרון בישראל עד סקמתי דבורה סקמתי אש בישראל : שופטים ס"ה
כניחן : סגני ה' כיני בר' גמטה חכמה פני כפשי ונעמי כי כלו בינון מ"י ושנותי כאלמה כשל בעמי כוש
כניחן : ועצמו טעמו : תהילים ל"א
כניחן : חמשה ירמיהו ס"ה כרת אשה אל אשותה וחמש סירימות כרת אשה אל אמתה : תרועה
כניחן : סנון ה' זכרו ואלהינו מרשם : תהילים קט"ו
כניחן : שלקי ה' אערתי למסור דברך : תהילים קי"ט

קסת יהונתן

מ'י כסרים לב מרפא : תהילים קל"ה
 טמכו גא'פס ל' זמנ'ל' פדשו רשת ל'ד מעגל מוקשים שתו לי סלה : תהילים ק"א
 יוסף בספר עליזון ככל שדי יתלונן * תהילים ז"א
 יגמוד רש בארשפים ומכוך'ן בדין ובזמן לבנות וכליות אלהים כדוק : תהילים ו'
 יעגל ה' ביום צרה יפנדך עם אלהי יפקנ * תהילים כ"ב
 ימין ה' רוממה ימין ה' עולה קיל : תה לים קי"ט
 ישכר וכולן ובנימן : תורה וישי :
 יתיראובן ואל ימתוהי מתיו מספר : תורה וזאת הכרס
 יראך יראובי וישמחו בי לדברך ילתי : תהילים ק"ט
 ירעם ה' וימלאו תכל ויושבי בה : תהילים ז"א
 יודע ה' מ'י תמימים ונמלתו לעולם תהיה : תהילים ל"ו
 יומם השמש לא יכבה ויום כלילה : תהילים קכ"א
 י' ימור בדי ה' מסךך לעולם מעשה ידיך אל תרף : תהילים קל"א
 ישי עם ה' מדברך מעתה ועד עולם : קל"ה
 יחוס על דל ואביון ונפשות אביונים ושיע : תהילים ע"ב
 יודך כ' כל מעשך ומסידך יברכוכה : תהילים קמ"ה
 יסוף ה' רוממה ימין ה' עולה קיל : תהילים קי"ט
 יראי ה' הללוהו כל זרע יעקב וכבודו ונורו מחכי כל זרע ישראל : תהילים כ"ב
 ישפוט עניי עם ושיע לבני אביון וידכא עושק : תהילים ע"ב
 ילכו מקיל אל קיל יראה אל אלהים בנין * תהילים פ"ד
 ימחש בדין בה' ומסה כנוית הללו כל ישרי לב תהילים : פ"ה
 יראך יראובי וישמחו בי לדברך ילתי : תהילים קי"ט
 ישרון כבודך נכנס ונקמותם כנמל : תהילים ע"א
 ימין ה' רוממה ימין ה' עולה קיל : תהילים קי"ט
 כי לא ישוש ה' אשת עמו ונמלתו לא ישווב : תהילים קל"ה
 לא פענה ברעך עד סקר * תורה יתרו
 למען יסלון ידיך הושיע יחיך ופננו : תהילים ק"ה
 מסדיל יצועית מלכי ועושה מסד למשיחו לדוד ולורעו עד עולם : תהילים קמ"ה
 מסה עכני * כלתה רושי אל תספר פניך עמי ונמלתי עם ירדני בור : תהילים קמ"ה
 מסך המיבר קדאיתיה עכני במחביה * תהילים קט"ו
 מה אשיב ל' כל תנאולי עלי : תהילים קי"ג
 מקימי מעפר דל מאספות ירים אביון תהילים קי"ג
 מומוד לדוד ה' דועי לא אחסר : תהילים פ"ב
 מי הוא זה מלך הכבוד ה' כבודות הוא מלך הכבוד סלה : תהילים כ"ד
 מאשר טמכה לחמו והוא יתן מעדכי מלך : תורה וישי
 מי יתן מנין יצועית ישראל כס ב' ה'בות עמו'נל יעקב ישמח ישראל : תהילים י"ד
 מה טובו אהליך יעקב משכנותך ישראל : תורה בלק
 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שומה הללויה : תהילים קי"ג
 כר לגלי דברך ואור לכתבתי : תהילים קי"ט
 בקים כנאן עמך ביד משה ואהרן * תהילים פ"א

נתן	כר' ה' נשמת אדם מושק כל קדרי בטן : מעמדות
נפוס	כוראות נזק פשעני אלהי ישענו פשע כל קצו ארזים רמוקים : תהלים ס"ה
נפש	קלתי עדותך לפנני כי ששון לבי המה : תהלים ק"ט
עוז	שלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר : תהלים ע"ו
עזרה	על כן לא ירא בהעיר ארץ וכו' עד הרים בגאותו שלה : תהלים מ"ו
עזריא	על דעתך כי לא ארשע וחין מידך מושע
עזרס	עד ועזר כאמנו מאוד לביתך באה קודש ה' לאורך ימים : תהלים נ"ג
עזר	עמו לה' בתודה ומרו לאלהינו בביכור : תהלים קצ"ו
עזר	עזרי כבודי עזרי הבבל וככור אעירה הפער : תהלים כ"ו
פתחיה	פתחו לי שערי צדק אבא בט אודה יי : תהלים קל"ה
נדוק	בוארך כמדל השן עיניך בריכות באשבון על שפר בת רבי' כמדל סלבון גופה פני דמסח : שיר
נבי	גער אכני ובבוט פקדך לא שפתי : תהלים ק"ט
קלמן	קול ה' סוכר ארוים ופער ה' את ארוי סלבון : תהלים כ"ט
ראובן	ראיתי רשע עריך ופתערה באורס רענן : תהלים
שמאל	פלוס רב להקני תורתך ואין למו מכשול : תהלים ק"ט
שמעיה	פול לבס משביטי קוס מאמרי טבת אונלי למס העגבים כויתן לירדו טנה : תהלים קצ"ו
שלעס	טהרה בכורי מזרים מזלם ועד בהמה : תהלים קל"ח
שמעון	שמרני מידי פס יקשו לי ומוקשת פועלי און : תהלים
שמחה	שיתה ה' מורה להם ידעו גוים אנוש קמה שלה : תהלים ט'
שלוס	שמח טזרים בנאפתם כי כפל פקדם עליהם תהלים ק"ה
שמריה	שיתה ה' מורה להם ידעו גוים אנוש קמה שלה : תהלים ט'
שחאי	שכרת לי שושפת ה' מנותיך עשיתי : ק"ט
שכמוס	שמחור עמך בלא הון ולא זכות כמסרתם

ענינו

זאת התפלה אומרים בשעת קולנו בשעת עזרת נשמת הן יחד או שליטיגבור בני כור :

בזרע עולם במדת הרקזים אשר בקר בשמו ישראל להודיע גדלו והדרת כבודו שומע תפלה
 תן של ומטר על פני הארצה ושבע את העולם בולו סטובך ומלא ימינו מברכותיך ומשום' תחת
 ידיך שמרה והגלה שנה זו שכל דבר רע ומכל מינוס שפית ונכל מיני פורעניות ונשה לי תקום ואחיות
 פלוס מוס ורמס עלינו ועל כל תבואתינו ופירותינו וברכה בנשמי רגון בשם רבנות נשמי ברכה ותיס וסובע ושלום
 כשנים המונות והסר מאתנו דבר ומרע ורעב ופיה רעה ושפי ונזיה ויכה רעע וקולאים רעים וקסם ומאורעות
 רעות וקשות וגו' עלינו בוירות טובות מלכתך ויגולו רפיקך על מלותיך ותתבהג עם ככך במדת הרקמים וקבל
 ברקמים וברגון את תפילתנו כי אשה שומע תפילת כל פה ברוך איה ה' שומע תפילה :

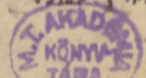
כשואמרים סליחות עבור הנשאים אומרים זה הסליחה

ערף נתן ליראיו ויזכר לשלם בריעו * השכחה שמים בעבס המוכן לארץ מטר המנחם הרים עזרי * פותח
 את ידך ומשביע לכל מירדן
 אלהינו ואלהי אבותינו ו

אתה

זן מקרבי ראמים עד בני בנינים : עמך הכל ומידך כל הטובות כתוננים * סכנו ורממינו כרחם אב
 על נכס : וימלאו נפש העבים והעננים :

בריתך נאום היום עדין : רקס עליהם כרוב כחזק ומסדין * כי הם עמך ונמלתך נביך
 ועבדיך * עוסק גפלות אתה אלהים לבדיך ;
 נכבות עיני יסו נשמי ברכה : בודך לכה המפתח ולא ביד המערכה : באנו לפניך כסכרון לב
 וברוח נמוכה * לרקס את ככה אקרין שמוכה :

דגנס • תכין תברך נחם האדמה • יפרשו צפונה קרמה גבכה ויחה • זקתך כהרר אלל מופיע אדם ונסי
 כי אלה כותן לשהיה את לשמה •
 המבט • שמים בעננים ושמים • המכין לארץ מטר ורביבים • משגיב אובלי לשם הענבים • פות
 את ירך ומשגיב לרעבים •
 זמנה • הארץ את יבולה ורנה • השגיב עצי ואניין וכפש בענה • לפת להם משמן למס ומשנה •
 עבוים כנפן תאנים כת אנה •
 זכור • לאברהם ליצחק וישראל • זרעם לברך מברכותיך תשפע אל • לאלא משאלות כל אשר מטר שאל
 לנת מטר ארצך כעתו הואל •
 קנין • ורחום ה' אל ארץ אפים • אל תשחת עמך אשר צרית מצרים • השקיפה ממשון קומוך מן השמי' •
 וברך את עמך המיידים ממך בכל יום פעמים •
 שרף • תתן ליראין זכור לעולם ברידתך • שומר מוחות ממך לסקוד יום יום ולתפנין השועיה את עמך •
 ונכך את נאמתך • המסתמים אל היכל קדשך ביראתך •
 גול • יעקב ישמע ישראל מקדש שמך • כי עם נאמתך זאך וכומך • פתח להם אזרות הטוב ממך ושיך •
 ולפת להם גיד מאבלך ולחמך •
 כלו • עינים לאחור מתי מבטמינו • בישות עינינו • כן תשמחינו • שגיבו השכיבו ביום נוס
 תשכתינו • קבלו ברכמים וברזון את שפלתנו •
 למס • לשוכב כא תכלכלנו • בי אתה רושינו וזכינו מרכיבו • נשם מורה ושלקום תוריד לנו • ועליו
 סדרות בר ושובע מלא אשמחנו •
 מטר • ארנך נעתו לנו תשפיע • גידה ברך תברך אבינו תשביע • עינינו נשם תושיע • תואיל
 הארץ דשע עשב מוריע •
 כל • אם עוביכו עונרים הנשמים • זכור לכל הנדיקים הולכי פמים • אשר התפללו באותן הימים •
 להמטיר על עיר שדות וכרמים •
 סיבת • המכיב את הים מל עוי פנים • או פוקי נקמה ברכים יאנים בותים או בשניל ביטול תורה לזכות
 אכנים • זכור להם זכות וברית דאשונים •
 שון • עבדות אליהם אינה מנייה בינו • אתה אללים לברך מלכינו ואדונינו • מעוברי עברה נקינו
 וטהרינו • נס גול אין מנוי באחתותינו •
 שפע • משפרי לשון הרע אם נברו • או תרומות ומעשרות בשלנו ומסרו • יראה צרות ותלאות אשר עלינו
 עברו • זכור נדיקים אשר אמרתך מסרו •
 זרופה • אמרתך מאוד ועבדך אכה • במור נס בתולה • יונק עם איש סיבה • פאביע כפש שוקקה
 וכפס רעיבה • זהיתה כפסם כנדרה • ולא יוסיפו לראכה •
 קרתי • בכל לב עבני אקך אנודה • הושיענו כהמדך כי ידך לא קננה • ביום נאספו קהל קראו עברה •
 אמתית וקראי ואתנה עמו אנכי צננה •
 רעבים • נס נחמים כפסם בהם תהעטף • מרכסם כלכלס למס לפי הטף • שפע קולם זמלתם מליך תשוף
 יחסם תפלתם בקטנות מהם בטף •
 שומע • תפלה שרדך יבואו כל בשר • שפע קול בני יעקב פנים עשד היום כשורה טובה יבשר • מן מנאטי
 בעיני המלך והסר •
 שמיד • יהינע נך מליכולטובה • מהנקה יעשה וצפת בונס שבתה מדהבה • ויש ישראל בטס וטסקט בנת
 וכטובה • בימינו תושע והורה וישועתי לנא קדובה היום שפע קולינו אדונינו • בהן אליה עם
 גאלינו שלט לגאלינו • שיעדינו ונוסע פליכו רחמינו • קיודע קודע גאל במהרה בימינו •
 אל מלך יושב

קסת ידונתך

יח

אלו המזמורים אומרים בעת עזרת הנשמים * מזמורי זכ"ה לבינא ביהם פ"ה פ"ו ק"ל ק"ד ק"ך
קכ"ג קכ"ד קכ"ו קכ"ז ואל"ה באומרים ופ

יהי

רמון מלפניך ה' אלהי אבותי מלך רחמים רחם עלינו ועל כל עםך בית ישראל ברוך רחמיך
ומסדך הגדולים והעצומים וכפר לנו על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו והחריבנו בתשובה
שלימה לנפיק וקרב רוע נור דיכינו ונטל מעלינו כל גידות קשות ותן טל ושער לברכה על פני הארצה במהרה
ושבעינו מעונך וכרך סכותינו כסנים המכות וציה ברוך רחמיך ומסדך לשמים ליתן חסד וטלם לנוה לשיים
טובים ולמלום ולטובע וארץ ליתן פריו בעתו להקיות את כפשינו וכפשות בנינו ובנותינו ועשינו לעבודתך
לתורתך ולחכותך ומלא חסמינו טבש ויטלוא הגדנות כר והייקבים פירש ויבהר בשביל עמך בית ישראל ובלה דבר
וקרב ורעב ופרי ומספית ומנפה מבני בריתך ומי כעורך ישראל בני אהרן המזכרים את ששך ומזכורים
אדנותיך ואלהותך ומלכותך על כל מאלה והקסע ברכה הראוי להם לפניהם ולאחריהם ועל כל שפע טובה שאתה
משיפע להם מפארים ששך * עשה למען ששך הגדול עשה למען אבותינו הקדושים אברהם יצחק וישעקב
עשה למען משה ואהרן עשה למען דוד ושלמה עשה למען חסידך הטוהרים והקדושים עשה למען רחמיך הרבים
ישיו לרננו אמרי פי והגיונו לבי לפניך ה' נורינו וגואלנו :

ולהראות

גדולת מעלת ואת שליטה על אנ השבועות קורין זה כדי להתעורר הלומידים איך שמביב
לפני הקב"ה לכלתו גידום רגע אחת מדכיות התורה * נסים ראות להפסיק בין עבדך
לפניו לזכר רבדי התעוררות מוסר ומפסוס מעשים ולתקן תקנות ליראת השם מעשה פארע קרבן לזמנינו
ושעתך מכתב המקובל במהר ר' שלמה הלוי אלק"ץ שיעש שתפטר בכת טל רבינו יוסף והופיע עליו רות הקודש
וזה כונת הכתב :

דעו

זכס כי הסכמנו הססיד כר"ו ואני עבדו ועבדיכם תהפכרים לעמוד על כפשינו ליל סנועש ולבדר
שכה עשינו ות"ל כן על בידינו כי לא הסכמנו רגע ריק אשר תשענו ומי נפסכס * וזהו הסדר
שתקנתו וסדרתי בלינה ההוא * ראשונה תורה קריין מפרשה בראשית עד ויכולו בכשימה בקול גדול אהרן כך
במורה השלישי עד סוף סדרא * עוד מפרשת משפטים ואל עשה אהרן עד סוף סידרא * עוד מפרשת ואתחנן
ויקרא עשה אל כל ישראל עד סוף מפרשת שמע ישראל * עוד מפרשת ואת הנכרה ויעל משה עד לשני כל
ישראל * עוד הפסרת ויהי בשלושים שנה * והפסרת תפלה למבקוק הנכוא * ואחר כך מזמור השמים
מספרים ומזמור יקום אלהים * אחר כך האלפא ביתא בלא השירות אחר כך תגילת כל שיר השירים וכל מגילות
דות * ואחר כך פסוקים אחרונים של דברי הימים וכל זה נאמ"ה ביראה בנינו כשעם לא יאמן כי השייר וס' עוד *
ואחר כך למדנו משה כל סדר ורעים ואחר כך למדנו פ"ד אהיות ובעת שהתקלנו ללמוד התפנה ולמדנו שני
מסכתות ובינו בזרילנו ונשמע את הקול המדבר בפי הססיד כר"ו ק"ל גדול בחיתוך אותיות וכל השכנים ה"ו
שומעים ולא מבינים והיה כשימות רב והקול הולך וקוץ ונפלינו על פנינו ולא דוש באים לישא שכיני וסכרי לראות
מרוב המירא והדיבור ההוא מדבר עמנו והתקול ואחר שגענו ירידי הסהדרים מן הסהדרים ירידי אהובי שלום
לכם אמריכם ואשרי יולדתיכם אמריכם בשולם הזה ואשריכם בשולם הבא אשר שמתם על כפשיכם לשמרני בלינה
הזה אשר זה כמה שנים עשרת ראשי ואין מנקה לי ואני מושלכש בעפר מונקת אשפתות ועתה
הקוראת עשרה לזמנה שתקוין וירי * התאמנו אהובי שחמו ועלנו ודענו כי אהם חבני עליה וכותים לפיות
מה בלא דמלכא וקול תורתכם והכל שנים עשרו וכל נבא מעלה הקדום ברוך הוא ובקע כעש אורים וכמה דקניעים עד
שעלה ומלאכים שתקו * ושרשים דחמו והחיות עפרו וכל נבא מעלה הקדום ברוך הוא שומעים את קולכם והכל
המשנה אשר השיירת את האדם באתי לדבר אליכם ואם הייתם עשרה פייתם שתעלה יותר ויותר אבל עכ"ה
נתפלותם ואשריכם ואשריו יולדתיכם ירידי אשר כדדתם טיהם חשייכם ועל ירכס נתעלתי הלינה הזה ועל ידי
הקבירים אשר בעיר כדולה עיר ואם בישראל ואין אתם ראותם הש כנים על מנת טן שינה שהיא אהרן ששים
בנייתם ופרומם ערופתם : ואתם כדקתם ביד ה' והוא ששך בכס לכן בני התאוקון אמנו ועלנו לחיבתו בתורת
ביראתי

קכת יהונתן

ביראתי ואלו סייטם עשערים אחר מאלף אלפי אלפים ורוב רני דכנות מהנער אשר מריוה בן לא היתה נכנסת
 מחנה בלכנס ולא שחוק בעיכם בווכריכם כי בסיבתכם אני מושלכת בעשר * לכן חוקו ואשנו ועלנו בני
 יד די סעודתים ולא תפסקו הלימוד כי מוט של חסד משוך עליכם וסודתכם ערבה לפני הקב"ה לכן עמדו בני
 ידי על רנליכם והסלובי ואחרו בקול רם ביום הכיפורים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ועמדו על רנלינו
 וקטרי הרנינו קסדרין ואמרנו בקול גדול כאשר נטעונו וקור ואמר אשר יבינו בני טובו אל למודיכם ולא
 תפסקו רנו ועל לרץ ישראל כי לא כל העינים שות ואין מעמדו להושיע ברב או בעטע ועינים אן תמוס
 על בליכם כי טוב הרץ העליונה תאכלו ואם תאבו ושמתם טוב הרץ הנהו תאכלו * לכן מהרו
 ועלו כי אני הופרכם לכם ואני אפרנסכם ואתם שלום ונתיכם שלום וכל אשר לכם שלום ה' עונו לעמוימן
 ה' יברך וכל אשר כל הדברים האלה דבר אלינו ומעשה אונינו ורבות כסנה ובכנה מעשינו הקבחה וכמה וכמה
 הצטות גדולות וכלנו נעשו בבכיה מרוב השמחה * זנס דנשענו רבות השכינה בעונותינו וקולה כקולה
 המתקנת אלינו ואן כתחוקנו עד אר הנוקר ולא פסק גירסא מפומא בנילה ורעד * ויהי כנוקר
 הלכנו ועלנו כאשר עשינו שני ימים קודם וטס מלאנו לטלמא הקבירים אשר לא נמצאו שמה בלילה הנהו
 ונשמנו נסם וכספר להם את כל הטובה אשר עשה ה' עמנו לבן בקרבם וסדרו פניהם ונשו
 בכניה וגם אנטו התחוקנו כנדרים יפן בסיבתם ולא זכינו עוד והפסדנו כאשר אמר לעולם ואמרנו מי
 יתן הלילה הזאת הטובה נתאמר בידך ונהיה עשרה * ופסכמו לעשות כן ועם סבלילה הראשון
 שניה בעיננו לא ראינו אפילו רגע כתימיה וגם ביום לא הוכד ליפן כי דרום דרש חסיד כר"ו אשר
 השכחה בעיננו מס ועם כל זה שפכנו בעונו ויתנינו עשינו בלילה השנייה כסדר הראשונה ומרוב השמחה
 שהינה עשרה לראותנו על קרא המענה ולא עד קנות כמו בלילה הראשונה פיה מעש קמות הלילה
 דק תפך שיינו קראים דכרות על מהנה תורה בהניינו וכל פרשת שמש * קול דודינו דוקא להסתיל
 וזשנו ידירי סעודתים מן סעודתים מן הסעודתים ודכנו שוכני עפר כבוד העפר העליון שני הדין וכו' ודברים
 רבים של חכמה אמר הנה אחר כך אמר אשר יבינו ידי אשר יבינו העלמים אותי וכמה כתעלימם שאתם
 עשרה לכל דבר שבקדושה אשר יבינו בעולם הזה אשר יבינו ואשרי יולדתיה אל תראו מרפת אנוס ומודוס אל
 תחתו כי אדם העלמים לכנסת ישראל ודעו כי אתם מני עליהם וכו' גדלעיל ואתם שדכקיס בי
 וסכוד חופף על ראשכם ומוט של חסד משוך עליכם ואלמלא כהן רשות לען הייתם רואים האש
 הסובבת בבית הוהת וכן חוקו ואמוז ואל תפסקו הקשר העליון בקול רם שמש ישראל וברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד ביום הכיפורים ודברים אחרים כמו שנישעפה ומורנו לסוד הלימוד ואחר כך נתינת הליגס סוד הדבור
 שמש שנית ודבר ש עור שמש ויותר וקור לטכס הפניין הלימוד ההוא ואמר ראו הסעט עם קול מדבר בכס סאל
 אהין ויגדן זקן ויחארו לך אם זה כחה מילות טנה שמשו או ראו כדבר הוב ואתם ובייתם ולכן סייטם
 והלחה טה נה עיניכם פקחות על דרככם ואם את רעהו יעוורו ולא יאזו יאמר חוק וקולו יאמר בנינו אבי
 והאזן עיניכם לגדול כי אתם שניי הבלא דעלכה ויכיתם לפרוודו הסתדל ליכנס לטדקלין ולא תגלו
 הספרות וד כי אשר יא חפתם שער הסרודור דרו דראשו קנינו בני וראו בי אני מסדרת אתם סקינו ידי
 הסתאבוני לבני קול * ועשה אל תתלוננו חוקו ועלנו וחס של חסד החמך עליכם
 ככל ידי יום ביומו ודי הלך ועבעו אותה וראו כי אתם שגורים תחדת העולם קנינו סגור כי הנה
 יום בתימיה האדם את אל ל כסא ושאזי מהנחת העולם ואת אלינו וסכו מודת הסעונו ועל לרץ
 ישראל כי יש לאל ידכם רק שאתם מ' ענינים נשים חסדם תגל והכל דויונא עכס וכו' ודאז דמו בראשו
 וראו את אשר נכנסו אתם מה שלא ראו אחרים נכמה דורות והארץ הרבה בעיני הוב *
 אע"פ ולכס סעונוי סעו אזיכים מנו לבככם מי פתי ישע בכברים האלה ולא יקח ערמה ומסר
 לב לא מי עיר ופינים לא יראו כזה ולא יתן אל ה'כל לבנו וכלל נסו וכלל מאוד וחסד
 אני שמים וארץ כי כל זה מדברתי סה ובקונטרס אינו קול אחר מאזה ואמר ואפילו בקונטרס
 הוה

ההוא תראו בין תיבס לתיבס סגולתס כזה לפעמים וזה תוכנה כי שס היה דבר נעלם ולא הרשתי עצמי
 לכתוב אותו אפי ועמי פמעו ותמי כפטיכס כי הפכירים הפלמים אשר ראו כל זה רומ ספסס כען בקרבס וגט
 ציוס השבט מור הדיבור אל הספר וספאל לסנה את אשר עש'כו בשני הלילו'הלס ואמר פעס ופעס'ס'סלס סקוד
 לסכריס דיסת'רין מקובי'סו ע'ת' סנכסס לסרודור יסתדלו לכסס לטרקלין כי אשר יצא הסנה דמו כראשו ואכסנו
 קקיים * ואלו עמד הספיד קודס אכילה סכוקר וקכסס כולס בימד ודבר הוא אליהס והתרה בהס כלאר זה
 גאכ"כ אמר אני עבדכס ועבדכס ואלו עבדכס ואלו עבדכס ואלו עבדכס ואלו עבדכס ואלו עבדכס ואלו עבדכס
 כולו לו כר הסודין ואלו סאכל בשר ולא כשתס יין לילו ויחמו כל כ"ד שעות אס לא יסיב כפסודת מנוס או אכסניס
 או הולך בדרך וכאלה רבות * ואתס אחי הקי'כו ואמנו ועלנו בעבודת יגריכו וראו כי מדברי הסניד ליל
 ראשון סל כשעו'ת נס א'תס או כלכסס או מקנעס כמו כן כודעתס לסכוד את ה'וכן כוכרסס * ובליל הסניד לא
 כוכרתס לכן עמדו על כפטיכס ויחמו כל הדברים השלה על לבכסס ומי'תן והיס פי הסודר אליכס או תראו
 ותתמו ופקמו עיניכס עמה סודוכסס כקובטרס'ס הוס כמראה אסרונה כי כוכר הספיד ואני לשת ב'ארץ והסכרי'
 ויבא מלאכס וכו' לכן כל אמד יתן אל לבו ועיניכס אל תקוס על כלכסס ולא יעסס עיניכס סגדת העולס ומיעו'ת
 הסכטטה פן תתקמו ואין לאל ידכס כי ככר אשר חומיר הגיע וכל העי'תס שו'ת פקמו עיניכס ואין לנו סכאי
 להאריך כזה יותר ולכי כוער בקרבי ראו כמה סיבות סכב האל עלי סאין לסכל האנוסיס כבוארס כן ואני בשר
 לא אדע וי'תס הכיכס אמתו יתברך להרא'ת אלי העי'תן סנדול הוס ואתס נס אתס סית'אופסו והתקופסו וסטיבו
 על לב וספלס יסמר ניבור אני ואיש את רעהו יעוורו ואני את כפטי סל'תי סוקול אל תרפו ידיכס ודעו כי נס
 קבלו הסכרי'ס הנה כי בערב תשעה באב לא יאכלו פוט עבד'ל אפילו סל ערש'ס וזה
 כל'סיוס ככפודה ססססס'ת פת מרבה וק'תן של מיס וכהלס רבות ע'תסס * לכן פוטו על כבוד
 יגריכס ותנו אליו כבוד יסוהירו פן תתקמו סלילה ואל שדי אתקן יתן כלככסס לקום על ענמיכס ויזכני
 לסת'אחד עיכסס על אדעת הקודש לעובדו שטס אמד אמן * כה דברי לטו'ת א'תכסס סל'סס הלוי
 אלקינו'ץ ע"כ לשון הכתב :

פרק שירה מה שאומרים כל הימים ובהיות ועופות ואל לכות ועשבים ופקנים ורמשים

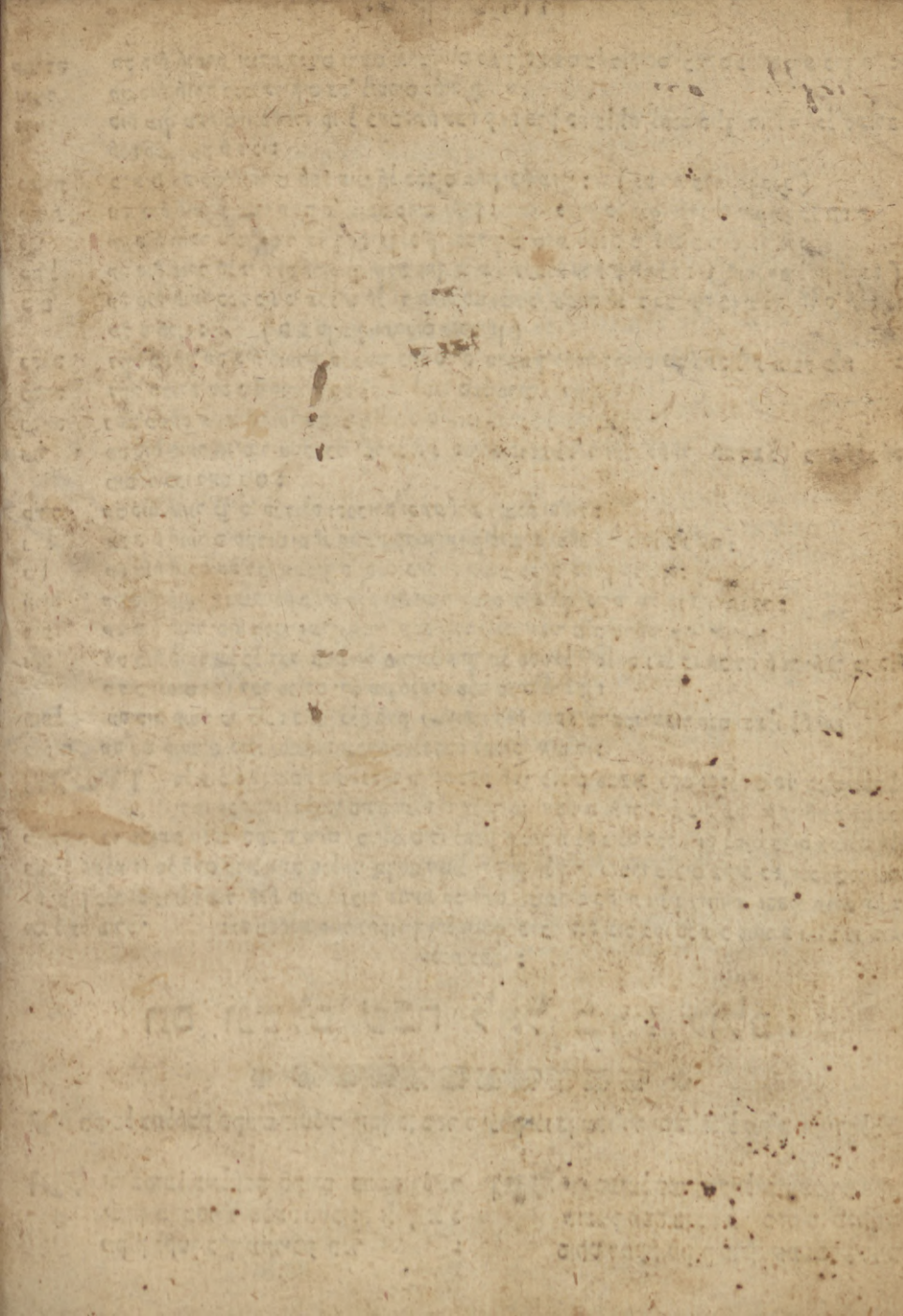
אמר רבי אל'עזר כל העובק בפרק שירה בעולם הוס וכה לאומרו לעילס הכא * שנאמר או יסיר משה שר לא
 כאמר אל'א יסיר אותו לעולס הכא * ואמר רבי העובק בפרק שירס בעולס הוס מעיד אני עלי'ססו סן
 עולס הכא וכיכול מ'רס הרע ומד'ן קשה ומספ'ן יחשס'ת וסכל מיני מ'ק'ין ומחכלו סל מ'ס'ת וסדי'ה סל נ'הכס וכה
 ללמוד וללמד ולשמ'ר ולעס'ת ולקיים וסלמו דו מתק'ס כידו ומחריך ימיס וכוכה למיי'עולס הכא :

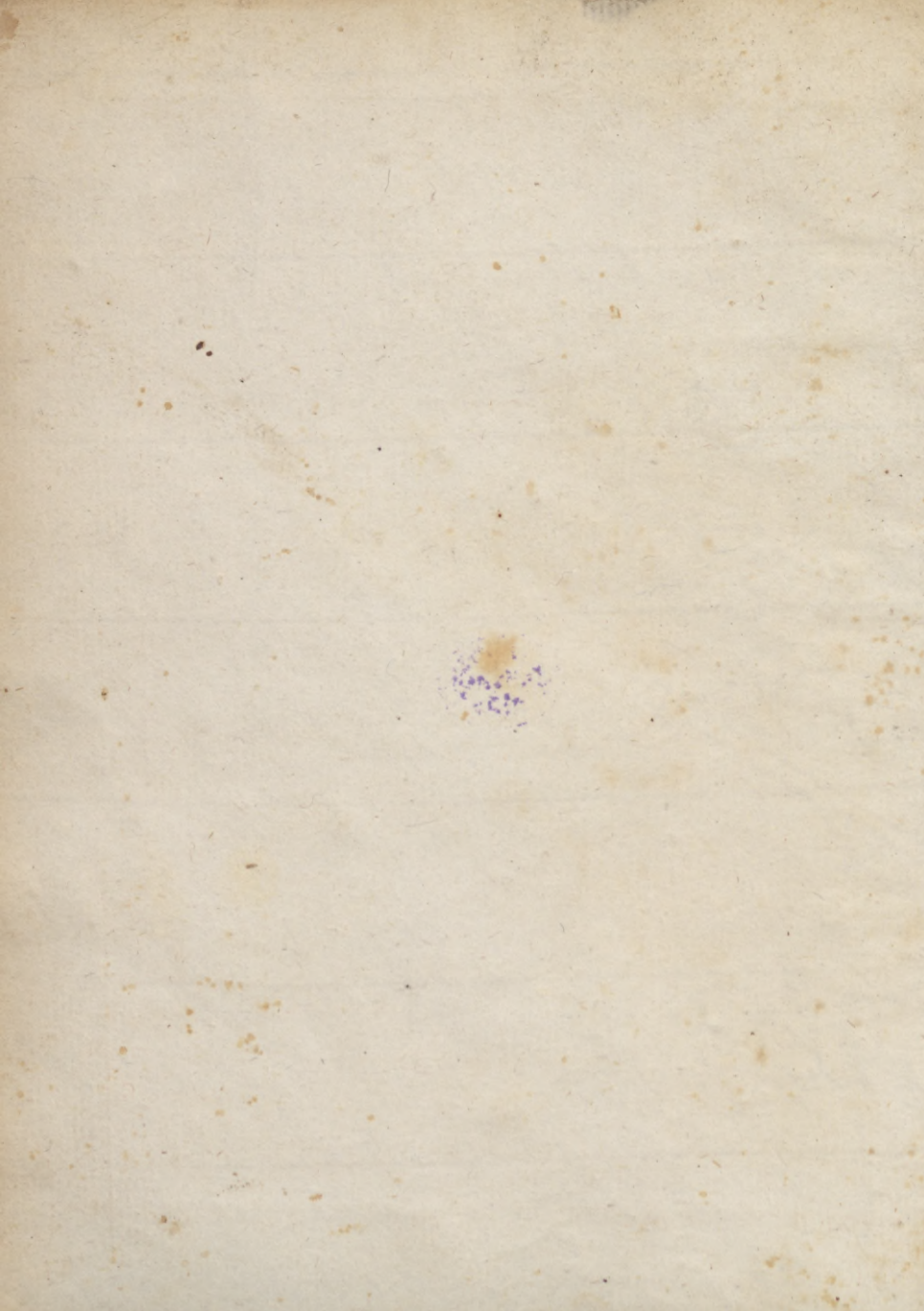
שמים	מה הם אומרים השמים עסס'רס כבוד אל ונעשה ידי'תניד הרק'ת *
ארץ	מה היא אומרת לה' הארץ ויול'הס סבל ויושבי בה *
יום	מה הוא אומר יום ליום יביש אומר ולי'לה ללי'לה יסיה דעת *
לילה	מה היא אומרת להניד בבוקר ססדך ואמונתך כלי'ות *
מדבר	מה הוא אומר יסושס כיה וזבל עבדכס ות'מ'רה כסכ'לת *
לוי'תן	מה הוא אומר הודו לה' כ'י'טוב כי לעולס ססדו *
דניס	מה הוא אומרים קול ס'ע'ל המיס אל סכבוד הרעים ס'ע'ל מיס דניס *
ימים	מה הם אומרים סקול'ות מיס רניס אדיריס מסכרי'ס אדיר כמרוס ס' *
נהרות	מה הם אומרים כסרות מ'א'ו כפי'סד הר'ס ירכנו *
עשיות	מה הם אומרים וסריס כסולל'ס כל מעייני'ך *

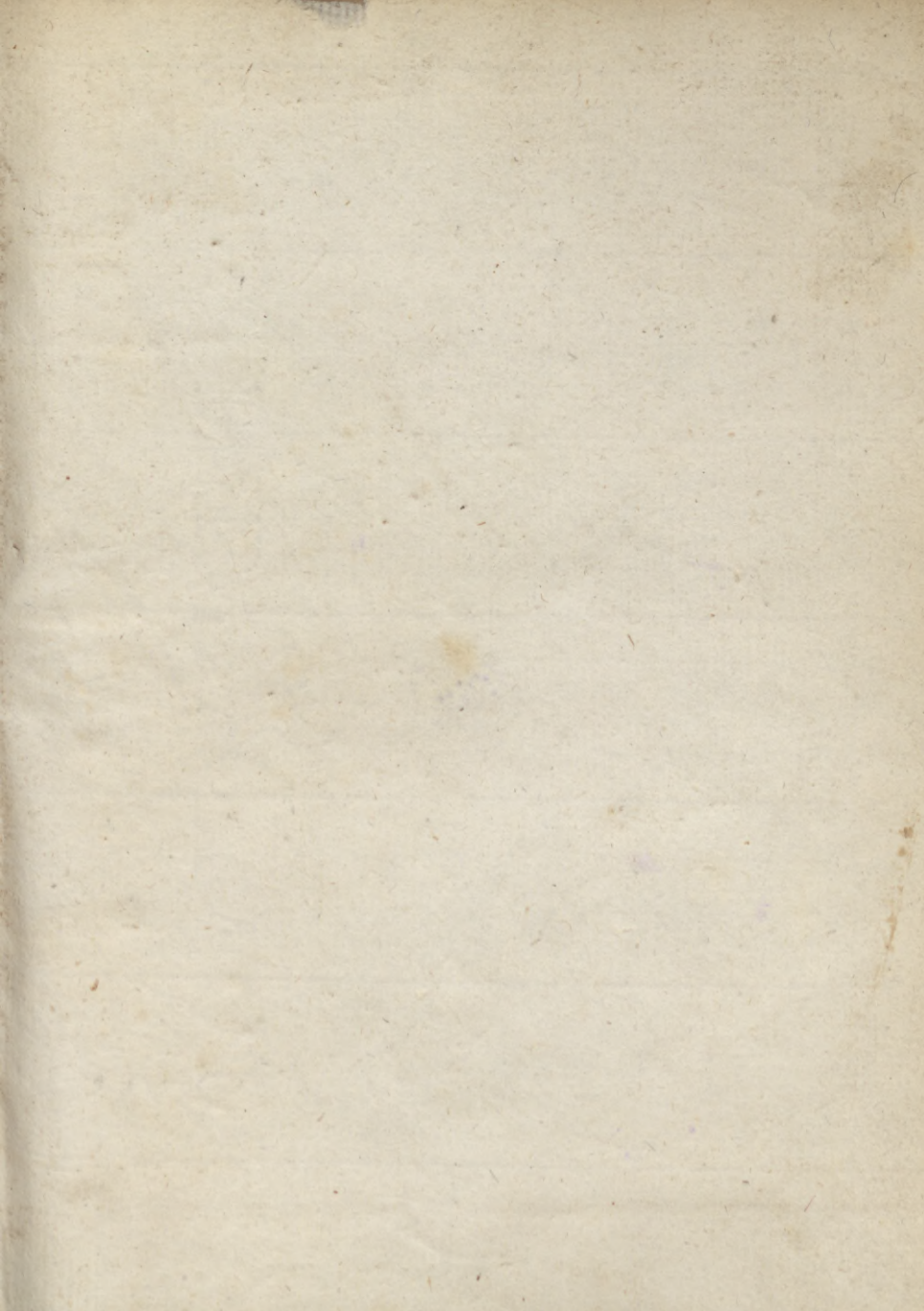
פרק שירד

מה הם אומרים יהי כבוד ה' לעולם ושמעו ה' צמחיו :
 צבא שמה מה הם אומרים שמע ישראל בשמוי כפי ציון ינילו באלכס :
 מה הוא אומר קמי אזרי כי בא אורך וכבוד ה' שלך ורח :
 מה הוא אומר המשתכלים ויהירו כוזהר הרקיע ומנדקים הרבם ככוכבי ליל לעולם ועד :
 מה הם אומרים יתן ספק סתרו הכי בותיו סכתו משבת מים עבי שמקים :
 מה הוא אומר עושה ארץ נקמו מכין תבל בשכמותו ובתכונתו נועה שמם :
 כבוד מה הם אומרים אף כרי ימריע שב יניץ ענן ארוז :
 מה הם אומרים לקול תתן המון מים בשמים וישלם כפי אים מקצה הארץ :
 מה הם אומרים נשם נדבות תכף אליהם בלתיך וכלא אתה כוננת :
 מה הוא אומר עזרי נפון וצואי תישן סמית בני יולו בשמי ויבא דווי לגבי ויאלכ פרי מנדים :
 מה הוא אומר כי השביע גשם שוקקה וכפש רעבה מלא טיב :
 השדה מה הם אומרים בקבחה יפד ארץ כונן שמם בתבונה :
 מה הוא אומר שמך ה' לכל הכוסלים ונוקה לכל הכסופים :
 מה הוא אומר טוב ה' לכל ורחמיו על כל משעו :
 מה היא אומרת כל הכשמה תהלל ים הללויה :
 מה הוא אומר ארומך ה' כי דלתי ולא סמתי אויבי :
 מה הוא אומר אם תגביהי כגשר אם בין כוכבים סים קיך משם אורידך כאם ה' :
 מה היא אומרת כותן לקם לכל צמר כי לעולם סתרו :
 מה הוא אומר כיון שבא הקב"ה אל הכדקים וזלמן כל אילנות בן עדן :
 ראשון ואחר שאר עשרים ראשיכם והשאלו פתשי עלם וצא מלך הכבוד קול שבי אומר מיום מלך :
 עוונותי בך ה' נבור מלחמה קול שלישי אומר עמדו גדיקים ועסקו בתורה שיסיהו סכרם כפול :
 ולטי עלם כבא קול רביעי אומר עד מתי תקום משנותיך :
 מה היא אומרת כבוד וצדק כן אנכנף אבנה ביונה דלו עיני למרום ה' שפעה לי :
 אצרה יונה לפני הקב"ה רפנונו של עולמי יהיו מונועי שרורים ביש ומקורים בידך ואל יפיו מתוקים :
 בדבש ומסרים בדי צמר ולם :
 מה הוא אומר הדול לה' בכבוד נכבד עשור ומרו לו :
 שבתמדין אותו :
 מה הוא אומר כשר וצאה ישראל עסקין בתורה אומר קול קרא במדבר סבו דרך ה' ישרו נעברה מעילא :
 לא יחיי :
 מה הוא אומר ואתה ה' אלמי צדקות הקיפה לסקוד כל הניים תמון כל בוגדי און סלה :
 מה היא אומרת הללויה בלגלי שמע הללויה בלגלי תרועה :
 מה הוא אומר קרא ואמר מה אקרא כל הכשר חזיר וכל מסדו כניץ הסדה :
 אלחינו יקום לעולם בורא כיב שפטים שלום שלום לרוקח ולקרוב אמר ה' ורפתיו :
 מה היא אומרת אשיקה להם ואקבנם ופרישם ורכו כמו רכו :
 שעורים מה הם אומרים לבשר בדם הנאן ועמקים יעטפו בר יתורעו אף יסירו :
 מה הוא אומר גדיו כתר יפרס כארו בלצנון יסנה :
 אמרים מה הם אומרים או ירכבו עני הישר חלפני ה' כי באלהים את הארץ :
 מה הוא אומר אור ורוע לכדיוק ולישרי לב שמחה :
 מה הוא אומר נס צפור מנחה בית ודרורין לה אשר עשה אשדושה את מוכרך ה' כבאות מלכי ואלפי :
 מה הוא אומר כה' עדי עד כי ביה ה' נור עולמים אשער שהוא מנסנף ביותר :

שרשים
 אילם
 שמע
 ירח
 עבדים
 רוק
 ענני
 המים
 בדיקים
 בן עדן
 גיהנם
 סיוף
 נקם
 שקרב
 סוליה
 שכבר
 סתול
 צמח
 תרכוב
 הכבוד ה'
 יונה
 שרכי
 פגור
 חנו
 כשר
 בכונת
 יבוב
 דמאס
 סבלי
 תמר
 אילנות
 כים
 נסור
 צפי

3

B

617-

520.

